

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/48 • 17 Aralık 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**MESS ve uşaklarına karşı mücadele
barikatlarını güçlendirelim!**

**Grev-direniş
komitelerinde
birleşelim!**

İÇİNDEKİLER

Birinci yılında TEKEL direnişinden öğrenmek.....	3
Gençliğe dayatılan “geleceksizlik/kölelik” kapanı parçalanmalıdır!	4
Öcalan’ın Gülen cemaatiyle ittifak arayışı üzerine	5
“Gelecek ve özgürlük mücadelesini boğamayacaksınız!”	6
Emek ve meslek örgütlerinden ilerici kurumlardan açıklama.....	7
MESS ve uşaklarına karşı mücadele barikatlarını güçlendirelim!	8-9
“Metal işçisi iradesini ortaya koydu” ..	10
Merkez TİS Komisyonu’ndan ‘grev’ iradesi.	11
Metalde TİS hazırlıkları	12
Asgari ücrette 2. perde... ..	13
Asgari ücret toplu pazarlık yoluyla belirlenmeli - İrfan Kaygısız * ..	14
Geleceksizliğe karşı TEKEL işçilerinin yolundan ileri!.....	15
Gençlik gelecek ve özgürlük istiyor!	16-17
Buca’da CHP işgali ve polis-zabıta-ÖGB terörür	18
Buca Belediyesi direnişinin güncesi....	19
İşçi ve emekçiler “Torba Yasa”ya karşı alanlardaydı.. ..	20
Toplumcu Eksen’in yeni sayısı çıktı!...	21
Emekliler Ankara’da buluştu!.....	22
Erdal Eren eylem ve etkinliklerle anıldı.....	23
19-22 Aralık katliamı 10. yılında!.....	24-25
19-22 Aralık katliamı 10. yılında! Avrupa’da gençlik sokaklarda!	26
İşçi ve emekçiler sokağa çıktı!.	27
“Emperyalizme ve siyonizme ‘kalkan’ olmayacağız!”.....	28
Devrimci ve ilerici güçler “füze kalkanı” projesine karşı Taksim’den haykırdı... Maraş’ın katili sermaye devleti!.....	29
Engelliler haftasında faşist uğultular.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/48 * 17 Aralık 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Kışın sert yüzünü gösterdiği şu günlerde sınıf ve kitle hareketinde çok önemli kıpırdanmalar ve ileriye çıkış yönünde işaretler görülüyor.

Sınıf cephesindeki dikkat çekici gelişme metal işkolunda yaşandı. Bir süredir gündemde olan metal grup TİS sürecinde Birleşik Metal üyeleri “mücadeleye devam” kararı alarak çok önemli bir adım attılar. Bu kararın anlamı sermayenin ve MESS’in kölelik ve sefalet ücreti dayatmalarına karşı grev yolunda ilerlemek demektir. Çünkü eğer bu tutumun arkasında kararlılıkla durulursa bu yol greve çıkar.

Kuşkusuz böyle bir grev hem metal işçilerinin MESS’e karşı mücadelesinde bir ileri sıçrama yaratır, hem de sınıf mücadelesinde çok önemli bir cephe açılmış olur. Sermaye ve devletin kapsamlı bir saldırı programını uygulamaya koyduğu şu günlerde bunun ne kadar önemli ve anlamlı olduğu açıktır. Bu durumda işçi sınıfı ve emekçilerin bu ileri çıkışın anlamını kavrayarak ona gerekli desteği vermeleri bir zorunluluktur.

Bu bakımdan birinci yılını dolduran TEKEL direnişinin deneyimleri ve dersleri özel bir önem taşımaktadır. Gazetemizde konuyu bu yönüyle ele alan değerlendirmeler bulunuyor.

Sınıf ve emekçiler cephesindeki yoğun ama parçalı hareketlilik tablosu da devam ediyor. Güçlü bir ileri çıkışın bu hareketlilik sürecine ivme katarak hem geliştireceğini ve hem de birleşik mücadele cephesinin örülmesi bakımından hayati bir rol oynayacağını söyleyebiliriz.

Gençlik cephesinde yaşanan hareketlilik bu hafta da sürdü. Düzen cephesinin bir yandan ezmek, diğer yandan ise sınırlamak için elbirliği ettiği hareket saldırılara rağmen önemli canlanma belirtileri gösteriyor. Bu belirtileri gören düzen güçlerinin “gençlik korkusu” ve bu korkuya dayalı terörü de sürüyor. Polis terörü hız kesmezken gençliğin mücadelesinin haklılığını ve meşruluğunu karalamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Gençlik hareketinin bu biçimde boğulmasına engel olmak hayati bir görevdir.

Ülke içerisindeki bu tablo, ülke dışından güçlü bir sosyal mücadele dalgasıyla çevrelenmiş bulunuyor. Avrupa’daki sosyal mücadele dalgası bu hafta da yeni

boyutlar kazandı. Hem genişledi, hem kitleselleşti ve hem de daha ileri politik tutumlar geliştirdi. Kıta çapına yayılan bu militan kitle gösterileri kuşkusuz ki devam ettiği ve örgütlü siyasal bir düzey kazandığı durumda dünya ölçeğinde sınıf mücadelesinde yeni bir dönemin yolunu açabilecek güçtedir.

Sayfalarımızda bu eylem ve grev dalgasının gücünü ve canlılığını yansıtmaya çalıştık.

İçerisinde bulunduğumuz günler içerisinde tarihin gördüğü en büyük cezaevi katliamlarından biri olan 19 Aralık katliamının 10. yılını karşılayacağız. Bu kanlı katliamla onlarca devrimci tutsağı katleden sermaye devletinden hesap sormak ve can bedeli direnişleriyle büyük bir destan yazan devrimci tutsakları selamlamak üzere bir dizi eylem ve etkinlik yapılacak. Bu eylem ve etkinliklere katılmak günün en önemi görevlerinden biridir.

1. yılını dolduran Toplumcu Eksen’in 5. sayısı çıktı. Bürolarımızdan ve kitapçılarından temin edebilirsiniz.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Birinci yılında TEKEL direnişinden öğrenmek...

TEKEL direnişinin başlamasının üzerinden yaklaşık bir yıl geçti. Yıldönümünde, bu büyük direnişin ışığında hem işçi sınıfı hareketinin tablosuna, hem de sorunlarına ve ihtiyaçlarına bakmak önem taşıyor. Çünkü TEKEL direnişi başından sonuna kadar işçi sınıfının sorunlarına ışık tutmuş, hem hareketin önündeki engellerin tam bir netlikle görülmesini sağlamış, hem de bu engellerin nasıl aşılabileceği konusunda yol göstermiştir. Direniş ihanete uğrayıp bitirilmiş olsa da, dersleri tüm yakıcılığıyla bugün de önemini korumaktadır.

TEKEL işçileri hakları uğruna ileri çıkarak, işçi sınıfını ve bir bütün olarak ülkeyi sarsmışlardı. Sınıf mücadelesinin durgunluğu koşullarında kararlı direnişleri son derece cüretli bir ileri çıkıştı. Çünkü işçi sınıfı 2008'deki krizin ardından genel bir saldırıya geçen kapitalistler karşısında büyük bir bozguna uğramıştı. Bu sürecin başında zaten dağılık olan safları daha da dağılmış, mücadele inancı ve özgüveni iyice zayıflamıştı. İşte TEKEL işçileri bu şartlarda ileri çıktılar. “Ölmek var dönmek yok!” kararlılığıyla sınıfın saflarında büyük bir umut ve heyecan dalgasına yol açtılar. Zamanla bu dalga büyüdü ve işçi sınıfı bozgun havasından dayanışma grevini gündeme alabilecek bir düzeye ulaştı. TEKEL direnişi bu durumuyla sınıfın aleyhine esen rüzgarların göğüslenmesinde etkin bir rol oynadı.

İşte bundan dolayı sermaye ve hükümeti ile sendika bürokratları elbirliğiyle direnişi bitirebilmek için yoğun bir çaba harcadılar. Süreci bu yönde ilerletebilmek için örgütlü ve planlı hareket ettiler. Direnişin ve sınıfın zayıflıklarını iyi ölçtüler. Henüz direnişi kontrol altına alamadıkları bir evrede eylem kararları alarak öne çıktılar. Ama buldukları her fırsatta direnişe kararsızlık ve inançsızlık aşılamaya çalıştılar. Bu etkili olmayınca, TEKEL işçilerinin ve ileri sınıf güçlerinin basıncı karşısında daha ileri gitmek zorunda kaldılar. 4 Şubat dayanışma grevinin kararını böylelikle aldılar, ama ilk andan itibaren bu eylemi zayıflatmak için ellerinden geleni yaptılar. Sonuçta amaçlarına ulaştılar.

4 Şubat eylemi, öncü bir sınıf bölümü olarak ileri çıkan TEKEL işçilerine, sermaye iktidarını püskürtmek için gerekli olan sınıf desteğinden yoksun olduğunu gösterdiği ölçüde, direnişte büyük bir kırılmaya yolaçtı. TEKEL direnişi bir yol ayrımına geldi. TEKEL işçileri ya yalnız yürümek pahasına daha ileri giderek sermaye iktidarını zorlamaya devam edecek ya da sendika bürokratlarının ve reformizmin kendisini tutmaya çalıştığı sınırlarda kalıp bir ara çözüm yolu bulmaya çalışacaklardı. Sendika bürokratlarına rağmen ilkinin omuzlayabilecek bir iradeyi çıkaramadıkları ölçüde bu ikinci yolu tuttular. Bu aşamadan sonra sendika bürokratları ve reformizm de direnişi söndürmek üzere adım adım ilerlediler.

Bu süreçte ileri işçiler devrimci politik güçlerle birleşik bir tarzda hareket edip, bu gidişe engel olabilir, oyunu bozabilirlerdi. Ancak nesnel zayıflıklar öznel plandaki yetersizliklerle birleştiğinde, süreç bilinen sona doğru ilerledi. Direnişin talepleri kazanılmadan çadırlar söküldü ve TEKEL işçileri evlerine gönderildiler. Her ne kadar sendika bürokratları, talepler kabul edilmediği durumda direnişin yeniden başlayacağını söyleseler de, bu göz boyamaktan başka bir anlam taşıyamıyordu. Sonuçta direniş mevzisi

düşürülmüş, kararlılıkla mücadele eden işçi bölümü dağıtılmıştı. Safları dağıtılmış işçilerin yeniden toparlanması kolay değildi. Nitekim sonraki gelişmeler bunu doğruladı. TEKEL işçileri sendika bürokratlarını aşacak bir iç örgütlenmeye sahip olmadıkları ölçüde onun inisiyatifine tabi oldular.

Sonuçta TEKEL direnişi kararlı ve militan bir öncü çıkıştı. Direnişin kaderini öncelikle ileri çıkan bu işçi bölümünün iç zayıflıkları, ikinci olarak sınıf hareketinin toplam zayıflıkları belirlemiştir. “Ölmek var dönmek yok” kararlılığıyla ileri çıkan TEKEL işçileri sınıfın desteğini yanlarına almaya çalıştılar. Ancak işçi sınıfı sendika bürokratlarına rağmen bu yolu yürütebilecek güçte değildi. Bu nedenle yalnız kalan TEKEL işçisi, bir yerden sonra daha ileri gidecek gücü bulamadı. İşçilerin özgüvenlerinin kırıldığını gören sendika bürokratları ve reformizm de sürece giderek hakim oldu.

Yine de TEKEL direnişinin sınıf üzerinde yarattığı olumlu ve uyarıcı etkiler varlığını korudu. “TEKEL gibi direnmek” sözlerinde ifade bulan direniş ruhu sınıfın geniş bölükleri içerisinde yaşamaya devam etti. Özellikle sermaye ile gerilimin yoğunlaştığı alanlarda itici ve yol gösterici bir rol oynadı. O günden bugüne özellikle örgütlenme eğilimlerinde ve yerel direnişlerde bu olgu belirgin biçimde görülmektedir. Ancak işçi sınıfı TEKEL direnişiyle bulduğu ileriye çıkma ve toparlanma olanağını da büyük ölçüde kaybetti. Eğer bu büyük direnişin sarsıp uyandırdığı sınıf güçleri, en ileri olanlarından başlayarak birleşik-örgütlü mücadele yoluna sokulabilmiş olsaydı, sınıf hareketi yeni bir mecraya girebilirdi.

Bugün TEKEL direnişinin ışık tuttuğu, açığa çıkardığı ve altını çizdiği işçi sınıfının temel sorunları çözülebilmemiş değildir. Bu sorunların başında ve kaynağında örgütsüzlük bulunmaktadır. Fabrikalardan sanayi havzalarına, sanayi havzalarından kentlere kadar işçi sınıfı mücadelesine zemin olacak örgütlerden büyük ölçüde yoksundur. Fabrika düzeyinde atılan adımlar olsa da, bunlar çoğaltılamamakta ve yeni

adımlarla buluşturulamamaktadır. Diğer taraftan birleşik örgütlenme zeminleri oluşturulmaya çalışılsa da, bu zeminler sınıfın ihtiyaçlarına yanıt verebilecek bir politik bakış ve yönelimden yoksundur. Reformizmin ve alt kademe bürokratlarının etkisi altında şekillendiği ölçüde, daha baştan ölü doğmaktadır. Reformizmin ve alt kademe sendika bürokratlarının inisiyatifleriyle son dönemde oluşturulmuş “birlik” ve “platformlar”ın akibeti ortadadır.

Oysa örgütlenme ihtiyacı son derece somut ve yakıcıdır. Çünkü kapitalistler ve hükümet işçi sınıfına kapsamlı saldırılar yöneltmekte, her gün yeni bir saldırı planı ortaya çıkmaktadır. Kapitalistler işçi sınıfının boynundaki zincirleri daha fazla sıkılamak için hamle yapmaktadırlar. Torba yasadaki “Ulusal istihdam stratejisi”ne, asgari ücretten kıdem tazminatına kadar bir dizi saldırı gündemdedir. İşçi sınıfının bu yeni saldırı furcasını göğüsleyebilmesi, her düzeyde güçlü bir örgütlenme seferberliği başlatmasıyla mümkündür. Komünistlerin “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye” şiarıyla başlattığı kampanya da anlamını burada bulmaktadır. Yıldönümü vesilesiyle TEKEL direnişinden çıkarılacak en önemli sonuç, böyle bir örgütlenme seferberliğine girişmek olacaktır.

Diğer taraftan TEKEL direnişi, sınıf hareketinin ana gövdesinden bir ileri çıkış örneği olarak da yol gösteriyor. Bugün işçi sınıfı içerisinde özel bir konuma sahip olan metal işçileri MESS’e karşı mücadelelerinde çok önemli bir eşikte bulunuyorlar. Birtakım tereddütler yaşıyor olsalar bile, “mücadeleye devam” diyerek, TEKEL direnişi gibi “öne çıkma” imkanlarına hala da sahipler. Eğer bu iradeyi ortaya çıkararak “grev” derlerse, bu hem TEKEL direnişçilerinin mücadele bayrağını taşımak anlamına gelecek, hem de TEKEL direnişini kıran zayıflıkların üstesinden gelmek üzere etkili bir seferberlik yürütmeyi zorunlu kılacaktır. Bu yolda mesafe alınabildiği ölçüde TEKEL işçilerinin yarım bıraktığı tamamlanabilecektir.

Gençliğe dayatılan “geleceksizlik/kölelik” kapanı parçalanmalıdır!

Yıllara yayılan iktidar ve rant savaşında mevzi kazandıkça saldırganlaşan AKP hükümetinin, düzen içinden gelse bile eleştirilere “sıfır tolerans” gösterme politikası giderek belirginleşiyor. Hükümeti ya da Tayyip Erdoğan’ı eleştiren gazetecilerin işine son verilirken, hak arama mücadelesini yükselten işçiler, emekçiler, Kürtler, gençler gibi toplumun dinamik kesimleri ise devlet terörü ile sindirilmeye çalışılıyor.

Bu faşizan zihniyetin icraatçısı AKP hükümeti olmakla birlikte, Amerikancı rejim bir bütün olarak bu gözü dönmüş saldırganlığın arkasında duruyor. Örneğin sermaye partilerinin şefleri birbirlerine etmedik laf bırakmazken, düzene muhalif seslerin bastırılması söz konusu olduğunda, “uyumlu koro” gibi aynı telden çılmaya başlıyorlar.

Sermaye sözcülerinin üniversitede vaaz vermesini engelleyen protesto eyleminin ardından, ilerici devrimci öğrencilere karşı linççi bir histeriyle başlatılan topyekun saldırı, kokuşmuş düzen ile yordakçıların zorba zihniyetine ışık tutuyor. Siyasetçiler, kolluk kuvvetleri, “gazeteci” kılıklı görevliler (özellikle dinci gericiliğin borazanlığını yapan TV ve gazetelerde köşe tutanlar), 12 Eylül simgesi YÖK ve sermaye üniversitelerinden birtakım akademisyenler... Bu gerici koalisyonun hep bir ağızdan gençlere hücum etmesi bir rastlantı değil. Dahası, egemenler cephesinden yansıyan bu hezeyan, Dolmabahçe önünde eylem yapan öğrencilere kolluk kuvvetlerinin gözü dönmüş saldırısından, hem de bu saldırıda polisin hamile bir kadının karnını tekmeleyerek bebeğini katletmesinin hemen ardından sergileniyor.

“Sürü”leştirilmiş toplum/gençlik istiyorlar!

Fiziksel, ekonomik, siyasal, psikolojik, hukuksal, akademik, kültürel vb. şiddet araçlarını tekelinde bulunduran burjuvazi ve onun hizmetindeki devlet, medyada mevzilenmiş “organik gazeteci”lerin de katılımıyla tek merkezden yönetilen kesintisiz bir saldırı yürütüyor. Bu saldırıda şu veya bu aracının öne çıkması ya da geri plana düşmesi, sınıflar mücadelesinin/toplumsal hareketin seyrine bağlı olarak değişse de, rejimin efendileri tüm bu araçları her zaman el altında bulunduruyorlar. Sistemin vahşi çarkları arasında öğütülen işçilerin, emekçilerin, gençlerin veya ezilen diğer kesimlerin isyan etmesini önlemek, bu mümkün olmadığında, zorbalığa karşı sesini yükseltenleri kolluk güçlerinin şiddetiyle bastırmak egemenlerin temel önceliği.

Rejimin şiddet araçlarının çeşitliliği ve yaygınlığına, bu araçları pervasızca kullanmasına rağmen, egemenler, kirli emellerine ulaşmayı başaramıyorlar. Zira sömürü, köleleştirme ve zorbalığın hüküm sürdüğü yerde hiçbir araç işçi sınıfının, emekçilerin, gençliğin başkaldırmasını önlemeye yetmez. Toplumsal hareket kimi dönemler zayıflasa da, her zaman küllerinden yeniden doğar ve insanlığı barbarlığa doğru sürükleyen sistemin efendilerinin korkulu rüyası olur.

Korkuları boşuna değil

Dolmabahçe önünde eylem yapan öğrencilere

polisin azgınca saldırması, ardından SBF’de düzen partilerinin temsilcilerini protesto eden öğrenciler şahsında ilerici-devrimci gençliğe karşı pervasız bir saldırının başlatılması, egemenler cephesindeki tedirginliğe işaret ediyor. Elbette düzenle yordakçıların korkutan bu iki eylem değil. Onlar, bu eylemlerde, gençlik hareketinin gelişip yaygınlaşmasının ilk işaretlerini gördükleri için, faşizan zihniyetlerini fütursuzca sergilemeye başladılar.

Başta Tayyip Erdoğan, müritleri ve AKP borazanlığını yapan dinci medya olmak üzere, dört koldan saldırıya geçen sermaye iktidarı, geleceksizlikten başka bir şey vaat etmediği gençliğin “artık yeter!” diyerek isyan etmesinden korkuyorlar. Bundan dolayı gençliğe ve onun şahsında ilerici devrimci değerlere kin kusan Amerikancı düzenle yordakçıları, gençlik kitlelerini sindirmenin yolunu arıyorlar. Tehdit, hakaret, itibarsızlaştırma, karalama, şeytanlaştırma vb. iğrenç yöntemlerle sömürü ve köleliğe karşı güçlenme eğilimini ortaya koyan mücadeleyi ilk adımda boğmak istiyorlar.

Linççi koalisyonun başını dinci gericiliğin medyadaki uzantılarının çekmesi tesadüf değil. Zira en küçük ahlak kırıntısından bile yoksun olan, çarpıtmalarla gençliğe ve ilerici devrimci değerlere kin kusan bu güruhlar, düzen karşıtı mücadelenin, dinci gericiliğin emekçiler üzerindeki uğursuz etkisini kırarak tek güç olduğunun farkındalar. Ana karnındaki bebeği katleden polise alkış tutan bu ortaçağ zihniyetlilerin, eyleme katılan bazı gençleri, -emniyetteki uzantılarından aldıkları bilgilerle-fotoğraf ve isimlerini yayınlarak hedef göstermesi de korku ve kinin derinliğini gözler önüne seriyor.

TÜSİAD ile bazı düzen güçlerinin polis terörüne karşı olduklarını ilan etmeleri ise, gelişme eğilimindeki gençlik hareketinin boğulmasına karşı olmalarından kaynaklanmıyor. Onlar, “boğma hareketi”nin üstü örtülemez bir vahşetle yapılmasının rejimin prestijini sarsmasından duydukları kaygıdan dolayı, sadece yöntemi eleştiriyorlar. Yoksa geleceksizliğe mahkum edilen gençliği isyana sürükleyen rejimin efendileri, diğer asalaklarla

birlikte TÜSİAD çatısı altında birleşen kapitalistlerden başkası değil.

İsyan ateşi harlanmalıdır!

Gençlik hareketi, kimi çıkışlar yapmakla birlikte, uzun süredir içine sıkıştığı darlığı aşamıyordu. Gençliğe işsizlik, kölece çalışma ve geleceksizliği dayatan saldırıları hayata geçiren sermaye hizmetindeki AKP hükümeti, bu durumdan memnundu. Gençlik gibi dinamik bir kesimin rejimin huzurunu kaçırarak eylemlerden uzak kalması, dinci gericiliğin şeflerini iyice pervasızlaştırdı. Zannettiler ki, bu suskunluk hep devam edecek. Bugün sembolik eylemlerle sesini yükselten gençlere fütursuzca saldırımları, huzurlarının artık kaçmaya başladığına işaret ediyor.

Gerçekleşen eylemler henüz semboliktir. Ancak kapitalizmin geleceksizlik/kölelik ikilemine mahkum ettiği işçi-emekçi kökenli gençliğin biriken öfkesinin dışa vurumu olması açısından ayrı bir önem taşıyorlar. İlerici devrimci gençliğe karşı linç hareketini başlatan sermaye, AKP hükümeti ve uşakları, hareket kitleselleşmeden, hoşnutsuz ama örgütsüz geniş gençlik kesimlerini sarsmadan ezmek istiyorlar.

Bu uğrusuz faşizan plan bozulmalıdır!

Bunun yolu, çakan kıvılcımları isyan ateşine dönüştürmek, işçi sınıfının yaktığı direniş ateşleriyle birleştirip yangına çevirmekten geçiyor. Aksi halde rejimin köleleştirme/geleceksizleştirme kapanı kırılmaz.

İsyan ateşini körüklemek, gençlik saflarında düzene karşı biriken öfkeyi örgütlü bir gücün birleşik eylemine dönüştürmek, ilerici devrimci güçlerle gençlik kitleleri içindeki ileri kesimlerin görevidir. Bu sorumluluğun üstesinden gelmek ancak gençlik hareketinin içinde bulunduğu cendereyi kırmayı esas alan, her tür hesap ve dar grupçuluğu aşan bir mücadele tarzının yaygınlaştırılmasıyla mümkün olacaktır.

Öcalan'ın Gülen cemaatiyle ittifak arayışı üzerine

Abdullah Öcalan'ın avukatları aracılığıyla yaptığı açıklamalar sık sık içerik değiştiriyor. Salt ifade edilenlere bakıldığında, açıklamalar bütünlükten yoksun gibi görünse de, gerçekte gözetilen hedef aynıdır: Rejim temsilcileriyle yapılan görüşmelerin sürekliliğini sağlamak ve devletle yapılan pazarlıklarda mesafe katedebilmek...

Ancak, önceki girişimler bir yana bırakılsa bile, İmralı sürecinin başlamasıyla birlikte yaklaşık 12 yıldır bu yönde harcanan çabaya rağmen herhangi bir gelişme yaşanabilmiş değil. Son yıllarda işbirlikçi burjuvazi ile ABD emperyalizminin, “Kürt sorunu çözülsün artık” yönündeki telkinlerine, dahası iddialı vaazlar eşliğinde “Kürt açılımı” ilan edilmiş olmasına rağmen, devletle Kürt hareketini içine alan kısır döngü devam etmektedir.

Öcalan ve onun izinden giden Kürt hareketi yıllardır rejimin şu veya bu kanadıyla, hükümetle, düzen partileriyle, farklı sermaye gruplarıyla ittifak arayışı içinde oldu. Ancak bu girişimlerin tümü başarısızlığa uğradı. Zira düzen güçleri arasında Kürt sorununun çözümü yönünde irade kullanmayı göze alabilecek bir taraf bulunmuyor.

Buna rağmen Öcalan'ın bu açmazdan çıkış yolu arayışı sürüyor. Bu çerçevede Fethullah Gülen cemaatiyle ittifak yönelimine girmesi, düzen içi çözüme endekslenen Kürt hareketinin açmazını bir kez daha ortaya koyuyor.

Avukatlarını Bursa'ya gönderip cemaatin adamlarıyla bağ kuran Öcalan, yakın zamana kadar pek çok vesileyle eleştiri oklarını yönelttiği Gülen cemaatini yüceltmeye başladı. Kürt hareketi/Gülen cemaati ittifakının Türkiye'nin önündeki sorunları çözeceğini iddia eden Öcalan, kurulabileceğini öne sürdüğü ittifakın hangi temeller üzerinde yükseleceği, Kürt sorununa ne türden bir katkı sunacağı konusunda ise bir şey diyemiyor.

“Biz hiçbir zaman kendilerinin varlığını inkâr etmedik; onlardan da bizi inkâr etmemelerini bekleriz. Hem kendileri hem biz, gerek Türkiye’de gerek Ortadoğu’da önemli aktörleriz. Kendileri Türkiye’nin hatta Ortadoğu’nun demokratikleşmesinde rol alabilirler, önemli bir güçleri var.”

“Oldukça dinamik güçleri var; biz de dinamik bir gücüz. Bu iki dinamik gücün karşılıklı anlayış göstermesi ve dayanışma halinde olması durumunda

Türkiye’de birçok temel sorun çözülecektir. Bu dayanışma sadece Türkiye’yi değil, Ortadoğu’yu da etkileyecektir.”

Cemaate olmadık meziyetler vehmeden Öcalan, Fethullah Gülen ve müritlerinden “anlayış ve dayanışma” talep ediyor.

Öcalan'ın bu eğilime girmesine yol açan farklı nedenler olduğuna dair spekülasyonlar var. Devletin bu yönde telkinde bulunduğu, Kürt illerinde örgütlenen cemaatle Kürt hareketi arasındaki gerginliğin fiili bir çatışmaya dönüşmesinden duyulan endişe, cemaat üzerinden, Kürt sorununun çözümü yönünde adım atması için AKP’ye basınç uygulamak vb...

İster taktik bir manevranın ürünü, ister devletin Öcalan üzerinde uyguladığı basınç veya bir takım vaatlerde bulunmasının sonucu olarak gündeme gelmiş olsun, cemaatle ittifak arayışı, Kürt hareketi açısından hazin bir duruma işaret ediyor. Daha önemlisi, böylesi bir cemaatle ittifak arayışı, düzen içi çözüme saplanıp kalan hareketlerin, dinamik bir kitlesel taban desteğine dayansalar bile, gerilemekten kurtulamayacaklarını da gösteriyor.

Gülen cemaatinin Kürt halkının sorunlarının çözümüne katkıda bulunacağını varsaymak, ham hayallerin de ötesinde bir duruma işaret ediyor. Zira bu dinci gerici cemaat, Kürt halkına ırkçı-inkarıcı politikayı dayatan rejimin organik bir parçasıdır. Üstelik hem cemaatin şefleri hem tabanının önemli bir kesimi ırkçı-inkarıcı zihniyetin fiili destekçisidirler. (Nitekim Kürt hareketi de KCK operasyonlarının arkasında cemaatin bulunduğunu savunuyor.)

Öte yandan, AKP hükümetiyle iktidarı paylaşan cemaatin güdümündeki medya, ulusal eşitlik ve özgürlük talep eden Kürt halkına, hak arma mücadelesi yürüten işçilere, emekçilere, gençlere, ilerici-devrimci güçlere ağır bir şekilde saldırmaktadır. Diğer dinci gerici medya gibi bunlar da, Amerikancı rejime karşı sesini yükselten herkesi Ergenekoncu/darbeci diye yaftalamaktadırlar. Bu gericilik abideleri, her türlü toplumsal gelişmenin azılı düşmanları olarak orta yerde duruyorlar.

Fethullah Gülen cemaati içerde temel gerici güç odaklarından biri olmasının yansısı, ABD emperyalizminin güdümünde hareket etmektedir. Ezilen halklara karşı emperyalist-siyonist güçlerin safındadır. FBI binasında 3 bin 500 adet aşure kumanya dağıtacak kadar emperyalist Amerikan rejiminin organik bir parçası haline gelmiştir.

Bu zihniyeti temsil eden bir gericilik odağının Kürt sorununun çözümünde olumlu rol oynayabileceğini, hele de Ortadoğu’nun demokratikleşmesine katkıda bulunabileceğini savunmak, abesle iştigaldir.

Düzenin karşılamaktan aciz olduğu taleplerde ısrar eden Kürt hareketi, burjuvazinin şu veya bu kesimiyle ittifak arayışına girerek hedeflerine ulaşmaya çalışıyor. Bu çabalar bir sonuç yaratmadığı gibi, cemaatle ittifak arayışında olduğu gibi, onu geri adımlar atmak zorunda bırakıyor.

Kürt hareketini tasfiye etmeye çalışan Amerikancı rejim ve onun icra kolu AKP hükümeti ise, manevra üzerine manevra yaparak, Öcalan aracılığıyla Kürt hareketini oyalamaya çalışıyor. Bu da var olan açmazın sürmesinden başka bir işe

yaramıyor.

Kürt halkının temel taleplerinin kazanılmasının yolu ancak devrimci çözümü hedefleyen bir mücadele çizgisiyle açılabilir. Düzen içi çözüme kilitlenen Kürt hareketi, bu hatta ısrar ettiği sürece açmazdan kurtulamayacaktır. Kürt hareketi adına geriye rejimin karşılayabileceği bir “çözüm” platformunu kabul etmek kalacaktır ki, böylesi bir çözümün Kürt halkının taleplerini karşılaması mümkün değildir.

Silopi’de polis terörü

Şırnak’ın Silopi ilçesinde 11 Aralık günü Kürt siyasetçilerinin serbest bırakılması talebiyle gerçekleştirilen yürüyüşe polis saldırdı. BDP Silopi İlçe Örgütü tarafından düzenlenen yürüyüş için BDP İlçe binası önünde toplanan yüzlerce kişi yürüyüşe geçmek isteyince polis gaz bombaları ve tazyikli su ile kitleye saldırdı. Saldırı emrini veren polis amiri ile görüşmek isteyen Silopi Belediye Başkanı Emin Toğurlu ile BDP İlçe Başkanı Bahattin Alkış, polisler tarafından yerde sürüklenerek darp edildi. Yaralanan Toğurlu ve Alkış BDP İlçe binasına götürülürken, hastaneye götürülmelerine polis tarafından izin verilmedi. İlçe binasını abluka altına alan polis gazdan etkilenecek yaralı halde dışarı çıkan kişileri de gözaltına aldı.

Kürdistan’da infaz girişimi

Kürdistan’da, yurtsever gençler askerler tarafından infaz edilmek istendi. İnfaz girişimi, burjuva medyada “intihar girişimi” olarak duyuruldu.

BDP çalışmalarından dönerek evlerine giden Demokratik Yurtsever Gençlik (DYG) üyesi 9 genç, Yüksekova-Van yolu üzerinde askerler tarafından durduruldu. Araçlarından indirilen gençler yüzükoyun yere yatırılırken, DYG Yüksekova Meclisi Sözcüsü Sedat Karadağ (33) askerler tarafından başından vuruldu. Olay sırasında jandarmanın Esendere yolu ile Yeşildere Mahallesi’ni ablukaya aldığı belirtildi.

Karadağ’ın yakınları yetkililerin “Kendisini vurdu” şeklindeki açıklamalarına tepki göstererek, olayı “infaz girişimi” olarak nitelendirdi.

“Siyasi soykırıma son!”

BDP Osmangazi İlçe Örgütü, 9 Aralık günü Kürt halkı üzerindeki baskılara dikkat çekmek için eylem gerçekleştirdi.

“Siyasi Soykırım Operasyonlarına Son! Kürt Diline Özgürlük / BDP Osmangazi İlçe Örgütü” pankartı açılarak basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, 14 Nisan 2009 tarihinden bugüne kadar sürdürülen siyasi soykırım operasyonlarında tutuklanan 1800’ün üzerinde Kürt siyasetçisine her geçen gün yenilerinin eklendiği vurgulandı. Daha birkaç gün önce de Yüksekova Belediye Başkanı Ruken Yetişkin’in cezaevine konulduğunun hatırlatıldığı açıklamada, “Bizler ülkemizde barışın, kardeşliğin ve demokrasinin gelişmesi için yürüttüğümüz mücadeleden asla vazgeçmeyeceğiz!” denildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Baskı ve zor öğrencilerin mücadelesini engelleyemiyor...

“Gelecek ve özgürlük mücadelesini boğamayacaksınız!”

ODTÜ’de gözaltı terörü

“Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu” toplantısı için ODTÜ’ye giden Tayyip Erdoğan 15 Aralık günü üniversite öğrencilerinin protestosuyla karşılaştı.

Erdoğan içerideyken bir öğrenci grubu toplantı salonuna yakın bir yerde toplandı. “Kendi okulumuzun salonuna almıyorlar” diyerek tepkilerini dile getiren öğrenciler “AKP defol, üniversiteler bizimdir!” sloganıyla Erdoğan’ı protesto etti. Öğrencilerin etrafı çevik kuvvet tarafından çembere alındı.

Bu sırada öğrenciler, “AKP’nin demokrasisi bu” diyerek polise tepki gösterdi. Takviye olarak özel timin gelmesinin ardından 26 öğrenci yaka paça gözaltına alındı.

Polis saldırısının ardından toplantının yapıldığı binanın çevresi ablukaya alındı.

Öğrencilerin gözaltına alınmasını protesto eden diğer ODTÜ’lüler de sloganlarla tepkilerini dile getirdiler. “Katil-işkenceci polis üniversiteden defol!” sloganlarını atan öğrenciler polisin üniversiteden çıkmasını istediler. Polis ise biber gazı sıkarak öğrencileri dağıtmaya çalıştı. Kısa süreli bir dağılmanın ardından öğrenciler toparlanarak bekleyişlerini sürdürdüler. Erdoğan’ın binadan ayrıldığını duyan öğrenciler, ıslık ve alkışlarla protesto gösterisini sürdürdü. Öğrenciler polisin kampüsü terk etmesi üzerine eylemlerine son verdi.

ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği, ODTÜ Mezunar Derneği ise öğrencilere yönelik saldırıyı protesto etti. Polisin kampüs içinde olmasının doğru bulunmadığı ifade edilerek öğrencilerin serbest bırakılması talep edildi.

Kapitalistlere yumurtalı protesto

Üniversite sermaye işbirliği çerçevesinde bu yıl Akdeniz Üniversitesi’nde 8.’si düzenlenen ‘Girişimcilik Haftası’nın açılış oturumunda yumurtalı eylem gerçekleştirildi. 14 Aralık günü haftanın ilk konferansı için kürsüye çıkan Yaşar Holding Yönetim Kurulu Başkanı İdil Yiğitbaşı protesto edildi.

Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümü 1. sınıf öğrencisi Hilal Topçu, üniversite-sermaye işbirliğine vurgu yaptığı bir konuşmayla üniversitelerde bilim istediklerini belirtti. Topçu, “*Bu üniversitede bilim ve bilginin olması gerektiği yerde sermayenin olmasını nasıl anlatacağıız. Kaç kere daha dinleyeceğiz, bilimin ve bilginin olduğu yerde sermayeye bunu köle yapmayacağız diye... Kaç kere dedik üniversitelere gelmeyin diye, kaç kere daha diyeceğiz? Alın size*” sözleriyle tepkisini dile getirdi. Ardından cebinden çıkarttığı yumurtayı Yiğitbaşı’na fırlattı.

Topçu’nun yumurtayı atmasının hemen ardından üniversitenin güvenlik görevlileri, Topçu’nun üzerine saldırdı. Yakapaça dışarı çıkarılan Topçu’nun ağzı kapatılarak slogan atması engellendi.

Trakya’da saldırılara cevap

Trakya Üniversitesi Öğrencileri 13 Aralık günü gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla öğrencilere dönük saldırıları protesto etti.

Düzenin bütünlüklü saldırılarına karşı Ekim Gençliği, Sosyalist Parti, TÜÖD, Söz Dergisi, Emek ve

Özgürlük Cephesi ve DGH’nin bir araya geldiği bir platform oluşturuldu. TKP’li Öğrenciler, Emek Gençliği ve Öğrenci Kolektifleri böyle bir oluşumda bulunmak istemediklerini belirterek platforma katılmadılar.

“Trakya Üniversitesi Öğrencileri” adı altında bir araya gelen bileşenler, oluşturdukları platformu deklare ettikleri basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamada öğrencilere yönelik polis saldırıları da teşhir edildi.

“Öğrenciler eyleme hep birlikte zafere! / Trakya Üniversitesi Öğrencileri” pankartının açıldığı eylemde öğrencilere uygulanan polis şiddetine, üniversite yönetimleri ve iktidar tarafından hayata geçirilen anti-demokratik uygulamalara tepki gösterildi.

YÖK’ün kaldırılmasının talep edildiği basın açıklamasında parasız, bilimsel, eşit ve anadilde eğitim istendi. Öğrencilere bu talepler etrafında bir araya gelme çağrısı yapıldı.

Ekim Gençliği / Edirne

Kocaeli: “Polis şiddetine son!”

Öğrencilere yönelik polis terörü, Genç-Sen, DGH ve Emek Gençliği tarafından örgütlenen basın açıklamasıyla Kocaeli’de protesto edildi. Anıtpark Merkez Kampüsü önünde bir araya gelen öğrenciler “Karakol değil, demokratik üniversite” pankartını açtılar. “YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!” sloganıyla başlayan eylemde üniversiteleri baskı altında tutmak için kurulan YÖK ve düzeninin getirdiği “özgürlük” anlayışının ne kadar sahte olduğu belirtildi. Öğrencilerin karşı karşıya kaldığı baskı, şiddet ve gözaltılarla bunun tekrar görüldüğü söylendi.

“YÖK’ün sadece isminin ve logosunun değiştirilmesinin sermaye sahipleri tarafından oluşturulacak ‘Mütevelli Heyeti’ne üniversiteli gençliğin geleceği üzerinde tüm hakların verilmesi ile sonuçlanacağını biz gençler çok iyi biliyoruz ve buna karşı çıkıyoruz!” denilen açıklamada YÖK’e ve YÖK düzenine karşı verilen mücadelede sermaye devletinin saldırılarının gençleri yıldırmayacağı vurgulandı.

Ekim Gençliği / Kocaeli

Uludağ’da protesto

Uludağ Üniversitesi’nde 9 Aralık günü gerçekleştirilen eylemle öğrencilere dönük saldırılar teşhir edildi ve mücadeleye devam edileceği vurgulandı. **Genç-Sen, Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhalefeti** tarafından örgütlenen eylem İİBF-Sevgi Meydanı’nda başladı. “Öğrenciye dayak, kampüse polis! İşte ileri demokrasiniz! / Uludağ Üniversitesi Öğrencileri” yazılı pankartının açıldığı eylemde ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla yüründü. Mediko önünde sırasıyla TMMOB, Eğitim-Sen, Halkevleri ve ÖDP adına destek ve dayanışma konuşmaları yapıldı.

Genç-Sen adına yapılan konuşmada “Geleceğimiz için söz, yetki ve karar hakkı bizimdir” denilerek saldırılar karşısında örgütlü mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı.

Ardından, eylemi örgütleyen kurumlar adına hazırlanan ortak basın açıklaması okundu. Açıklamada sermayenin üniversitelere yönelik olarak sürdürdüğü

saldırıları değinildi. YÖK düzeninin getirdiği “özgürlük” anlayışının asıl yüzünün ortaya çıktığı, YÖK’ün sadece ismini ve logosunu değiştirerek, sermaye sahipleri tarafından oluşturulacak “Mütevelli Heyeti”ne üniversitelerin geleceği üzerinde tüm haklar verilerek YÖK düzeninin değiştirilemeyeceği, özerk-demokratik üniversitenin ancak öğrenciler sayesinde gerçekleştirilebileceği ifade edildi.

Açıklama, eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim mücadelesine yapılan saldırıların sökmeyeceği, saldırılar keskinleştikçe gençliğin de çelikleşerek, güçlenerek hesap soracağı vurgusuyla sona erdirildi.

Ekim Gençliği / Bursa

Anadolu Üniversitesi’nde Ekim Gençliği’ne ilgi

Ekim Gençliği’nin 15. yılında öğrenci gençliğe, Ekim Gençliği saflarında işçi sınıfının yanında mücadeleye çağrısı yapılıyor.

Eskişehir Anadolu Üniversitesi’nde “*Gençliğin ve devrimin sesi Ekim Gençliği 15. yılında... Gençlik Gelecek, Gelecek Sosyalizm! Mücadeleyi büyütme Ekim Gençliği Saflarına!*” şiarlı afişler yemekhane camlarına ve fakültelere asıldı. Afiş çalışmasının ardından yemekhane önünde Ekim Gençliği satışı gerçekleştiren Ekim Gençliği okurları dergi satışı sırasında birçok öğrenci ile sohbet etme fırsatı buldu ve tüm öğrencileri yaşanan saldırılar karşısında mücadele etmeye çağıldılar.

Bazı öğrencilerin Ekim Gençliği okumak istediklerini söylemesi ve bunun üzerine gerçekleştirilen sohbetler çalışmanın verimliliği açısından son derece önemliydi. Öğrenci gençliğin faaliyete olan ilgisi oldukça dikkat çekiciydi.

AÜ’de Genç-Sen faaliyeti

Öğrencilere dönük polis-devlet terörü Genç-Sen tarafından Anadolu Üniversitesi’nde teşhir edildi.

Hazırlanan duvar gazeteleri yemekhane camlarına ve fakültelere asıldı. Yemekhane önünde ve fakültelerde öğrencilere bildiriler ulaştırılırken, bildiri dağıtımı sırasında yapılan konuşmalarda geçtiğimiz haftasonu yaşanan gözaltı terörü ve polisin azgınca saldırısının teşhiri yapıldı.

Genç-Sen haftalık toplantısı da 10 Aralık günü gerçekleştirildi.

Duvar gazetesi, afiş, bildiri, stand çalışmaları ile duyurusu yapılan toplantı İktisadi İdari Bilimler Fakültesi (İİBF) kantininde yapıldı. Genç-Sen’li öğrenciler, gençliği bekleyen işsizlik ve geleceksizlik karşısında özerk demokratik üniversite talebini tartıştılar.

İİBF fakültesi önüne özel güvenlik yığnağı yapılırken toplantıda yürütülen tartışmalarda, Genç-Sen’in son dönemde yaşanan saldırı ve bunun gibi saldırılar karşısında daha da güçlenmesi ve alanlara çıkması gerektiği vurgulandı.

Gençliğin meşru taleplerini tüm üniversitelerde yükseltme kararlılığı vurgulanarak toplantı sona erdirildi.

Emek ve meslek örgütlerinden ilerici kurumlardan açıklama...

“Öğrencilerin yanındayız!”

Geçtiğimiz haftadan bu yana öğrencilere dönük polis ve devlet terörü gündemdeki yerini koruyor. Polis, taleplerini dile getiren öğrencilere azgınca saldırırken, kapsamlı bir soruşturma terörü de devam ediyor. Emek ve meslek örgütleri ile ilerici kurumlar yaptıkları açıklamalarla öğrencileri sahiplendiklerini açıklıyorlar.

Saldırılara itiraz

TMMOB, TTB, ABF, Mülkiyeliler Birliği, ODTÜ Mezunları Derneği, Halkevleri, Petrol-İş Ankara Şubesi, Aydın Sanatçı Girişimi, EMEP, ÖDP ve TKP tarafından Siyasal Bilgiler Fakültesi önünde 14 Aralık günü basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını TTB Genel Sekreteri Feride Aksu Tanık okudu.

Üniversite öğrencilerine ve üniversiteye dönük bir saldırı kampanyasının yürütüldüğüne dikkat çeken Tanık, AKP iktidarının, öğrencilerin, işçilerin, köylülerin, kadınların, emeklilerin kısacası haklarını arayan tüm kesimlerin muhalefet eylemlerine karşı saldırgan bir politika izlediğini belirtti.

Öğrencilerin daha önce TEKEL işçilerinin eylemlerine destek verdiklerini, işten atılan işçilerle dayanıştıklarını, füze kalkanına karşı eylem gerçekleştirdiklerini, nehirlerin, suların sermayeye peşkeş çekilmesine karşı çıktıklarını, parasız eğitim istediklerini söyledi.

Mülkiyeliler Birliği Derneği'nden destek

Mülkiyeliler Birliği Derneği, 13 Aralık günü Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Öğrencilerin de katıldığı açıklamayı Mülkiyeliler Birliği Derneği Genel Başkanı İhsan Feyzibeyoğlu gerçekleştirdi.

Paralı eğitime karşı çıkan, eğitim özgürlüğü isteyen öğrencilerin İstanbul'a sokulmamasının ve polis şiddetine maruz kalmasının kabul edilemeyeceğini söyleyen Feyzibeyoğlu yumurtalı protestonun da haklı bir tepki olduğunu dile getirdi.

Açılan soruşturmalara da değinen Feyzibeyoğlu, öğrencilerin yanlarında olduklarını söyledi.

Basın açıklaması Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrencileri Dayanışma Derneği adına yapılan konuşmayla devam etti. Eren Yolsal, meşru haklarını kullandıkları için başta başbakan tarafından olmak üzere suçlandıklarını söyledi. İstanbul'da öğrencilere şiddet uygulayan polislerin ve PVSK'yı el birliği ile yaşıtan AKP ve CHP'nin asıl suçlu olduğunu ifade etti.

Öğrencilerin istemleri 'AKP'nin ileri demokrasi anlayışı'na sığmaz

TTB ve TMMOB adına 10 Aralık günü yapılan açıklamada “Biz biliyoruz: Öğrencilerin özerk, parasız ve bilimsel üniversite istemleri 'AKP'nin ileri demokrasi anlayışına sığmaz, bu talepler sopalanmayı, gaz bombalarına hedef olmayı gerektirir.” denildi. AKP'nin şiddet politikalarıyla Türkiye'nin, polis devleti olmaya doğru yol aldığı söylendi. TMMOB ve TTB'nin bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da öğrencilerin bilimsel, özerk, demokratik üniversite mücadelelerinin yanında olacağı ifade edildi.

Demokratikleşme kimin için?

Elektrik Mühendisleri Odası iktidar eliyle üniversitelerde tımandırılan gerilim ve şiddet uygulamalarına karşı 10 Aralık günü bir basın açıklaması yaptı. Sürekli bir demokratikleşmeden söz edildiği, ancak bu demokratikleşmenin yalnızca iktidar ve yandaş ideolojiler için geçerli kılınmak istendiği ifade edildi. Öğrencilere dönük saldırılar kınandı.

Marjinalleştirme çabası

Eğitim Sen 9 Aralık günü yaptığı açıklamada, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde 8 Aralık yaşanan yumurtalı protesto sonrası tartışmalara dikkat çekti.

“SBF'deki protesto ile birlikte önemli bir nokta daha gündeme gelmiştir. Bugüne kadar AKP'nin kullandığı önemli bir argüman olan, ‘içlerinde ideolojik, illegal gruplar, provokatörler var’ söylemiyle marjinalleştirme çabaları da ciddiyetsizliğini kanıtlamış bulunmaktadır. Başbakan Erdoğan öğrencilere, TEKEL işçilerine, kamu emekçilerine yani hakkını arayan her mücadeleye aynı argümanla yaklaşmaktadır.” denilen açıklamada 12 Eylül ürünü olan ‘Öğrenci Disiplin Yönetmeliği’ ile öğrencilerin ağızlarına kilit vurulmuşken ‘eşitçe’ konuşabilmenin olanağından bahsetmenin komedi olduğu belirtildi. Her yıl yüzlerce öğrencinin bu yönetmelik kapsamında, trajik gerekçelerle üniversitelerden uzaklaştırıldığına ve eğitim hakkından mahrum edildiğine dikkat çekildi.

Hekimler polis terörünü kınadı

TTB Kadın Hekimlik ve Kadın Sağlığı Kolu 9

Aralık günü konuya ilişkin yazılı açıklama yaptı. “Korkulan demokrasi ve hak talebinin yaygınlaşmasıdır” başlığı taşıyan açıklamada, çok sayıda öğrencinin yaralandığı saldırıda hamile bir kadın öğrencinin de bebeğini düşürdüğüne dikkat çekildi. Kadın öğrencinin hamile olduğunu söylemesine rağmen polisin şiddet göstermeye devam etmesinin; AKP'nin polis devleti kurmada ve sürdürmede kararlı olduğunun göstergesi olduğu vurgulandı. Açıklama şu sözlerle noktalandı:

“Biz kadın hekimler; bebeğini böylesine vahşi bir saldırı ile kaybetmiş genç bir kadına söyleyecek bir cümle bulmaya çalışmanın acısını, öfkesini yaşamak istemiyoruz bir daha... Uzatıp yüreğimizi yüreğine katmak, acısını acımız yapmak ve bu yaramızı birlikte sağıltmak için, ellerimizi birleştirerek bu çirkinliklere yeter diyoruz... Hakkını arayan, şiddetin karşısında boyun eğmeyen, insan onuruna yakışan güzel bir dünya için mücadele eden kadın öğrencinin ve arkadaşlarının yalnız olmadıklarının bir kez daha duyulmasını, bilinmesini istiyoruz.”

İTO İnsan Hakları Komisyonu ise gençlerin uğradığı şiddet sonucu “ruhsal ve bedensel travma”ya sebep olanların bir an önce bulunmasını ve sorumlular hakkında idari soruşturmalar açılarak gerekli cezaların verilmesi talep etti.

TMMOB İKK'dan kınama

TMMOB İstanbul İKK 9 Aralık günü düzenlediği basın toplantısında kimsenin öğrencilere yapılan saldırıların “demokrasi” adına yapıldığını

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranfey.org>

söyleyemeyeceği ifade etti.

Açıklamada, 12 Eylül sonrası sürdürülen YÖK'e karşı mücadelenin; öğrencilere cop, biber gazı ve tartaklanma olarak geri döndüğü söylendi.

“Üniversiteleri kendileri için bir pazar alanı olarak değerlendiren hükümet, bu niyetinden vazgeçmeli ve tepkisini gösteren öğrencilere saldırmayı bırakmalıdır.” denildi. Ankara'da konuşturulmadıkları için rektör, dekan-okul yönetimini ayırmadan istifa isteyenlerin, İstanbul'daki öğrencilere dönük faşizan saldırıları yapanlar hakkında ne yaptıklarını kamuoyuna açıklamak zorunda oldukları vurgulandı.

İşte gençliğe sunduğunuz hayat!

AKP ve yandaşları kin ve nefretlerini kusarak gençliğin mücadelesini karalamaya çalışıyorlar. Başka bazıları ise gençliği suya sabuna dokunmamaya çağırıyor. Fakat gençliğin militan mücadeleler vermekte ne kadar haklı olduğunu gösteren bir dizi veri var.

Sabah gazetesinin haberine göre üniversite öğrencileri harç parasını ödeyebilmek için ilaç tekellerinin deneylerinde denek oluyorlarmış. Gazete gençliğin yüz yüze bırakıldığı insanlık dışı yaşam koşullarıyla ilgilenmiyor elbette. Dahası bu durumu olumluyor.

Haber bir süre önce dünya devi ilaç tekellerinin ilaçlarını denemek için Türkiye gibi ülkeleri kullanmasıyla ilgili açığa çıkan bilgilere yanıt vermeyi amaçlıyor. Bu amaçla görüşülen Novagenix'in Genel Müdürü kendisini savunmak için ağızından bu bilgiyi kaçırıyor. “Aslında insanları denek olarak kullanıyoruz ama işte öğrenciler de buradan kazançlı çıkıyor” demeye getiriyor.

İşte çürümüş düzenin gençliğe reva gördüğü eğitim, reva gördüğü yaşam bu! İşte bunun için öğrenci gençlik bu asalakların toplantılarını basmakta, suratlarına yumurta fırlatmakta ve kapılarına dayanmakta sonuna kadar haklı.

MESS ve uşaklarına karşı mücadele barikatlarını güçlendirelim!

Birleşik Metal Merkezi TİS Komisyonu'nun geçtiğimiz hafta sonu gerçekleştirilen toplantısında “mücadeleye devam” kararı alması ile birlikte 2010-2012 MESS Grup TİS'lerinde yeni bir aşamaya girilmiş oldu. Bu yeni aşama ise sadece metal işçileri için değil, tüm işçi sınıfı için kritik ve oldukça önemli bir mücadele sürecinin başladığı anlamına geliyor. Bu yeni mücadele süreci, MESS dayatmalarına ve MESS-Türk Metal kirli ittifakına karşı güçlü bir karşı koyuşa dönüştürülebildiği oranda ise sınıf mücadelesine çok şey katacaktır.

Bugün, Birleşik Metal üyesi metal işçilerinin “mücadeleye devam” kararına gerekçe olan MESS dayatmaları, işçi sınıfına yönelik yeni saldırı dalgası için bir ön prova niteliğindedir. Kriz edebiyatının arkasına gizlenen büyüme gerçeği orta yerde duruyorken asgari ücret ile birlikte metal toplu sözleşmelerinde de bir kez daha sefalet zamları dayatılmıştır. Ama daha da önemlisi kıdem tazminatının gaspı ve esnek üretim uygulamalarının derinleştirilmesi bu yeni saldırı dalgasının en önemli hedefleri arasındadır. MESS'in Türk Metal çetesi ile imzaladığı ve Birleşik Metal üyelerinin de önüne sürmüştüğü “tekli”te bu maddelerin ilgili yasalara yapılan atıflarla birlikte geri çekilmiş olması kaba bir bilinç bulandırma operasyonundan başka bir anlam taşımamaktadır. Sonuç olarak bugün “Ulusal İstihdam Stratejisi”nin bir parçası olarak meclis gündemine getirilen torba yasada yer alan değişiklikler sözde geri çekilmiş önerilerin nasıl hayata geçirileceği konusunda da bir fikir vermektedir. Bu ise MESS dayatmalarına karşı gerçekleştirilen bu karşı çıkışın kendi sınırlarının çok ötesinde bir anlam ve önem taşıdığını göstermektedir.

Sermaye sınıfının bu yeni saldırı sürecinde metal grup TİS'lerini bir ön prova alanı olarak değerlendirmesi ise hiç de tesadüfi bir gelişme değildir. Sermaye sınıfı karşılaşacağı direncin boyutunu ölçebilmek için MESS Grup TİS'lerini kullanmaktadır. Dahası MESS ile birlikte sermaye sınıfı, hayata geçirmeyi hedeflediği saldırı dalgasının öncesinde metal işçilerinin elindeki en önemli koz olan grev silahını da çekip almayı amaçlamaktadır. Metal işçileri ise 2008'de gerçekleştirilen toplu sözleşmelerde bu kozlarını kendi elleri ile sermaye sınıfına teslim etmenin sonuçlarını çok ağır ödemişlerdir.

Bugün, Birleşik Metal tabanında MESS dayatmalarına karşı biriken öfkenin “mücadeleye devam” kararına yol açmasında da işte bu ödenen bedelin ürünü bilinç vardır. Kriz bahanesiyle birçok hakkı gasbedilen metal işçileri artık yeni tavizler vermeyi kesin bir şekilde reddediyor, sonucu ne olursa olsun mücadele etmek gerektiği noktasında birleşiyor. Aslında benzer bir bilincin Türk Metal tabanında yer alan öncü metal işçileri şahsında da boy verdiğini söyleyebiliriz. Ancak burada, Türk Metal çetesinin manevraları ile birlikte taban inisiyatifinin zayıflığı benzer bir tepkinin oluşmasının önüne geçmişti. Şimdi ise Birleşik Metal üyesi metal işçilerinin gösterdiği kararlı duruş hak gasplarına öfke duyan ve başındaki ihanet şebekesinden kurtulmak isteyen bu dinamiği de harekete geçirme potansiyelini taşıyor. Dolayısıyla, Türk Metal çetesinin attığı imza ile bitmiş görülen MESS Grup TİS süreci metal işçileri için aslında daha yeni başlıyor.

Haftalardır ifade ettiğimiz gibi, bu dönemin metal işçileri payına nasıl sonuçlanacağını bir öncü çıkışın olup olmayacağı belirleyecektir. Birleşik Metal Merkezi TİS Komisyonu'nda alınan “mücadeleye devam” kararı ile birlikte bu öncü çıkış için çok önemli bir adım atılmış bulunuyor. Bundan sonrasını ise bu ileri adımın ne kadar kararlı bir şekilde devam ettirileceği ile bu kararlılığın sınıfın diğer bölüklerine taşınmasında ne derece başarılı olunacağı gösterecektir. Çünkü saldırı fazlası ile kapsamlıdır ve mücadele bu nedenle oldukça çetin geçecektir. Ayrıca saldırının kapsamı ve niteliği metal işçilerini aşan boyutlar taşımaktadır. Bu ise metal işçilerinin taşıdığı öncü konuma rağmen mücadelenin bu gerçeği gözetken bir biçimde yürütülmesi gerektiğini işaretlemektedir.

Gelenen aşamada sadece Birleşik Metal üyeleri ya da metal işçileri için değil, tüm işçi sınıfı adına bir mücadele mevzisi yaratılmaktadır. Her şey bir tarafa yıllardır sendika bürokratları eliyle sınıfa taşınan “Yapabileceğimiz her şeyi yaptık!” anlayışı geri plana itilmiş, metal işçileri şahsında işçi sınıfı MESS'e ve sermaye sınıfına meydan okuyan bir tutumun içerisine girmiştir. Bu tutumun kendisi bile önümüzdeki mücadele sürecinin işçi sınıfı lehine ivmeleneneceğinin bir işaretidir.

Ancak bu kararlı öncü çıkışı korumak ve güçlü bir hazırlıkla da birleştirebilmek gerekmektedir. Önümüzdeki günlerde metal işçileri ve tüm öncü işçiler sınıf savaşının bu ileri mevzisini güçlendirmek ve korumak için seferber olmalıdır.

Elbette ki bu seferberliği ilk elden gerçekleştirmesi gerekenler metal işçileridir. Hem de sadece Birleşik Metal üyeleri değil, Türk Metal üyeleri ve sendikasız metal işçileri de bu seferberlikte üzerlerine düşen sorumluluğu yerine getirmek zorundadırlar.

İlk elden yapılması gereken tüm kısırlığına rağmen Birleşik Metal'in örgütlü olduğu fabrikalarda kurulmuş bulunan TİS kurullarının vakit geçirilmeden grev komitelerine dönüştürülmesidir. Grevi eksen alan bir hazırlığın (olası bir greve iki ay kadar bir süre olmasına

rağmen) bugünden başlatılması, hem tabanın bu çetin mücadele sürecine hazırlanması, hem de kararlılığın gösterilmesi açısından fazlası ile önemlidir. Diğer bir ihtiyaç hızlı ve güçlü bir eğitim programını devreye sokabilmektir. Her ne kadar sermayenin saldırılarına karşı öfkeli bir kitleden bahsetsek de bu kitlenin mücadele deneyimi oldukça zayıftır ve saldırıların niteliği konusunda da bilinci yeterince açık değildir. Bu nedenle sermaye sınıfının bu saldırılara niçin ihtiyaç duyduğunu kapitalist sistemin gerçekliği içinde mücadelenin ön cephesine yerleşen metal işçilerine vakit geçirmeden anlatabilmek gerekmektedir.

Hazırlığın bir diğer ayağı ise görüşmeler sırasında oldukça zayıf kalan eylemli süreci geliştirebilmektir. Sanayi havzalarında, şehir merkezlerinde gerçekleştirilecek eylemlerle hem işçilerin bu sürece hazırlanması, hem de başta Türk Metal üyeleri olmak üzere diğer sınıf bölüklerinin dikkatinin bu alana çekilebilmesi gerekmektedir.

Şu ana kadar yansıyanlar Birleşik Metal cephesinden bu hazırlıkların sınırlı da olsa başladığını göstermektedir. Ancak alınan kararın arkasında yüreklice durarak bu hazırlıkları hızlandırmak, daha tok ve güçlü bir iradeyle birleştirmek, mücadele kararlılığını örgütlü tarzda fabrika temelinde derinleştirmek güncel bir gereklilik olarak ortada durmaktadır.

Türk Metal üyesi işçileri de bu süreçte oldukça önemli görevler beklemektedir. Her şeyden önce bu sürecin kendisi tek başına MESS'i değil, MESS-Türk Metal kirli ittifakının metal işçileri üzerinde kurduğu tahakkümü kırmayı hedeflemektedir. Zira, bu tahakküm kırılmadan burada verilecek mücadelenin anlamı ve sonuçları sınırlı kalmaya mahkumdur. Bu nedenle, Türk Metal üyeleri “Birleşik Metal farklılığını gösterebilir, sonra Türk Metal zaten çatırdar!” deme lüksüne sahip değildir. Birleşik Metal üyesi metal işçilerinin gerçekleştirdiği bu öncü çıkış iyi bir hazırlıkla Türk Metal üyeleri tarafından da yanıtlanabilmeli, satış imzasından sonra gelecek kanal

bulamayan öfkenin bu zeminde bir ortak mücadele kanalına akıtılabilmesi gerekmektedir.

Hiç kuşku yok ki Birleşik Metal üyelerinin “mücadeleye devam” kararlılığı Türk Metal tabanındaki öncü işçiler için bir umut olmuştur. Ancak bu umudu büyütmek ve ihanet şebekesini parçalamak görevi yine de Türk Metal üyelerinin omuzlarındadır. Bu açıdan Türk Metal üyesi işçiler kendi fabrikalarında metal işçilerinin gerçekleştirdiği bu öncü çıkışı sahiplenecek bir pratiği hayata geçirmelidir. Her şeyden önce bu fabrikalarda Türk Metal çetesini parçalamayı hedefleyen komiteler kurulmalı ve mücadelenin genel seyrine yön verecek şekilde toplu istifalar devreye sokulabilmelidir.

Bugün, Birleşik Metal ve Türk Metal tabanında yer alan öncü dinamiklerin ortak bir mücadele kanalında buluşması sınıf mücadelesinin genel gidişatını kökünden sarsacak sonuçlar yaratabilir. Bu açıdan içinden geçtiğimiz dönemde mücadelenin temel hedefi bu ortak mücadele kanalını yaratabilmek, havzalarda ortak grev-direniş komitelerini oluşturabilmek olmalıdır.

Başta da belirttiğimiz gibi MESS’in kapsamlı saldırı planlarının niteliği bu süreçte diğer ilerici sendikalara, devrimci kurum ve örgütlere de birçok

görevler yüklemektedir. Her şeyden önce metal işçileri bu çetin mücadele sürecinde kesinlikle yalnız bırakılmamalıdır. Her türlü dayanışma ve desteğin en etkin şekilde gösterilmesi sınıf mücadelesi payına kaygılar taşıyan her kişi ve kurumun ertelenemez bir görevidir.

Sürecin gidişatını asıl belirleyecek olan ise öncü ve devrimci metal işçilerinin göstereceği irade ve kararlılık olacaktır. Bu süreçte kimi sendika ağalarının mücadelenin boylarını aşacağı endişesine kapılarak, metal işçisinin mücadele iradesini etkisizleştirme çabası içine girmesi fazlası ile muhtemeldir. Bu girişimlere engel olmak ve tabandaki kararlılığın kitleselleşmesi ve genişlemesi öncü ve devrimci metal işçilerinin en önemli görevleridir.

Girilen bu mücadele süreci, hak ettiği şekilde ilerletilebildiği ve anlamlı bir sonuç yaratabildiği oranda Türkiye’de sınıf mücadelesi adına yeni bir dönem başlayacaktır. Sınıf devrimcileri, metal toplu sözleşmelerinde girilen bu yeni süreçte görevlerine bu bilinçle yaklaşacak, mücadeleyi sınıfın devrimci iktidar mücadelesi için güçlü bir kaldıraça dönüştürebilmek için tüm güçleri ile seferber olacaklardır.

Birleşik Metal Merkez TİS Komisyonu MESS dayatmalarına karşı mücadeleye devam dedi...

GREV-direniş komitelerinde birleşelim!

12 Kasım günü Türk Metal çetesi ile satış sözleşmesini imzalayan MESS, 3 Aralık günü Birleşik Metal yönetiminin önüne de aynı sözleşme taslağını sürmüştü. MESS’in teklifini değerlendiren Birleşik Metal üyesi metal işçileri MESS dayatmalarını kabul etmeyerek mücadeleye devam etme kararı aldılar. Birleşik Metal üyeleri taleplerini elde etmek için grev dahil her türlü silahı kullanmaya hazır olduklarını dile getiriyorlar.

Bugün, MESS-Türk Metal kirli ittifakına ve bu ittifakın kölelik dayatmalarına yanıt vermek özel bir önem taşıyor. Çünkü bu dayatmalar kabul edilirse metal işçilerini çok daha ağır çalışma ve yaşam koşulları bekliyor.

İşte tam da bu nedenle Birleşik Metal üyesi metal işçilerinin MESS dayatmalarını kabul etmeyerek gösterdikleri grev iradesi tüm metal işçilerinin geleceği için hayati önemdedir.

Gündemde olan yasal düzenlemelerle işçi sınıfına yönelik kapsamlı hak gaspları kapıdayken gösterilen bu kararlılık Birleşik Metal üyesi metal işçilerini mücadelenin ön safına taşımıştır.

Şimdi Birleşik Metal üyesi metal işçilerinin önünde bu kararlılığı güçlendirmek ve sürdürmek sorumluluğu bulunmaktadır. Vakit kaybetmeden fabrikalarda kurulan TİS Komiteleri Grev Komiteleri’ne dönüştürülmeli, artık tüm hazırlıklar olası bir grevin kazanımla sonuçlanması için yapılmalıdır.

Ama bu kadarı yetmez.

Birleşik Metal üyesi metal işçilerinin kararlılığına destek vermek, mücadelelerini sınıfın mücadelesi haline getirmek durumundayız. Özellikle Türk Metal çetesinin boyunduruğu altında inim inim inletilen metal işçileri için bu bir görev, kaçırılmaması gereken bir fırsattır. Türk Metal üyesi metal işçilerinin bu dönemde Birleşik Metal üyeleri ile göstereceği etkin dayanışma sadece Birleşik Metal üyelerinin kazanmasını değil, aynı zamanda Türk Metal ihanet şebekesinin de çökmesini sağlayacaktır.

Elbette MESS-Türk Metal kirli ittifakı da bu tehlikenin farkındadır ve onlar da tüm hazırlıklarını buna göre yapacaklardır. Ama bu kirli ittifak ne kadar saldırganlaşırsa saldırganlaşsın sonucu belirleyecek olan öncü metal işçilerinin kararlılığı ve iradesi olacaktır.

Güçlü bir irade ve kararlılıkla Türk Metal çetesini sırtımızdan söküp atmak, MESS’in gasbettiği haklarımızı söküp almak hiç de zor değildir.

Yeter ki böyle bir mücadele için hazırlıklarımızı yapalım.

Yeter ki MESS-Türk Metal kirli ittifakından hesap sormak için saflarımızı sıklaştıralım, grev-direniş komitelerinde birleşelim.

Metal İşçileri Birliği

Kocaeli’de MESS eylemleri

Bekaert işçileri yürüdü

9 Aralık sabahı servis araçlarından inerek fabrikaya yürüyen Bekaert işçileri oturma eylemi gerçekleştirerek MESS’in düşük ücret dayatmalarını protesto etti. Burada işçilere seslenen Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı süreç hakkında bilgilendirmede bulundu. Bekaert işçileri oturma eyleminin ardından fabrikanın içinde alkış ve sloganlarla eyleme devam etti.

Standart Depo’da yürüyüş

Standart Depo ve Raf Sistemleri AŞ. fabrikasında işçiler 10 Aralık sabahı eylemdeydi. Sağanak yağışa rağmen yürüyen işçiler, saat ücretlerine verilen yüzde 5.35’lik zam teklifini kabul etmeyeceklerini ve greve hazırlandıklarını söyledi.

Yolda servislerden inerek fabrikaya yürüyen işçiler, “MESS şaşırma, sabrımızı taşıрма!”, “İnsanca yaşam istiyoruz!”, “Kölece çalışmaya hayır!” sloganlarını attı. Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı, MESS sürecini anlatarak, verilen teklifi kabul etmenin mümkün olmadığını vurguladı. Çıkarılan torba yasa ile çalışma hayatının altına dinamit koyulduğunu söyleyen Baltacı, bu saldırıların ancak ortak mücadele ile geri püskürtülebileceğini söyledi.

Bülten dağıtımları

Kayseri’de bülten dağıtımları

Kayseri’de sınıf devrimcileri Kayseri İşçi Bülteni ve Metal İşçileri Bülteni’ni işçi ve emekçilere ulaştırmaya devam ediyor. İşçi servis güzergahlarına ve sanayi işçilerinin yoğun olarak oturduğu emekçi semtlerine, 9 Aralık günü sabahın erken saatlerinde Kayseri İşçi Bülteni ve Metal İşçileri Bülteni’nin dağıtımı gerçekleştirildi. Ayrıca 250 kadar bülten de karayolu işçilerine ulaştırıldı. Bülten dağıtımları sırasında sınıf devrimcileri işçi ve emekçilerden olumlu tepkiler aldılar.

Sincan’da bülten dağıtımı

Ankara Sincan’da, Türk Metal çetesini teşhir faaliyetleri sürüyor. Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanları işçi servisi güzergahlarında Metal İşçileri Bülteni’nin dağıtımını gerçekleştirdiler. Bu dağıtımlarda işçilerin Türk Metal’e olan kinleri daha net gözlemlendi.

Bir işçinin bülteni alır almaz yırtması üzerine gelişen diyalog bunun bir göstergesi. İşçiye neden bülteni yırttığı sorulduğunda “Ben sol-muhafiz bir işçi olduğum için Türk Metal beni işten attırmıştı. Ondan dolayı tepkiliyim” cevabını verdi. Bülten dağıtımlarının yanısıra satış sözleşmesini teşhir eden Metal İşçileri Birliği imzalı pullar da yoğun olarak kullanılıyor.

Kızıl Bayrak / Kayseri - Ankara

“Metal işçisi iradesini ortaya koydu”

11 Aralık günü toplanan Merkez TİS Komisyonu, “MESS’in teklifini kabul etmeme ve mücadeleye devam etme” kararı aldı. Komisyon toplantısının ardından Birleşik Metal-İş üyesi işçiler ve yöneticilerin görüşlerini aldık.

“Örgütü daha iyi hazırlamak zorundayız”

Mehmet Beşeli (Birleşik Metal-İş Genel Sekreter Yardımcısı): MESS’in 3 Aralık’ta vermiş olduğu teklifin detayları bu bir haftalık süre içerisinde komitelere, üyelere aktarıldı. Bunun sonucunda tüm işyerlerimizde bir değerlendirme yapıldı. 11 Aralık toplantısı tarihi bir toplantıydı. Çünkü kritik bir dönemde kritik bir karar alınması gereken bir toplantı. Bu toplantı, sendikanın geleneklerine uygun bir biçimde herkesin söz alabildiği, geniş detaylarıyla sorunu tartışabildiği uzun süren bir toplantı oldu. Verilen aralarla birlikte yaklaşık 8 saat sürdü. Genel başkanımız son olarak yapmış olduğu açıklamasında, toplantının durumunu, bütünlüğünü yansıtan bir cümle söyledi. Söylediği cümle şudur: “MESS’in 3 Aralık’ta vermiş olduğu teklif metal işçileri tarafından kabul edilmemektedir, edilmeyecektir. Mücadele bundan sonraki koşullarda devam edecektir. Bu karar da MESS’e iletilecektir.”

Bunu söylediği zaman farklı görüşleri ifade eden sendika üyeleri de onu ayakta alkışladılar. Konuşmayı sloganlarla kestiler. Dolayısıyla orada bir bütünlük ortaya çıkmış oldu. Gelinek nokta biçim açımızdan bugün itibarıyla bu. Elbette ki bundan sonraki aşama kolay değil. Daha zor bir sürece gireceğiz. Yürütülecek bu mücadelenin çeşitli evreleri olacak. O evrelere örgütümüzü iyi hazırlamak zorundayız. Bundan sonraki bütün yoğunluğumuz bunun üzerine olacaktır. Metal işçilerini kolay bir süreç beklemiyor ama metal işçileri bu iradeyi ortaya koymuşlardır. Bu iradenin gereğini de sendikaları yerine getirecektir.

“Birilerinin önde yürümesi gerekiyor”

Erdoğan Özer (Birleşik Metal-İş Gebze Şube Başkanı): 11 Aralık’taki toplantı MESS’in teklifinin ardından yaptığımız ikinci toplantıydı. İlk toplantıda bu sürecin devam ettiği ve eylemliliklerin sürdürülmesi yönünde Merkez TİS Komisyonu bir karar almıştı. Aynı zamanda MESS’in teklifinin de işyerlerinde tartışılması gerektiği noktasında bir kararımız vardı. 11 Aralık’taki toplantıda; işyerlerindeki kurul, komisyonlar ve işçi arkadaşlarımızın yaptıkları değerlendirmelerin sonuçları aktarıldı. Ortaya çıkan durum da, MESS’in tekliflerinin bir dayatma olduğu, bu dayatmanın kabul edilmemesi gerektiği ve mücadelenin devam etmesi gerektiği idi. Şu anda bu kararımız doğrultusunda neler yapılabileceği ve bu sürecin daha verimli hale nasıl getirileceğiyle ilgili çalışmalar sürüyor. İleriki günlerde süreci kamuoyuna maletme ve içimizdeki örgütlülüğün daha da yükseltilmesi yönündeki çalışmalarımızı devam ettireceğiz. Bu süreci kendi lehimize sonuçlandıracak şekilde bütün argümanları kullanacağız. MESS’in yapmış olduğu önerinin kurulumuz tarafından kabul edilmediği ve bu öneriyle ilgili olarak kendi taslağımızın arkasında durmaya devam edeceğimiz sendikamızın yöneticileri tarafından MESS’e iletilecek. Bu süreç aynı zamanda kendi içinde birçok handikap barındırıyor. Salt belli bir yerinden ele alınarak doğru değerlendirmeler yapılabilecek bir süreç değil. Hem ücret teklifi anlamında hem de bir kısmı mecliste görüşülen Torba Yasa’yla birlikte önümüzdeki süreçte ortaya çıkabilecek sonuçlara karşı bir tavrın ortaya konması, tepkinin gösterilmesi ve sınıfın derlenip toparlanması için çalışıyoruz. Belki her şeyi tek başına değiştirme noktasında değiliz ama bu tarz süreçlerde mutlaka birilerinin önde yürümesi gerek. Bunu da metal işçileri, Birleşik Metal-İş Sendikası üstlenecek. Bu süreci hem kamuoyuna hem de metal işçileri ve diğer sektörlerden işçilere en iyi şekilde anlatmaya devam

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

edeceğiz.

“Birleşik Metal misyonunu yerine getirmeli”

Hakan Akyol (AD Demirel AŞ İşyeri Baştemsilcisi / Birleşik Metal-İş Kocaeli Şb. Yön. Kurulu Üyesi): Alınması gereken bir karardı. Biliyorsunuz her şeyi saldırı yasasına atıfla bağtılamak istiyor MESS. Böyle olunca geleceğimiz elimizden alınıyor bizim. Süreci etkileyen lokomotif sendikalardan bir tanesi de Birleşik Metal-İş’tir. Bu misyonunu yerine getirmesi gerekir. Daha önceden alınan kararlar uygulanmaya devam ediyor. Mesaiye kalmama eylemleri ve Cuma yürüyüşleri sürüyor. Bunları daha da yükseltmek için bir araya gelebiliriz. Bence bu durum Birleşik Metal için varlık-yokluk konusudur. Her dönem Türk Metal imzalıyor biz de altına imza atıyoruz. Bir kelime farklı da olsa, farklı bir sözleşme imzalamak gerekiyordu. Hatırladığım kadarıyla 2002-2004’te farklı bir şeyler vardı ve Türk Metal imzaladığı sözleşmeyi düzeltmek zorunda kaldı.

“Grevse grev...”

Hami Baltacı (Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Başkanı): Çıkan kararı arkadaşların okuması nasıl bilemiyorum ama bizim düşüncemiz bu mücadelenin sonuna kadar götürülmesi yönündedir. İmzalanabilir de grev de olabilir. Normal şartlarda bunun sonu resmi olarak okunursa grevdir. Bizim düşüncemiz sürecin başında da aynıydı. Mücadelenin sonuna kadar götürülmesini istiyoruz. Grev çıkıyorsa da grevdir.

“Ölmek var dönmek yok!”

Rıfat Codura (Paksan İşyeri Baştemsilcisi / Birleşik Metal İstanbul 2 Nolu Şube Sekreteri): Bu beklenen bir karardı. En son gelinen noktada MESS’in bu haliyle verdiği teklif kabul edilemez bir teklifti. Biz taban olarak Türk Metal’in altına imza attığı sözleşmeye bir daha asla imza atmayacağız. Nicelik olarak az olsak bile nitelik olarak farklılığımızı kanıtlamak istiyoruz. Biz her zaman hazırız dedik. Bu imkan, bu fırsat bu sendikanın eline hiçbir zaman geçmez. Taban da bu kararı aldı. “Bu şartlarda bu teklifi kabul edemeyiz. MESS yeni bir teklif sunsun. Bu şartlarda bunun sonu grevdir” dendi. Hazırlıklarımızı yaptık ve insanları hazırlıyoruz. İnsanlara her türlü yönden anlatıyoruz. Arkadaşlarımız, sendikamızın aldığı kararın arkasında bir bütün olarak duracaklarını söylemişlerdir. Ölmek var, dönmek yok diyoruz.

“Sözleşme bitmedi”

Bayram Dilek (RSA İşyeri Baştemsilcisi / Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube): 11 Aralık günkü toplantıda biz açık olarak sözleşmenin bu şekilde bitmeyeceğini söyledik. Bütün işçi arkadaşlarımızın görüşü budur. Komitelerimizle toplantı yaparak tabandaki arkadaşlarımıza da yaydık. Biz greve erken çıkmış olduk.

“Grevi onurlu bir şekilde sürdürmek istiyoruz”

Selçuk Balcı (Dostel Makine İşyeri Baştemsilcisi /

Gebze): Sendika olarak bu teklifi kabul etmediğimizi MESS’e söyledik. Şu anda yapılacak olan şu: Türk Metal zaten imzaladı. Çelik-İş’in de bir fabrikası vardı. O da imzaladı galiba. Birleşik Metal-İş Sendikası olarak biz şunu örgütlemeye çalışıyoruz. Bütün sınıf kardeşlerimizle beraber bu grevi onurlu bir şekilde sürdürmek istiyoruz. Çünkü bu süreçten sonra hem MESS’in dayatmalarını hem de ekonomik taleplerimizi kabul ettirmek için sendika olarak buna dur demek gerektiğini düşünüyoruz. Çünkü çıkacak torba yasaya karşı bir sınıf cephesi açmak ve ekonomik taleplerimizi sonuçlandırmak adına bir karara vardık. Bizim bundan sonra yapacağımız şeyler bunlar. Hem sınıf cephesi açma, bu grevi sahiplenme ve başarıya ulaştırma hem de hükümetle sermayenin koçbaşları olan MESS, TİSK, TOBB’a karşı bu torba yasanın geçmemesi (Yasa meclis alt komisyonunda şekillendiriliyor) için yapılacak bir grevdir. Bulunduğumuz bölgelerde bu cepheyi genişletmek ve grevi başarıya ulaştırma gibi bir niyetimiz var. Bundan sonra sendikalı-sendikasız bütün herkese iş düşüyor.

“Yolun sonu grev...”

Rasim Gündal (Birleşik Metal-İş Mersin Bölge Temsilcisi): Türk Metal’in imzaladığı ve MESS’in yapmış olduğu teklifi son yaptığımız Merkez TİS Komisyonu toplantısında reddetme kararı aldık. Şu anda yasal arabulucu süreci devam ediyor. Uyuşmazlık tutmuştuk. Daha arabulucu atanmadı. TİS Komisyonu’na katılan şube yöneticileri, işyeri temsilcileri ve genel merkez yöneticileriyle beraber böyle bir karar aldık. MESS’in teklifi değişmediği sürece bu yolun sonunun grev olduğu görülüyor. Bizim bölgemizde MESS’e bağlı 4 işyeri var ve bu işyerleri alınan karar doğrultusunda hareket ediyor. Eylem kararlarımız devam edecek.

“Tabanın kararına saygılıyız”

Bayram Kavak (Birleşik Metal-İş Eskişehir Şube Başkanı): Birleşik Metal’in son toplantısında almış olduğumuz karar, sendikanın işyerlerindeki TİS komisyonlarını toplamasıyla verildi. Türk Metal’in imzaladığı teklifi MESS bize teklif etmişti. Biz bu duruma Türk Metal gibi bakmıyoruz. 2010-2012 toplu sözleşmesinde satışlar olarak bakıyoruz. TİS Komisyonu, “biz bu teklifi kabul etmiyoruz, devam” kararı aldı. Biz de tabanın aldığı bu karara saygı duyuyoruz. Şimdi ikinci bir eylem planı hazırlığı içindeyiz. Bu ikinci eylem planımızı tüm bölgelerimizde ve işyerlerimizde eksiksiz uygulama gibi bir düşüncemiz var. Tabanın söylediği; “MESS teklifini kabul etmiyoruz” Bunun sonucu grevse, hepimizin borcu, derdi, kredi kartı var. Buna rağmen sendikamızdan da hiçbir şey beklemeden greve çıkma doğrultusunda hazırız diyor. MESS’in vermiş olduğu teklifi bu hafta geri iade edeceğiz. Birleşik Metal-İş Sendikası olarak mücadeleye, eylemlere devam edeceğiz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Merkez TİS Komisyonu’ndan ‘grev’ iradesi

MESS Grup TİS sürecinde metal patronlarının 3 Aralık günü sunduğu teklifin ardından ikinci toplantısını 11 Aralık günü gerçekleştiren Birleşik Metal-İş Sendikası Merkez TİS Komisyonu, metal patronlarının dayatmalarını kabul

etmeyeceğini belirterek ‘grev’ iradesinde birleşti.

4 Aralık toplantısının ardından “Süreç bitmedi! Eylemlere devam! Demokratik karar alma mekanizmaları işletilecek!” mesajı veren Merkez TİS Komisyonu, 11 Aralık toplantısını “Merkez TİS teklife HAYIR dedi” başlığıyla duyurdu.

Fabrika temsilcilerinin MESS teklifine yönelik fabrikalarındaki eğilimleri aktardığı toplantıda, “teklifi bu haliyle kabul etmeme ve MESS’e geri iletme” kararı alındı.

Genel Başkan Adnan Serdaroğlu’nun “Biz iyi bir sendikayız. İyi sendika olmak tek başına yetmez. Daha iyi bir sendika olmak için önümüze hedefler koymaz isek, iyi bir sendika olmaktan çıkarız” ifadelerine yer verdiği konuşmasının ardından açıklanan kararda, “Metal işçileri MESS’in teklifini kabul etmiyorlar ve mücadeleye devam edecekler” denildi.

Bayram: “Örgütün önünde tarihi bir fırsat var!”

Merkez TİS Komisyonu toplantısını gazetemize değerlendiren **Birleşik Metal-İş İstanbul 2 No’lu Şube Başkanı Yılmaz Bayram**, komisyonun MESS’in teklifini kabul edilemez bularak grev iradesinde birleştiğini vurguladı. Komisyonun grev kararı alma yönünde refleks gösterdiğini ve bundan sonraki süreç açısından söz konusu kararı sendikanın önüne koyduğunu söyleyen Bayram, “Bu karar Birleşik Metal’in, tabanın söz-karar sahibi olması ve gerçekçilik ilkelerine yaslanılarak alınmıştır” dedi.

Alınan karara ilişkin “Geç bile kalındı” değerlendirmesini yapan Bayram, süreci kazanma noktasında fabrikalardan doğru gelişecek taban inisiyatifinin önemine dikkat çekti.

Bayram değerlendirmesine “Örgütün önünde tarihi bir fırsat var!” vurgusuyla devam etti. Mücadele

tarihindeki önemli dönemeçlerden Maden-İş sürecini de hatırlatan Bayram, “O süreçte bile böylesi bir fırsat elimize geçmemişti. Önümüzde tarihi bir fırsat var. Kriz süreci içerisinde işletmelerin durumunu çok iyi biliyoruz. Böylesi bir süreçte ortaya konacak grev, patronlara büyük bir darbe indirecektir.” ifadelerini kullandı.

“Sınıf dostlarını sürece katmalıyız”

“Bu süreçte, bütün işleri temsilcileri birer genel başkan gibi davranmalıdır. Bütün sendika yöneticileri ise mutlaka işçi ruhu kuşanmalıdır” diyen Bayram, kararın başarıyla hayata geçirilmesi için devrimci ve ilerici liderler başta olmak üzere sınıf dostlarına da büyük görevler düştüğünün altını çizdi. “Mücadelede emek cephesinde yer alan tüm bileşenler ve sınıf dostları ile mutlaka aynı pencereden bakabilmeliyiz” diyen Bayram, “Merkez TİS Komisyonu toplantısında da bu noktanın altını çizdim. Her ne kadar grev iradesinde birleşip grev kararı alsak da, eğer sınıf dostlarını bu sürecin içerisine katamazsak bir ayak hep boş kalacaktır” açıklamasında bulundu.

Bayram, yalnızca işverenlere değil, aynı zamanda MESS’e, emperyalizme ve neo-liberal dayatmalara karşı mücadele verdiklerini de vurguladı.

“Başarmak için kavgaya hazırlanmak gerekir!”

Bayram, alınan grev iradesinin MESS’e iletilmesi sürecinde, Merkez TİS Komisyonu’nun daha önceden aldığı eylem kararlarının mutlaka uygulanmaya devam edeceğini söyledi.

Bu süreçte yöneticilere düşen görevin önemine işaret eden Bayram, “Başarmak için kavgaya hazırlanmak gerekiyor. Ve biz kavgaya hazırız!” dedi.

Birleşik Metal’in MESS ile gerçekleştireceği bir sonraki görüşmede “Bu taslağı imzalamayacağız!” diyeceğini sözlerine ekleyen Bayram, fabrikalara inerek grev komiteleri kuracaklarını ve öncüler başta olmak üzere işçilere çok yönlü eğitim vereceklerini ifade etti.

Arabuluculuk sürecinin de devam ettiğini hatırlatan Bayram, gelişmeleri grev kararıyla bütünlüğü içinde değerlendireceklerini söyleyerek konuşmasını şu sözlerle noktaladı:

“Yasal prosedürü asla oturarak beklemeyeceğiz. Bu süreçte sınıfı greve ve mücadeleye hazırlayacağız!”

Kızıl Bayrak / İstanbul

RSA işçisi üretimi durdurdu

İstanbul Gaziosmanpaşa’da kurulu RSA fabrikasında çalışan işçiler fabrikada yaşanan ücret sorununa karşı 10 Aralık Cuma günü iş bırakarak eyleme geçti. Fabrikada şalterleri indiren Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin tezgah başındaki bekleyişleri gazetemiz yayına hazırlandığı sırada devam ediyordu.

10 Aralık günü saat 16.00’da üretimi durduran işçiler, her ayın 10’unda yatırılması gereken ücretlerinin düzenli olarak ödenmemesine tepki gösterdiler. TİS kapsamında her ay belirli bir tarihte yapılması gereken maaş ödemelerinin geciktirildiğini belirten işçiler, patronun, “ödeme yapamayacağız” sözü üzerine üretimden gelen

güçlerini kullandılar.

MESS kapsamındaki fabrikada devam eden iş bırakma eylemi RSA patronu tarafından baskı ve tehditlerle karşılandı. İşçilerin servis ve yemek hakkını gasbederek eyleme yönelik tahammülsüzlüğünü gösteren RSA patronu 15’er dakikalık çay molalarını da kaldırmış bulunuyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube’nin örgütlü olduğu fabrikada son olarak 12 Kasım sabahı, 1 saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirilmiş ve MESS dayatmalarına karşı mücadele kararlılığı ifade edilmişti.

Kızıl Bayrak / Gaziosmanpaşa

Metalde TİS hazırlıkları

Birleşik Metal İşçileri Sendikası, bazı fabrikalardaki tekil toplu sözleşme süreçlerini tamamlarken yeni örgütlendiği çeşitli fabrikalarda sunduğu TİS teklifleri üzerinden de toplu sözleşme görüşmelerine devam ediyor.

Birleşik Metal-İş Kocaeli Şubesi’ne bağlı **Trakya Sanayi** fabrikasında toplu iş sözleşme görüşmeleri 9 Aralık günü başladı. İlk toplantıda taraflar sendika teklifi üzerinden genel bir değerlendirme yaptılar ve bir sonraki toplantının 29 Aralık tarihinde sendika merkezinde yapılması konusunda anlaştılar. 2006 yılında, sendikanın toplu iş sözleşmesi çağrılarına yanıt vermeyen Trakya Sanayi patronu greve giden yolu açmıştı. 10 Kasım 2006 tarihinde başlatılan grev uygulaması, anlaşma sağlanması üzerine sona erdirilmişti.

Birleşik Metal-İş Trakya Şubesi’ne bağlı yeni örgütlenen **Astaş Alüminyum**’da TİS hazırlık çalışmaları başlatıldı. 8 Aralık günü Petrol-İş Sendikası’nın Lüleburgaz Şubesi’nde işyeri toplu iş sözleşme komitesi ile yapılan toplantıda toplu iş sözleşme teklifi hazırlandı. Teklifin en kısa zamanda Astaş patronuna iletilmesi ve toplu sözleşme görüşmelerinin başlaması bekleniyor.

Birleşik Metal-İş Trakya Şubesi’nin örgütlü olduğu **DİSA Otomotiv**’de TİS görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı. Çorlu’da kurulu fabrikada işten atma saldırısına karşı geçtiğimiz Temmuz ayında direnişe başlayan işçilerin mücadelesi sonuç vermiş, atılan işçiler tekrar işbaşı yapmıştı.

Ücret zam oranının yüzde 15’e denk düştüğü bilgisini veren Birleşik Metal, ikramiyeler ve sosyal paketle sağlanan toplam artışın ise yüzde 26 olarak gerçekleştiğini belirtti.

Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şubesi’ne

bağlı çeşitli fabrikalarda toplu sözleşme hazırlıkları da sürüyor.

Bayrampaşa’da kurulu **Pancar Motor** fabrikasında, 2011- 2012 dönemini kapsayacak toplu iş sözleşme teklifini hazırlama amacıyla İşyeri TİS Kurulu Sefaköy’deki şube binasında toplandı.

25 TİS Kurul üyesinin katıldığı toplantıda, işyeri temsilciliğinin üyelerle yaptığı anket çalışmasının sonuçları değerlendirildi ve teklifte yer alacak talepler belirlendi. Pancar Motor’da TİS kapsamında 65 işçi bulunuyor.

Balıkçioğlu fabrikasında 2 Aralık günü yapılan toplantıda ‘Yıllık Ücretli İznin Toplu Kullanımı’ başlıklı 45. madde teklifte yer aldığı şekliyle kabul edildi. 9 Aralık’ta yapılan üçüncü toplantıda ise parasal konulara yönelik maddeler üzerinde genel görüşmeler yapıldı; ancak herhangi bir madde üzerinde anlaşma sağlanamadı. Fabrikada TİS kapsamında sendika üyesi 30 işçi var.

Büyükçekmece’de kurulu **Gimsan** fabrikasında toplu sözleşme görüşmelerine 2 Aralık 2010 günü başladı. Bu toplantıda fabrikaya yönelik genel değerlendirmeler yapıldı, maddeler üzerinde görüşmelere geçilmedi. Vida üretiminin yapıldığı fabrika “iflas erteleme” yani, kayyum sürecinde.

9 Aralık 2010 tarihinde yapılan ikinci toplantıda ise, sendikanın sunduğu teklif üzerinden madde görüşmeleri yapıldı ve idari maddelerden oluşan 65 madde teklifteki şekliyle kabul edildi. Gimsan’da TİS kapsamında 60 işçi bulunuyor.

Konvekta fabrikasında ise yetki tespiti bekleniyor. Yetki tespitinin gelmesinin ardından TİS görüşmelerine başlanacak. Fabrikada TİS kapsamında 100 civarında işçi bulunuyor.

“Mücadelenin ikinci evresindeyiz”

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu, 11 Aralık toplantısının ardından yaptığı yazılı açıklamayla basın, kamuoyu ve metal işçilerini bilgilendirdi. Açıklamada, Merkez TİS Komisyonu toplantısında, tüm işyerlerinde yapılan kurul toplantılarında ortaya çıkan eğilimlerin değerlendirildiği ve toplantının sonunda MESS’in teklifinin kabul edilmediği, mücadelenin yeni bir aşamasına girildiği ve örgütsel bütünlüğün ön plana çıkarılarak mücadele bu evresinin de başarıyla sonuçlandırılması kararına varıldığı söylendi.

Teklifin reddedilmesinin gerekçeleri açıklandı

MESS’in sunduğu teklifin en kısa sürede geri iletileceğini belirten sendika, teklifi reddetme gerekçelerini ise şöyle sıraladı:

“*Metal işçilerinin MESS teklifini reddetmelerinin en önemli nedenlerinden bir tanesi, hangi sendikaya üye olurlarsa olsunlar metal işçilerin iradesinin yok sayılarak sözleşmenin yine bir bayram öncesi sahte sendika ile imzalanarak bitirilmesi ve bunun tüm metal işçilerine dayatılmasıdır.*

Burada uygulanan yöntem metal işçilerinin kabul etmediği ve ciddi düzeyde tepki gösterdiği bir yöntemdir. Kendisini ve sendikasını yok sayanlara karşı metal işçileri dik bir duruşun sergilenmesini istedikleri için MESS’in teklifini reddetmektedirler.

İkinci olarak, ücret zammının uygulanma yöntemi grup toplu sözleşmesinin geçmiş temellerini sarsacak niteliktedir. Aynı ücreti alan işçiler farklı işyerlerinde çalıştıkları için farklı miktarlarda zam almak zorunda bırakılmışlardır. İşçileri bölmeye yönelik bu zihniyet de metal işçileri arasında büyük tepki görmektedir.

MESS teklifinin reddedilmesinin üçüncü nedeni ücret zammının miktarıdır. Çıplak net 34 lira ile 65 lira bir ücret zammı da metal işçilerinin büyük tepkisini çekmektedir. Metal işçileri mecliste bulunan yasa aracılığıyla işverenlerinin borçlarının erteleneceğini, cezalarının affedileceğini, sosyal güvenlik primlerinin devlet tarafından ödeneceğini öğrendikleri andan itibaren ücret zammına daha da fazla tepki göstermektedirler. (...)

Metal işçilerinin toplu sözleşmeye ilişkin diğer endişesi ise, iş yasasında kuralırlık ve güvencesizlik getiren düzenlemelerin gündemde olmasıdır. Yürürlükteki yasanın nasıl değiştirileceği belirsizliğini korumaktadır. (...) Metal işçileri bu konunun MESS tarafından netleştirilmesini istemektedir. Metal işçileri sözleşmelerinin bir belirsizliğe endekslenmesini kabul etmemektedirler.”

Sözleşmenin imzalanmasının şartının, bu nedenlerin MESS tarafından ortadan kaldırması olduğunun altını çizen sendika, aksi takdirde sözleşme sürecinde mücadelenin bir sonraki evresine geçilmiş olacağını duyurdu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mahle Mopisan’da yetki Birleşik Metal’in

İzmir’de Ege Serbest Bölge’de kurulu Alman sermayeli Mahle Mopisan fabrikasında yetkili sendikanın Birleşik Metal-İş olduğuna karar verildi. Sendika, 3 Mart 2010 tarihinde çoğunluk tespiti için bakanlığa başvurmuştu. Aynı fabrika için Türk Metal çetesi de yetki başvurusunda bulunmuş, Birleşik Metal’in örgütlülüğüne saldırmıştı.

Dava sürecinde karar duruşması 15 Aralık günü görüldü. Mahkeme sonucunda, davacı sendika Türk Metal’in başvurusu reddedilirken Mahle’de yetkili sendikanın Birleşik Metal olduğuna karar verildi.

Mahkemenin kararı Mahle Mopisan işçileri tarafından sevinçle karşılandı. İşçiler adliye binasından alkış ve sloganlarla çıktı. Duruşma sonrasında işçilere seslenen Birleşik Metal İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek, dava sürecinde geline noktaıy aktararak, Türk Metal’in uyguladığı baskılara değindi. Bu süre zarfında sendikalarının yanında duran işçilere teşekkür eden Çeltek, birlik ve örgütlenme çağrısını güçlendirmek gerektiğini söyledi. Şube başkanı, kısa zaman içinde TİS imzalayarak işçinin hak gaspının önüne geçmek istediklerini ifade etti. Çeltek konuşmasını, “patronların değil, işçinin sendikası” olacağız diyerek sonlandırdı.

Şube binasında Mahle Mopisan işçilerinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıya ise DİSK Genel Merkez yöneticisi Ali Cancı ve İsmail Yurtsever katıldı. Genel-İş İzmir 3 Nolu Şube Başkanı Cafer Konca ise “yüzü işçiye, emeğe dönük sendika olan DİSK’te” örgütlenme çağrısı yaptı. Mahle işçilerine ayrıca Metal İşçileri Bülteni’nin dağıtımı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Sinter’de işe iade

İstanbul Ümraniye’de kurulu Sinter Metal’de sendikalaştıkları için işten atılan işçilerin işe iade davası sona erdi. Dava işçilerin lehine sonuçlandı.

Birleşik Metal-İş Sendikası’nda örgütlendikleri için 22 Aralık 2008 tarihinde işten atılan Sinter işçilerinin devam eden işe iade davası 13 Aralık günü görüldü.

16 ay boyunca fabrika önünde direnişlerini sürdüren işçilerin hukuki mücadelesi Sinter Metal patronunun çabalarıyla uzatılmıştı. Mahkeme, yasada belirtilen süreyi aylarca uzatırken, iade davaları bugün işçilerin lehine sonuçlandı. Mahkeme, işten atılan işçilerin sendikal nedenle çıkarıldıklarına hükmetti ve işe iadelerine karar verdi. Diğer grubun duruşması ise 15 Aralık Çarşamba günü görüldü. Böylelikle mahkeme işten atılan işçilerin tamamının işe iadelerine karar verdi.

Sinter işçileri, Birleşik Metal-İş Sendikası, DİSK’e bağlı sendikaların yönetici ve üyeleri 15 Aralık günü Sinter Metal fabrikasına yürüyüş gerçekleştirdi. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin de katıldığı yürüyüşün ardından fabrika önünde basın açıklaması yapıldı. Sinter işçileri eyleme Birleşik Metal-İş flamaları ve önlükleri ile katılırken, çevrede bulunan diğer fabrikalardan da eyleme destek geldi. İşçiler İMES A Kapsı’nda buluşarak Sinter Metal fabrikasına doğru yürüyüşe geçti. En önde, “Onurumuzla mücadele ettik Kazandık / Sinter işçileri” pankartı taşınırken, yürüyüş sırasında sloganlar coşkuyla atıldı.

Fabrika önüne gelindiğinde, Birleşik Metal Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, yaptıkları konuşmalarla Sinter Metal İşçisinin direnişini ve zaferini selamladı. Yasal süreçte kazanılan zaferin Sinter işçilerinin direnişi sayesinde olduğunu, Sinter işçilerinin onurlu direniş yolunu tutarak kazandıklarını vurguladı.

Konuşmaların ardından halay çekerek eylemlerini sonlandıran işçiler, Nakliyat-İş üyesi Balnak işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirmek üzere Gebze’ye gittiler.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Asgari ücrette 2. perde...

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, gelecek yıl için geçerli olacak asgari ücreti belirlemek için 13 Aralık günü ikinci kez toplandı. Komisyonun bir sonraki toplantısı 22 Aralık Çarşamba günü Türk-İş'te yapılacak. Konuyla ilgili açıklama yapan DİSK, komisyon görüşmelerini “gayri-meşru” ilan ederek insanca yaşamaya yetecek asgari ücret talep etti.

Komisyon göstermelik

2 Aralık günü yaptığı ilk toplantısında komisyon “asgari geçim şartları, en düşük devlet memuru maaşı ve emekli aylığında yapılan son düzenlemelere ilişkin ilgili kurumlardan bilgi istenmesini” kararlaştırmıştı. İkinci toplantıda ilgili kurumlardan gelecek bilgileri ele alması beklenen komisyonun yapılacak zamma ilişkin bir sonuca varıp varamayacağı ise bilinmiyor. Ancak komisyonun göstermelik olduğu açık. Çünkü hükümet 2011 programında asgari ücrete yüzde 4+4 zam yapacağını çok önceden duyurmuştu.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun ilk toplantısında tarafların tutumları da bir kez daha görülmüştü. Komisyon’un taraflarından olan TİSK temsilcileri, “işletmelerin rekabet gücünü azaltacak yüksek ücret”e karşı çıkmıştı. Türk-İş ise asgari ücretin belirlenmesinde TÜİK verilerinin dikkate alınmasını istemişti.

“Komisyon görüşmeleri gayri-meşru”

Hükümet ise asgari ücretle ilgili işçi ve emekçiler üzerindeki sömürü ve köleliği katmerleyecek bir saldırı planını açıklamıştı. Bu plana göre 16 yaş ve altındakiler için belirlenen daha düşük asgari ücretin 18 yaşa kadar geçerli olması hedefleniyordu. Böylelikle ucuz çocuk emeği kullanmanın hesapları yapılırken asgari ücret de fiilen düşürülmüş olmaktadır.

Bilindiği üzere hükümet ve sermaye ayrıca bölgesel asgari ücret uygulamalarıyla kendisi için ucuz işgücü cennetleri yaratmanın hesaplarını yapmaktadır.

Konu hakkında açıklama yapan DİSK bu saldırı planlarının gölgesinde toplanacak komisyon görüşmelerinin “gayri-meşru” olduğunu ifade etti.

DİSK Araştırma Enstitüsü (DİSK-AR) tarafından açıklanan verilere göre geçtiğimiz yıl

asgari ücrete yüzde 9 zam yapılırken aynı dönemde yoksulluk sınırının yüzde 14 oranında arttığı belirtildi. Bu sonuç asgari ücretlinin geçen seneye oranla yüzde 5 oranında yoksullaştığını gösteriyor.

Türk-İş’ten açıklama

Türk-İş Genel Eğitim Sekreteri İsa Gök’ün ikinci toplantının ardından yaptığı açıklamada da raporlardan yansıyanlar aktarıldı. Hükümetin teklifinin tartışmaya değer bulmadıklarını belirten Gök, Türk-İş’in nasıl bir mücadele yürüteceğine dair ise bir şey söylemedi.

Raporlarda aktarılan ülkenin ekonomik ve sosyal durumunun, yapılan başka açıklamalara göre gayet iyi olduğunu söyleyen Gök, “Dünyada yaşanan küresel ekonomik kriz bizi fazla etkilememiş...” diye konuştu.

Ancak işçi kesimi olarak ülkede sağlanan refah artışından da pay almak istediklerini belirten Gök, asgari ücretin “yoksulluk ücreti” olduğunu ifade etti.

Türk-İş ne yapacak?

Türk-İş, sermayenin sefalet ücreti dayatmasına karşı söylenebilecek asgari sözü söylemiş gözükse de bu söylemlerin pratiğe nasıl yansıtılacağı merak konusu. Her dönem benzer açıklamalar yapan Türk-İş’in, bugüne kadar mücadeleyi örgütlemekten kaçınması ise bu açıklamaların göstermelik olduğunu kanıtlıyor.

“Asgari ücret insanca yaşanacak ücret olmalı”

DİSK ise yaptığı açıklamada asgari ücretle ilgili taleplerini de şöyle ortaya koydu: “Görüşmeler, kamuoyuna açık hale getirilmeli, anlaşmazlık durumunda işçilerin üretimden gelen güçlerini kullanabilecekleri yasal zeminler oluşturulmalıdır. Asgari Ücret, işçinin ailesi ile birlikte tüm zorunlu ihtiyaçlarını karşılayacak biçimde, insan onuruna yakışan bir düzeyde tespit edilmelidir. Asgari ücret net olarak belirlenmeli. Asgari ücret üzerinden alınan vergiler kaldırılmalıdır. Evlerde yapılan işler için de asgari ücret uygulamasına gidilmelidir.”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

HSGGP: Asgari ücret=azami sefalet

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP), Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun toplandığı 13 Aralık günü “İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret” talebiyle Unkapanı’ndaki Çalışma Bölge Müdürlüğü’ne yürüdü.

Saraçhane Parkı’nda toplanan HSGGP bileşenleri, “Asgari ücret=azami sefalet! İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret / HSGGP” pankartını açtılar. Bileşenlerin kendi imzalarıyla dövizler de taşıdığı eylemde, SGK önüne gelindiğinde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamada, sermaye hükümeti AKP’den, patronlar örgütü TİSK ve Türk-İş’ten temsilcilerin katılımıyla gerçekleşen toplantı ile her yıl bu zamanlarda yaşanan orta oyununun böylece bir kez daha sahnelendiği söylendi. “Bizler sesimizi çıkarmazsak, ilk 6 ay ve ikinci 6 ay için yüzde 4’er zam yapılacak. Böylece 2011 yılı ilk Ocak ayından itibaren asgari ücret 623 liraya yükselecek!” denilen açıklamada, AKP hükümetinin ve sermayenin açlık, yoksulluk ve sefalet dayatmaya devam ettiği vurgulandı.

Açıklamada, “Başta işçiler adına komisyon toplantılarında bulunan Türk-İş olmak üzere, sendika ve konfederasyonlar ‘asgari ücret’ oyununa karşı çıkmak ve ‘insanca yaşamaya yetecek asgari ücret’ talebiyle mücadeleye atılmak zorundadır” ifadelerine de yer verildi.

“İnsanca yaşamaya yeterli asgari ücret hakkı” başta olmak üzere, tüm temel hakların ancak işçilerin birliğiyle ve kararlı bir mücadeleyle kazanılacağına vurgu yapılan açıklama şu sözlerle noktalandı:

“Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenleri olarak, bu gerçeklikten hareket eden bizler ‘İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret!’ talebimizi haykırmayı sürdüreceğiz. Ve bizleri açlık, yoksulluk ve sefaletle mahkum etmek isteyen sermayeye ve AKP hükümetine karşı birleşik ve örgütlü mücadelemizi kararlılıkla yürütmeye devam edeceğiz.”

Ankara’da asgari ücret eylemi

Ankara’da ilerici ve devrimci kurumlar 13 Aralık günü TİSK önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile asgari ücretin insanca yaşanılabilir bir ücret olmasını istediler.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantısının yapıldığı TİSK önünde BDSP, Devrimci Proletarya, DDSB, DHF, EHP, Eğitim Emekçileri Derneği ve Kaldıraç’ın gerçekleştirdiği basın açıklamasında “Asgari ücret değil, insanca yaşam hakkı istiyoruz!” ozaliti açıldı.

“Bugün TİSK binası içinde asgari ücret ve azami sömürü koşulları yeniden belirlenmek isteniyor. Burada patronların konfederasyonları ve hükümeti kafa kafaya verip işçi sınıfına giydirdikleri sefalet gömleğini daha da daraltma noktasında çalışıyorlar. Milyonların özlemi ve ihtiyaçları bu kapıdan içeri alınmamıştır. Kapının ardında ne konuşulmaktadır?” sözleriyle başlayan basın açıklamasında TİSK Yönetim Kurulu Üyesi Ali Nafiz Konuk’un asgari ücret çalışmaları ile ilgili yaptığı bir konuşmaya değinildi.

Patronların asgari ücretteki en ufak bir artış bir yana, mevcut asgari ücretten bile rahatsız olduklarına vurgu yapılarak bölgesel asgari ücret çerçevesinde Kürt emekçilerinin 300-400 TL’ye çalıştırılmasının planlandığı söylendi. Bunun sadece Kürt halkıyla sınırlı kalmayacağı, birçok bölgede hayata geçirilerek asgari ücretin düşürüleceği belirtildi. Bölgesel asgari ücreti de kapsayan Ulusal İstihdam Stratejisi adı altında gerçekleştirilmesi düşünülen saldırıyla kısmi zamanlı çalışmadan kiralık işçiye, esnek çalışmanın yasallaştırılmasından daha düşük asgari ücretle çalışma yaşının 16’dan 18’e çıkarılmasına kadar birçok saldırının da hayata geçirileceği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Ankara

Asgari ücret toplu pazarlık yoluyla belirlenmeli

İrfan Kaygısız *

Asgari ücretliler, işçi statüsünde çalışan nüfusun neredeyse yarısını oluşturmaktadır. Bu nedenle, asgari ücret düzeyi, halkın refah düzeyini de belirlemektedir.

Asgari Ücret Yönetmeliği'nde, asgari ücret, "işçilere normal bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücret" şeklinde tanımlanmaktadır.

Her ne kadar tanım böyle yapılsa da, belirlenen asgari ücret miktarına ve bu miktarın belirlenmesi sürecinde yapılan tartışmalara bakıldığında, yıllardır hiç de bu tanıma uygun bir belirleme yapılmadığını, işçilerin ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarını karşılayacak bir artış olmadığını görmek mümkündür. Asgari ücret belirlenmesinde TÜİK gibi devletin başka kurumları tarafından belirlenen ve gerçeği yansıtmaktan uzak rakamlar bile dikkate alınmamaktadır.

Bunun yanı sıra asgari ücretin belirlenmesinde ortalama bir işçi ailesinin ihtiyaçları değil, tek bir birey olarak işçinin ihtiyaçları esas alınmaktadır. Oysa, asgari ücrete ilişkin 131 Sayılı ILO sözleşmesi asgari ücreti belirlerken "işçinin ve ailesinin gereksinimlerinin karşılanması" ilkesinden hareket etmiştir. Ülkemizde resmi verilere göre, bir işçi ailesi de 4 kişiden oluşmaktadır.

CHP Zonguldak Milletvekili Ali İhsan Köktürk'ün soru önermesine Devlet Bakanı Cevdet Yılmaz'ın 6 Aralık 2010 günü verdiği yanıtta, sigortalı çalışanların yüzde 41,1'inin asgari ücret aldığı belirtilmiş ve 9 milyon 574 bin 873 sigortalıdan yaklaşık 3 milyon 925 bin 698'inin de asgari ücretli olarak çalıştığı söylenmiştir.

TÜİK'e göre ücretli veya yevmiyeli olarak 13 milyon 50 bin kişi çalışmaktadır. Buna göre, asgari ücretten fazla ücret alan kişi sayısı 5 milyon 646 bin kişidir. 7 milyon 401 bin kişi de asgari ücret almaktadır. Asgari ücretli her bir kişinin ortalama 2,57 kişiye bakmakla yükümlü olduğu kabul edilirse, asgari ücretle yaşamaya mahkum edilen kişi sayısının 19 milyonu aştığı ortaya çıkacaktır.

Diğer yandan, asgari ücret bir işçinin yalnızca çalıştığı dönemdeki geçim şartlarını değil, emekli olduktan sonraki yaşamını da belirlemektedir. Çünkü yaşanan gerçeklere bakıldığında, işçilerin önemli bir kısmı asgari ücretten daha fazla ücret alsalar bile,

sigorta primleri asgari ücret üzerinden yatırılmaktadır. Emekli aylıkları da, asgari ücret üzerinden yatırılan primlere göre belirlendiğinden, emeklilik sonrası ağır bir geçim sorunu ile karşı karşıya kalmaktadırlar.

Asgari ücret, yalnızca SSK'lı ya da kayıt dışı çalışan yüzbinlerce işçi ve ailesi için sonuç doğurmuyor. Yaşamı asgari düzeyde bile sürdürmek için yeterli olmayan bu ücret, giderek kalabalıklaşan işçi sınıfının yaşamını daha çekilmez hale getirirken, öte yandan da görece daha yüksek ücret alan kamu işçisi ya da memur gibi çeşitli statülerdeki diğer kesimleri de etkileyen sonuçlar doğuruyor.

Asgari ücretin belirlenmesinde yalnızca enflasyon oranının dikkate alınması, ya da bu oranın az biraz üzerinde bir oranın belirlenmesi reel ücret kaybını gidermeye yetmez. Asgari ücret belirlenirken, enflasyon artışı, büyüme oranı gibi unsurların yanında, eğitim, sağlık gibi kamusal hizmetlerin ticarileşmesi ve piyasa koşullarında verilmesi süreçlerinin yarattığı maliyet, gelir kaybı da dikkate alınmalıdır.

Asgari ücret, diğer etkenlerin yanında gelir dağılımını düzeltici ya da bozucu sonuçlar da yaratmaktadır. Halen belirlenen miktarlar gelir dağılımını daha da bozarken emekçilerin yoksulluğunu da pekiştirmektedir. Nasıl ki, işsizliğin yüksek düzeyi tüm emekçiler için daha düşük ücret ve daha kötü çalışma ve yaşama koşulları için bir baskı oluşturuyor ise, asgari ücret de hangi statüde olursa olsun tüm çalışanlar üzerinde baskı oluşturmaktadır.

Asgari ücret halen 16 yaşını doldurmuş işçiler için ayrı, 16 yaşını doldurmamış işçiler için ayrı belirlenmektedir. 16 yaşını doldurmuş işçiler için asgari ücret brüt 760,5 TL, net 544,90 TL, 16 yaşını doldurmamış işçiler için brüt 648 TL, net 464,29 TL'dir. Hükümet tarafından hazırlanan yeni yasa tasarısı ile ise, 16 yaş sınırı 18'e çekilmektedir. Böylece 16 ve 17 yaşında olanlar artık ayda 80,61 lira daha az ücret alacaklar. Bu değişiklikten yaklaşık 250 bin genç işçi etkilenecektir.

Sonuç olarak, bu yasa hazırlıklarına karşı mücadele edilmelidir. Sermaye ve devlet ağırlıklı, işçilerin etkisiz biçimde temsil edildiği Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun yapısı ve bileşimi derhal değiştirilmek zorundadır. Aksi durumda, işçi temsilcileri benzer diğer mekanizmalarda olduğu gibi etkisiz kalmaya devam edecektir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Anti demokratik yapısı nedeniyle Asgari Ücret Tespit Komisyonu lağvedilmeli, asgari ücret grev hakkının olduğu toplu pazarlık süreçleri ile belirlenmelidir.

Asgari ücretin belirlenmesinde emeğin maliyet unsuru olarak görülmesine son verilmeli, asgari ücret bir işçinin ailesiyle birlikte geçinebileceği seviyeye yükseltilmelidir.

**** Birleşik Metal-İş Sendikası TİS Uzmanı***

BDSP'den asgari ücret eylemleri

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye" başlığıyla yürüttüğü kampanya çerçevesinde Adana ve İstanbul'da asgari ücret eylemleri gerçekleştirdi.

İMES'te asgari ücret eylemi

BDSP, 10 Aralık sabahı Ümraniye İMES'te eylemdeydi. İşçi ve emekçileri dayatılan sefalet zammını protesto eden BDSP'liler "İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret" için mücadeleye çağırıldılar.

Kötü hava koşullarına rağmen saat 07.30'da İMES'te gerçekleştirilen eylemde "Haklarımız ve özgürlüklerimiz için mücadeleye! İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret!" pankartı açıldı.

Açıklamada, "Şiş göbekli kapitalistler daha çok kazansın daha çok semirsin diye işçi sınıfının üzerine daha çok çullanıyorlar. Onlar istedi diye ücretler düşürülüyor. Sosyal haklar gasbediliyor. İşçiye-emekçiye güvencesiz, kurlsız ve esnek çalışma dayatılıyor" ifadelerine yer verildi. Açıklamada işçi ve emekçilere bu saldırılara karşı işyerlerinde, fabrika komitelerinde örgütlenme çağrısı yapıldı. Ayrıca eylemde konuyla ilgili dövizler açıldı.

Adana'da asgari ücret eylemi

Kültür Sokağı önünde gerçekleştirilen açıklamada "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye! İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret! / BDSP" pankartı açıldı. Asgari ücretin 599 TL olduğunun hatırlatıldığı açıklamada belirlenen asgari ücretle işçilerin sefaletinin daha da koyulaştırıldığı anlatıldı.

İşçilere dayatılan bu ücretin, sermayenin saldırılarından biri olduğu hatırlatılarak, gündemdeki bölgesel asgari ücret uygulamasına ve daha düşük asgari ücret yaş sınırının 16'dan 18'e çıkarılmak istenmesine dikkat çekildi.

Açıklamanın ardından imza standı açılarak işçi ve emekçilerden imza toplandı. Bir saat açık kalan stantta 300'e yakın imza toplandı. Emekçilerin ilgisinin yoğun olduğu stantta ayrıca BDSP bildirileri de dağıtıldı. Bini aşkın bildiri, ajitasyon konuşmaları eşliğinde kısa sürede dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

TEKEL direnişi birinci yılında...

Geleceksizliğe karşı TEKEL işçilerinin yolundan ileri!

TEKEL direnişinin TEKEL işçisinin davası olmaktan çıkıp Türkiye işçi sınıfının davası haline gelmesi, 4/C özelinde gösterilen güvencesiz çalışmaya karşı yükseltilen mücadele sayesinde olmuştur. TEKEL işçileri işgüvencesiz, sosyal haklardan mahrum kölece çalışmaya karşı güvenli gelecek ve iş isteyerek hak arama mücadelesinde bir adım öne çıkmış, sınıfın diğer bölüklerinde de büyük bir umut yaratmıştı.

2008’de TEKEL fabrikaları özelleştirme kapsamında British American Tobacco’ya (BAT) satıldığında işçiler daha öncesinde olduğu gibi o zaman da özelleştirmeye karşı çeşitli eylemler yapmışlar, kendilerini işyerlerine kapatmışlardı. Ancak özelleştirmeye karşı mücadele yaygınlaşamamıştı. Sendikal bürokrasinin buradaki rolünü, TEKEL’i satın alan BAT şirketinin gazete ilanı vererek sendikaya teşekkür etmesinden anlayabiliriz. O dönemlerde TEKEL işçilerinin büyük bir çoğunluğu BAT’ın teklifini kabul etmemiş, kamuda kalmayı tercih etmişlerdi.

Sonrasında kalan TEKEL fabrikalarının kapanması ve 4/C statüsünde başka kurumlarda çalıştırılma dayatmasına karşı işçilerin direniş süreci başlamıştı. TEKEL işçilerinin Ankara’ya yürüyüşü, 15 Aralık’ta Ankara’da AKP Genel Merkezi’ önünde yaptıkları eylem ve Abdi İpekçi Parkı’nda bekleyişlerinde polis terörüne maruz kalmaları ve Türk-İş önünde çadırların kurulmasıyla 78 gün boyunca Sakarya Meydanı’nın adeta zapt edilmesi... Böylelikle TEKEL işçilerinin mücadelesi, ilk başta kendileri dahil hiç kimsenin tahmin etmediği sarsıcılıkta bir direnişe dönüştü. Devamında 17 Ocak mitinginde genel grev sözü verilmemesi üzerine önce kürsünün, sonra Türk-İş binasının işgal edilmesi, açlık grevi, köprü eylemleri, şehrin en merkezi güzergâhlarının trafiğe kapatılması, Sakarya Meydanı’nın her gün eylem alanına çevrilmesi, AKP işgali vb. yaşandı. Tüm bu deneyimler TEKEL işçilerine hâkim olan militan ruhu da göstermektedir.

TEKEL direnişinin gündeme soktuğu genel grev-genel direniş çağrısının karşılıksız kalmasına neden olan sendikal bürokrasi ve ona tüm bu süreç boyunca çanak tutan reformist güçlerin maskeleri düşmüş, bu süreçte gerçek yüzleri iyice açığa çıkmıştır. Sendikal bürokrasinin bu süreçte yaptıklarına kısaca göz atıldığında sınıf hareketinin önünde ne denli büyük bir engel oldukları rahatlıkla görülmektedir. Sendika bürokratlarınca TEKEL direnişinin zamana yayılıp bitirilme hesabı adım adım hayata geçirilmiştir. 4 Şubat ve 20 Şubat gibi eylemleri ortada bırakarak işçilerde moral kırılma yaratmaya çalışmaları, Danıştay kararına yaslanarak çadırların sökülerek işçilerin geri gönderilmesi, 4/C kaldırılmadan mücadeleyi bırakmayacaklarını belirterek alınan 1 Nisan ve 26 Mayıs gibi genel eylem kararlarının boşa düşürülmesi ve son olarak çeşitli yalanlar eşliğinde işçilere 4-C’yi imzalamalarının salık verilmesi... Tüm bu yaşananlar sendikal bürokrasinin iç yüzünü en net haliyle açığa çıkartan örneklerdir.

Bunun yanı sıra, direnişin taleplerinin tüm sınıf bölüklerinin ortak sorunu olduğu halde tabandan yükselen eylemli dayanışma pratiklerinin gereğince

yapılamamış olması ve sendika yönetimlerinin zorlanamaması da direnişin akibetini belirlemiştir. Genel grev isteğine rağmen bunun gerektirdiği bir pratik gösterilememiş, sürecinin altını doldurmak için sendikal mevziler etkin kullanılamamıştır.

TEKEL direnişi sınıfın ortak sorunu olan güvencesiz çalışmaya karşı verilen mücadelenin büyütülmesi açısından ateşleyici bir güçtü. Açığa çıkardığı genel eylem iradesi işçi sınıfı hareketi için yeni bir dönemin işareti olabilirdi. Tüm bunlara rağmen “TEKEL gibi direnmek” düşüncesi işçi sınıfının mücadele tarihine yazılmıştır. TEKEL direnişi güvencesiz çalışmaya karşı direnişin sembolü olmuştur.

TEKEL direnişi ruhuyla güvencesizliğe karşı mücadeleye!

Güvencesiz çalışma işçi sınıfının ortak sorunudur. Mevcut durumda güvencesiz çalışma yasal olarak 4-C, 4-B ve 50-D gibi maddelerle meşrulaştırılmış durumdadır. 4-C gibi düzenlemeler sadece TEKEL işçilerini ya da özelleştirilen diğer kurum çalışanlarını değil, tüm emekçileri ilgilendiriyor.

TEKEL direnişinin sayesinde bir yan kazanım olarak sermaye hükümeti 4-C’ liler için 10 ay olan çalışma süresini 11 aya çıkarmış, çıplak ücretten başka hakları olmayan 4-C’lilerin sosyal haklardan yararlandırılmasını da kabul etmek zorunda kalmıştı. TEKEL direnişi sayesinde, bu saldırı tam olarak ortadan kaldırılmasa da bir nebze yumuşatılmıştır. Ancak direnişin sendikal bürokrasinin ihanetiyle bitirilmesi sayesinde, sermaye hükümeti kazanılmış bu hakları da geri almak için kolları sıvamıştır.

TEKEL direnişinin sendika konfederasyonlarında yarattığı bir basınç olarak alınan 26 Mayıs genel eylem kararı kapsamında, *çalışma yaşamının diğer sorunlarına ilişkin olarak da 4/C, “kiralık işçilik” uygulaması ve taşeronlaştırma girişimlerine son verilmesi, esnek çalışmanın kaldırılması, kamu çalışanlarının grevli toplu iş sözleşmeli sendika hakkının güvence altına alınması, asgari ücretin insanca yaşamaya yetecek bir seviyeye çıkarılması, sosyal hakların ve iş güvencesinin sağlanması vb.* talepler bulunmaktaydı. Sendika ağlarının ağıktan ihanetiyle bu eylemlerin boşa düşürülmesi ve sonrasında bu taleplerin askıya alınması sermaye sınıfının saldırılarının daha da artmasına neden olmuştur.

Ancak bu talepler hala güncelliğini korumaktadır. Sermayenin sistematik güvencesizleştirme ve esnekleştirme saldırıları hız kesmediği gibi, kölece çalışmayı artıran saldırıları kapıda beklemektedir. Önümüzdeki dönemde bölgesel asgari ücret uygulamasından kıdem tazminatı hakkının gaspına kadar sermayenin çok yönlü saldırılarına karşı yeni TEKEL’ler yaratma ihtiyacı orta yerde durmaktadır.

Haklarımız ve geleceğimiz için birleşik-örgütlü mücadeleye!

TEKEL direnişinin de gösterdiği gibi hak aramak için dışı dışı bir mücadele gerekmektedir. Sendikal

bürokrasiyi taban örgütlenmeleriyle aşmak, sınıfın ortak sorunları temelinde birleşik, militan bir mücadele hattı izlemek gerekmektedir.

Mevcut durumda sermayenin saldırılarıyla güvencesizliğe itilen işçi ve emekçilerin yan yana gelerek ortak bir mücadele vermesinin zemini fazlasıyla vardır. Sınıf hareketinin genel anlamda güçsüzlük tablosuna rağmen bunun dinamikleri bulunmaktadır. Bu nedenle sınıf devrimcileri, işçi ve emekçileri haklarına ve geleceklerine sahip çıkma çağrısıyla işçi havzalarında, sanayi sitelerinde, fabrika ve işletmelerde çalışmalarını yoğunlaştırmakta, devrimci sınıf mücadelesini büyütme görevini omuzlamaktadırlar.

Direnişin yıldönümünde Ankara’da...

4/C köleliğine karşı başlattıkları mücadelenin yıldönümünde tekrar Ankara’da buluşacak olan TEKEL işçileri, 12 Aralık Pazar akşamı Taksim’de yürüyüş gerçekleştirdi.

4/C köleliğine ve sendikal bürokrasiye karşı mücadelelerini iki ayı aşkın süredir Tek Gıda-İş Sendikası önüne kurdukları direniş çadırında sürdüren TEKEL işçilerine aralarında BDSP’nin de yer aldığı ilerici ve devrimci güçler de destek verdi.

Taksim Tramvay Durağı’na meşalelerle yürüyen kitle meydana basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklama öncesinde TTB Merkez Konseyi üyesi Osman Öztürk ve BDP İl Başkan Yardımcısı Dursun Yıldız destek konuşmaları yaparken Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şube ve Karadeniz İsyandır Platformu adına da birer konuşma yapıldı.

TTB Merkez Konseyi üyesi Osman Öztürk, biriken bu öfkenin ve direnişlerin sonuçsuz kalmayacağını belirterek “biriken bu öfke bizleri yoksulluğa, asgari ücretle çalışmaya mahkum edenleri bir gün boğar” dedi. BDP İl Başkan Yardımcısı Dursun Yıldız da işçilerin-emekçilerin ve Kürt halkının beraber hareket etmesi gerektiğini vurguladı.

Konuşmaların ardından Manisa TEKEL işçisi Arzu Güneş’in okuduğu basın açıklamasında, TEKEL’deki mücadele süreci aktarıldı. Güneş, 78 günlük Ankara direnişinde yanlarında olan birçok sendika, meslek örgütü, siyasi parti ve kurumun İstanbul’da başlatmış oldukları direnişlerinin yanında değil sendika bürokrasisi ile yan yana durduklarını vurguladı. Yeniden örgütlenmek üzere harekete geçtiklerini belirten Güneş, başta Diyarbakır ve İzmir’de olmak üzere bir dizi toplantı yaptıklarını ve belli kararlar aldıklarını ifade ederek Diyarbakır’da yapılan toplantıda alınan kararları sıraladı. TEKEL işçileri 18 Aralık günü Ankara’da buluşacaklar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gündemdeki sorunlar ve acil görevler üzerine...

Gençlik gelecek v

Genç Komünistler bugünlerde yaptıkları bir toplantıyla gündemdeki çeşitli sorunları tartışıp bir dizi görev saptadılar. Toplantının başlıca sonuçları şöyle özetlenebilir:

- Polis terörüyle ilgili başlayan eylemler ve tartışmalar üzerine değerlendirme ve görevler:

1. 4 Aralık'taki Tayyip-Rektörler zirvesi dolayısıyla yapılan eylemlere yönelik polis saldırısının ardından gençlik ve eylemleri yoğun biçimde tartışılmaya başlandı. Bu tartışma sürecinde gençliğe yönelik polis terörünün arkasındaki güç olan hükümet ve devlet güçleri ile onların güdümündeki medya saldırganlığını sürdürdü. Hala da gençlik hareketini boğmak, ezmek ve saldırılar karşısında sergilediği meşru mücadelesini karalamak için elinden geleni yapıyor. Böylelikle ellerindeki tüm güç ve olanakları kullanarak gençlik hareketini bastırmaya çalışıyorlar. Hükümet ve yandaş medya bu tutumu en başından itibaren en net biçimde ortaya koydular ve gereklerini yerine getirmek için bir dizi hamle yaptılar. İdari ve adli soruşturmalar başlatılarak gençliğe gözdağı veren gerici güç odakları, şimdiden gençliğin ileri güçlerini sindirmeye yönelik bir ezme operasyonunun işaretini veriyorlar.

2. Düzenin baskı ve terörü ile kirli propagandası birleşik ve kitlesel bir gençlik hareketi ve geniş bir toplumsal destekle püskürtülemezse eğer, bu operasyon gerçekleşecek ve başarıya ulaşacaktır. Böylelikle toparlanma yönünde işaretler veren gençlik hareketi daha kafasını kaldıramadan bir kez daha ezilecektir.

3. Düzen cephesinin öteki bir kesimi ise, baskı ve

terörün yetmediği yerde gençliğin mücadelesini gözden düşürmek için onun militan öfkesini ve mücadelesini hedef almaktadır. Gençliğin tepki göstermekte haklı olduğunu güya kabul eden bu güçler, gençliğin mücadelesini karalamak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Dikkat çekici olan, bu güçler içerisinde TÜSİAD gibi gençliğe yönelik her türlü saldırının arkasındaki sınıfsal odak ile MHP gibi düzenin devrimci gençliği bastırabilmek için maşa olarak kullandığı bir faşist odak da yer almaktadır. Bu gerici yaklaşımlara karşı mücadele büyük önem taşımaktadır. Devrimci bir gençlik hareketinin gelişimi buna karşı kesin bir tutum almadan mümkün değildir.

4. Bu süreç aynı zamanda hangi renkte olursa olsun tüm düzen güçlerinin "gençlik korkusu"nu gözler önüne sermiştir. Gençliği geleceksiz bırakan bu güçler, gençliğin uyanmasından ve geleceği uğruna mücadeleyi yükseltmesinden doğal olarak korkmaktadırlar. Henüz oldukça zayıf ve dar da olsa gençliğin öfkesini enselerinde hissetmeleri korkularını büyütmüş, paniğe sürüklemiştir.

Açıktır ki, gençlikten duydukları korku onların aklına '68 kuşağını ve '70'lerin kitlesel-devrimci öğrenci hareketlerini düşürmüştür. Bunun için de önlem almak ve daha hareket yolun başındayken ezmek konusunda birbirlerini uyarmakta, ne yapıp edip hareketin üstesinden gelmek istemektedirler.

5. Bu süreçte düzen güçleri hep bir ağızdan gençliğin ne istediğinden dem vuruyorlar. Bu soru üzerinden gençlik eylemlerini kriminalize etmeye çalışıyorlar. Oysa gençliğin yanıtı açıktır: Gençlik gelecek ve özgürlük istiyor! Bu, mevcut durumda mücadelenin temel hedeflerinden birine de açıklık sağlıyor. Düzen güçlerinin gençliğin mücadelesini kriminalize etmek ve ileri-militan gençlik güçlerini

tecrit etmek için yaptığı manevraları boşa çıkarmak ve hareketi bugünkü darlığından çıkararak, mevcut imkanları birleşik-kitlesel gençlik hareketini yaratma doğrultusunda kullanmak için bu taleplerle etkili ve kararlı bir çalışma-mücadele bizleri bekliyor.

6. Bu süreç aynı zamanda bunun için önemli olanaklar yaratmıştır. Elbette gençlik hareketi cephesinden yaşanan sorunlar geride kalmış değildir. Gençlik hareketi kitle tabanı oldukça dar siyasal öznelardan oluşmaktadır. Ancak ortaya çıkan olanaklar bu durumun aşılabilmesi için önemli fırsatlar sunmaktadır.

Bu olanakların başında üniversitelere, asıl olarak da gençliğin siyasal mücadelesine olan ilginin artması gelmektedir. Düzen güçlerinin tüm karşıt çabalarına rağmen siyasal gençlik güçleri uzun süredir hiç olmadığı kadarıyla gençlik ve toplum içerisinde büyük bir etki yaratmışlardır. Öyle ki, gençlik eylemlerine ilgisiz ve soğuk bakan kesimlerde bile büyük bir ilgi ve sempati oluşmuştur.

Ayrıca, bazı örneklerden de görüleceği gibi, gençliğin bağımsız ve mücadelenin kenarında duran güçlerinde de güven ve cesaret yaratmıştır. Gölbaşı ve DTCF gibi örnekler, yapılan eylemlere katılım ile gündelik ilişkilerdeki gözlemler bunu doğrulamaktadır.

Eğer doğru bir devrimci politik çizgi ve çalışma yürütülebilirse, bu ilgi ve sempati maddi kazanımlara dönüştürülebilir ve birleşik-kitlesel gençlik hareketinin yaratılması yönünde değerlendirilebilir. Bunu yapmak için yoğun bir kitle çalışması yürütmek acil bir görevdir!

7. Tüm bu değerlendirme, tespit ve uyarıları toparlarsak, şunları belirtebiliriz:

- Düzenin baskı ve terörünü göğüslemek en öncelikli görevdir.

- Düzenin saldırılarını göğüsleyebilmek için gençliğin haklı ve meşru mücadelesini topluma anlatabilmeliyiz.

- Elbette beraberinde geniş gençlik yığınlarına anlatabilmeliyiz.

- Bu ölçüde de kitle tabanımızı genişletmeli, mümkün mertebe kitleselleşmeliyiz.

Tüm bunlar için inisiyatifli, enerjik, kararlı ve düzene karşı mücadeleye başarıyla yön verecek doğru bir politik önderlik şarttır.

- Kampanya üzerine değerlendirme ve planlama:

1. Kampanyamız güncel gelişmelerle birlikte çok daha hayati bir hale gelmiştir. Kampanya yukarıda belirttiğimiz görevleri bir bütün olarak kesmektedir.

Kampanyamızda "Gelecek ve özgürlük istiyoruz!" şiarını kullanacağız. Bu şiar bugün gençliğin en temel taleplerini özlü biçimde ifade etmektedir. Gelecek istiyoruz, çünkü gençliğin geleceği çalınmıştır. Eğitim hakkı gaspedilmiştir. Diplomalı işsizlik kaderi haline

e özgürlük istiyor!

getirilmiştir. Gençlik özgürlük istiyor, çünkü ondan yoksun bırakılmıştır. Üniversitelerde kışla düzeni hüküm sürmektedir. Başını kaldıran öğrenci kapının dışına atılmaktadır. Siyasal çalışmanın önüne soruşturmalara birlikte polis ve ÖGB terörü çıkarılmaktadır. Bunun için gençlik gelecek ve özgürlük istiyor.

“Eylem yapan gençlik ne istiyor?” diyenlere bundan daha net bir yanıt olamaz. Kampanyamızın politik içeriği bu bakımdan son derece işlevseldir. Bu nedenle, mevcut tartışmalar ve gelişmeler ile ilişkisini güçlü biçimde kurarak kampanya çalışmalarına hız vermeliyiz.

2. Diğer taraftan, sözkonusu ana şiar altında gençliğin temel taleplerini de (parasız eğitim, özerk-demokratik üniversite, soruşturmalar-cezalar geri çekilsin vb.) işlemeliyiz. Bu talepleri bir imza kampanyasına konu edebiliriz. Bunun için somut hazırlıklara başlamalıyız.

3. Süreçle bağlantılı olarak düzenin kara çalmalarını göğüslemek ve gençliğin duyarlılığını geliştirmek için acilen yazılı, sözlü ajitasyon ve propaganda araçlarını devreye sokmalıyız. Bu amaçla merkezi olarak bir özel sayı hazırlanarak kullanıma sokulacaktır. Ayrıca daha önce kampanya çerçevesinde belirlenen stiker ve bildirilerin hazırlanması için hazırlıklar hızlandırılacaktır.

4. Sürecin kampanya ile ilişkisini kurarak en kısa sürede üniversitelerde ve şehir merkezlerinde eylem, söyleşi ve paneller düzenlenmelidir. Böylelikle mevcut duyarlılığa bir kanal açmaya çalışmalıyız. Sürecin seyri biraz da bu çerçevede yapılacaktır.

5. Bilindiği üzere kampanyamızda “Demokratik üniversite kurultayları” çok özel bir yer tutuyor. Düzene karşı sözümüzü hem gençliğin hem de emekçilerin katılımıyla kitlesel ve güçlü biçimde ortaya koyacağımız Kurultay süreci aynı zamanda

gençliğin örgütlenmesine dayanak olmalıdırlar. Bu amaçla Kurultay Hazırlık Komiteleri’ni/ Platformları’nı her düzeyde örgütlemek durumundayız. Bu demektir ki, üniversitelerden fakülte ve sınıflara kadar KHK’ların kurulması temel bir görev olarak önümüzdedir.

6. Kurultay süreci öncelikle bu süreci birlikte örgütleyebileceğimiz örgütlü güçler içerisinde gündemleştirilmeye çalışılacaktır. Fakat bu tür süreçlerin dağıtıcı olduğunu, yordugunu ve zaman kaybettirdiğini bildiğimiz ölçüde, aynı zamanda buralardan ne çıkacağından bağımsız olarak kendi bağımsız çalışmamızı başlatacağız. Bu amaçla da başta kampanyanın şiarlarını ve Kurultay düşüncesini yaymak amacıyla uygun araçlarımızı kullanacağız.

7. Kurultaylar sürecinin finali, Mart-Nisan ayları içerisinde yapılacak yerel kurultayların ardından, Haziran’da yapılacak merkezi kurultay olacaktır.

- Füze kalkanı ve emperyalizme karşı mücadele:

Güçlü ve militan bir anti-emperyalist mücadele geleneği olan gençlik hareketimiz yazık ki, sermaye iktidarının ülkeyi bölge halklarına karşı emperyalistlerin ve siyonistlerin kalkanı ve saldırı üssü haline getiren “füze kalkanı projesi”ne onay vermesini sessizlikle karşılamıştır. Nedeni ne olursa olsun, ortaya çıkan bu zaafiyet tablosunun sorumluluğunu biz de paylaşıyoruz.

Bu zayıflığı aşmak üzere “ABD’ye ve siyonizme kalkan olmayacağız!” şiarı ve “Emperyalistlerle yapılan anlaşmalar iptal edilsin!”, “Savaş örgütü NATO dağıtılsın!”, “Tüm ABD ve NATO üsleri kapatılsın!” talepleriyle mücadeleyi yükseltmeliyiz. Bu suç ortaklığını teşhir etmek için üniversitelerde yaygın bir şekilde kampanya yapılmalıdır.

yapmalıyız. Ayrıca eylemli bir duruşu da geliştirmeliyiz. Bu doğrultuda yerel eylemlerin yanı sıra kent merkezlerindeki eylemlere de gençliğin kitlesel katılımını sağlamak için çaba göstereceğiz.

- Avrupa’da öğrenci gençlik hareketi üzerine...

1. Avrupa’da kıta ölçeğine yayılan gençlik eylemleri son dönemde aynı topraklarda gelişen sosyal hareketliliğin çok özel bir yönü olarak önplana çıktı. Özellikle İngiltere’deki son eylemler militanlığı, kitleselliği ve iktidar kurumlarını hedefleyen politik gücüyle dikkat çekti. Avrupa’daki genel sosyal hareketlilik sınıf mücadelesinin durumu ve geleceği konusunda son derece önemli bir gelişme olarak göze çarpıyor. Büyük bir sosyal öfkenin üzerinden yükselen bu kitle hareketliliği güçlü bir politik eğilim de taşıyor. Ancak devrimci bir siyasal önderlikten yoksun olması halen onun en büyük handikapıdır. Gençlik cephesinden de durum böyledir.

Gençliğin bu kitlesel-militan mücadelesi ‘68 hareketiyle karşılaştırılmaktadır. Belirtmek gerekir ki, ‘68’deki gençlik hareketi, kuşkusuz bugünkü hareketlilik tablosundan politik olarak daha ileride, ancak bugünkü hareketin sosyal dinamiği bakımından ise daha gerideydi. Bu olgu bugünün hareketinin en belirgin özelliğidir. Mevcut politik eğilimleri ve gençliğin politikleşme olanakları düşünüldüğünde Avrupa’daki gençlik hareketinin büyük değişimlere gebe olduğu rahatlıkla söylenebilir... Genç Komünistler Avrupa’daki gençlik hareketine ilgi göstermeye devam edecek, aynı zamanda kitlesel ve yaygın örgütlenme biçimleri üzerine gerekli dersleri çıkarmayı görev sayacaktır.

- Yayın üzerine değerlendirme ve planlama

1. Yayının 15. yılı vesilesiyle yapılacak çalışmalar iki başlıkta ele alınmıştır. Birincisi yayının misyonu ve güçlendirilmesi çerçevesinde okur toplantıları düzenlemek, ikincisi ise yayını geniş gençlik güçleriyle buluşturacak bir siyasal çalışma yürütmek. Bu hedefler doğrultusunda başlatılacak çalışmalara hız kazandıracak ve deneyimlerimizi paylaşacağız.

2. Yayında bir süredir görülen içerik ve biçime ilişkin zayıflama ve sorunlar üzerine kapsamlı tartışmalar yapılmıştır. Bu tartışmalar içerisinde özel olarak yapılan vurgulardan birisi, yazılar üzerinde emek vermek, özen göstermek konusunda olmuştur. Tüm yerellerin bu konuda gerekli sorumluluğu, özeni ve çabayı göstermesi son derece önemlidir. Yayınımıza temel yazı katkıları özlü, tok, berrak olmalı, gençliğin coşkusunu-militanlığını ve heyecanını yansıtabilmeli, ve elbette tüm konular marksist dünya görüşü temelinde ele alınıp işlenmelidir.

(...)

Genç Komünistler

Buca'da CHP işgali ve polis-zabıta-ÖGB terörü

Buca Belediyesi taşeron işçileri, direnişlerinin 15. gününde CHP Buca İlçe Başkanlığı'nı işgal ederek CHP'nin emek düşmanı yüzünü teşhir ettiler. CHP yönetimi ise işçileri polis zoruyla dışarı attırarak gözaltına aldırdı. İşçilere yönelik saldırılar ilerleyen günlerde de hız kesmedi. Direnişin 20. gününde (14 Aralık) polis-zabıta ve ÖGB işbirliğinde gerçekleştirilen saldırıda işçilerin eşyalarına el konuldu.

CHP'nin maskesi indi

Birleşik Metal üyesi Akdeniz Çivi işçilerinin CHP Mersin il binasını işgal etmesinin ardından bir CHP işgali de **Buca**'da yaşandı. Taşeron işçiler direnişin 15. gününde CHP Buca ilçe binasını işgal ettiler. Başından beri işçinin yanında gibi gözüken CHP yönetimi ise işçileri polis zoruyla dışarı attırarak gözaltına aldırdı.

Direnişçi işçilerden İnan Sezer, Batıgül Tunç ve Cem Kıran ile Mücadele Birliği çalışanı Özgür Burç CHP yönetimi ile görüşmek istediklerini, yönetimden biri gelene kadar içeriden çıkmayacaklarını söyleyerek bina kapısını kapattılar.

CHP yöneticileri ise polise haber vererek işçilerin dışarı çıkarılmasını istedi. İşçilerin içerden kapıyı tutması ve girişe izin vermemesi üzerine bir CHP yöneticisi kapıyı kırdı ve ardından polis içeri girerek işçilerin üzerine çullandı.

Binaya giren devrimci basın çalışanları da polis tarafından yaka paça dışarı atıldı.

Gözaltına alınanlar sağlık kontrolünün ardından Buca Merkez Karakolu'na götürüldü. Karakolda ifade vermeyeceklerini açıklayan işçiler savcılıkta ifade vereceklerini söylediler.

Haneye tecavüz ve polise mukavemetle suçlanan işçilerden 4'ü karakoldan serbest bırakılırken Cem Kıran bir süre daha karakolda tutuldu. Kıran da işlemlerin halledilmesinin ardından akşam saatlerinde serbest bırakılarak direniş alanına döndü.

İşçilere polis-zabıta-ÖGB terörü

Direnişin 20. gününde ilerici ve devrimci kurumlarla beraber saat 17.00'de gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından çadır kurulacaktı. Fakat, işçilere ve desteğe gelen kurumlara saat 16.00'da başlarında "Zehra" adlı amirleri bulunan belediye zabıtalı alanı terk etmeleri "uyarısı"nda bulundu.

İşçiler ise buranın direniş alanı olduğunu kararlılıkla ifade ettiler. Birkaç dakika sonra zabıta direniş alanına doğru saldırıya geçti. Saldırı sırasında işçiler ve aralarında BDSP, Mücadele Birliği, Halk Cephesi ve DHF'nin de bulunduğu destekçi güçler önce kolkola girerek karşı koymaya çalıştı. Sloganlar atan kitlenin direnişine rağmen zabıta ve ardından onlara desteğe gelen özel güvenlikler direniş alanındaki malzemelere ulaşarak araçlara yüklemeye başladılar.

Menderes Caddesi'nde çatışmalar

Eşyaların araçlara yüklenmeye başlanmasının ardından caddeye inilerek zabıtaya karşı dişediş bir mücadele verildi. Çatışma sırasında Buca'nın en işlek caddesi olan Menderes Caddesi de uzun süre trafiğe

kapatıldı. Bu çatışma sırasında zabıta ve ÖGB'ler saldırının şiddetini arttırarak tek yakaladıkları kişileri linç etmeye çalıştılar. Bu zaman zarfında araçlara yüklenen kimi malzemeler de araçlardan alınarak yola dağıtıldı. Uzun süren çatışmanın ardından olay yerinde hazır bekleyen çevik kuvvet yola inerek saldırı hazırlığı yapmaya başladı.

Buradan kurtarılan eşyalar ile birlikte işçiler ve destekçi güçler yeniden belediyenin önüne döndüler ve direniş alanını terk etmeyeceklerini haykırdılar. Polis ise direniş alanını çevirerek ablukaya aldı. Kolkola girilerek yeniden olası bir saldırıya karşı hazırlanıldığı sırada caddeden gelen zabıta malzemelere yeniden saldırdılar. Bunun üzerine bir kez daha caddeye inilerek zabıta ile çatışmaya girildi. Şiddetli çatışmanın ardından saat 17.00 sıralarında direnişçi işçilerin de dahil olduğu 20 kişilik bir grup destekçinin etrafı polis tarafından sarıldı. Zabıta ise malzemelerin büyük bir kısmını araçlara yükleyerek götürdü ve alandan çekildi.

Ablukaya alınan grup kararlılıkla sloganlarını haykırmaya başladı. Bu sırada abluhanın dışında toplanan 100 kişilik bir grup da sloganlarla işçilere desteğini sundu. Avusturya İşçi Marşı, Haklıyız Kazanacağız ve Çav Bella marşları söylendi.

Olay yerine ulaşan İHD'liler, ÇHD'li avukatlar ve TÜMTİS yöneticileri polis ile görüşükten sonra ablukadaki işçi ve destekçi güçlere bilgi verdiler. Polisin gözaltı işlemi yapmayacağını ancak Tatı'nın işçilerden şikayetçi olduğu için işçilerin karakola gitmesini istediklerini belirttiler. İşçiler de durumu değerlendirdikten sonra direniş alanından karakola kadar sloganlarla gitme ve orada saldırı nedeniyle şikayetçi olma kararı verdiler.

Karakola doğru yürüyüş

Bunun üzerine abluka kaldırıldı ve işçiler ve destekçi güçler, dışardan gelen destekçi güçlerle birlikte yürüyüşe geçtiler. Özellikle Forbes Caddesi'nden ve Şirinyer Tansaş önünden geçildiği sırada yapılan ajitasyon konuşmaları halkın alkışlarla sunduğu destek ile karşılık buldu. Yürüyüş sırasında Batıgül Tunç'un kardeşi de baygınlık geçirdi. Darbe aldığı anlaşılan destekçi karakola gittikten sonra hastaneye kaldırıldı ve müsaade altına alındı.

Şirinyer Karakolu'na varılmasının ardından eylem sona erdi ve işçiler şikayetçi olmak üzere karakola girdiler. Yaralı olan bazı destekçiler de şikayetçi olmak için girdiler ve topluca sağlık raporu için hastaneye gittiler.

Direniş kararlılığı sürüyor

Karakol ve hastanedeki yasal işlemleri tamamlanan işçiler direniş alanına geri döndüler. İşçilerin coşkulu sloganlarla karşılanmasının ardından polis ablukası altındaki direniş alanına doğru ilerlendi ve hep birlikte direniş çadırı kuruldu. Kolluk güçleri ise çadıra kesinlikle izin vermeyecekleri ve müdahale edecekleri yönünde açıklamalarda bulundular.

Kitle ise çadırı savunacağını söyledi. Çevik kuvvet barikatının önünde halaylar çekilmeye başlandı. Bu sırada atılan işçiler aralarında bir toplantı alarak durumu değerlendirdiler. Uzun süren bekleyişin

ardından

işçiler çadır açmama ancak direniş alanında bulunmayı sürdürme kararı aldılar. Bunun üzerine çadır toplandı.

Çadırın toplanmasının ardından polis ablukası da aşamalı olarak kaldırıldı. İlerleyen saatlerde direniş alanına yeni malzemeler getirilerek gece kalmak üzere hazırlıklara başlandı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Akdeniz Çivi direnişi istifa ettirdi

Mersin'de devam eden Akdeniz Çivi direnişinde, patronun sendika düşmanı tutumu sürüyor. 10 Aralık günü Birleşik Metal-İş ile patron arasında yapılacak görüşme patron tarafından iptal edildi. Serhat Döveni bundan sonra herhangi bir görüşme olmayacağını ifade etti.

İşçilerin CHP Mersin İl binasını işgaliyle emek düşmanı tutumu iyiden iyiye teşhir olan **Döveni** CHP'den istifa etmek zorunda kaldı. Sendika üyesi 85 işçiye işten atan Döveni'nin, "partinin daha fazla zarar görmesini istemiyorum" diyerek istifa ettiği ifade edilirken işçilerin direnişi ise sürüyor. İşçiler yeni eylemlere hazırlanıyor.

Aynı zamanda CHP Yenışehir Belediye Meclisi üyesi olan Döveni daha önce yaptığı açıklamalarla istifa etmeyeceğini açıklamıştı. CHP Mersin İl Başkanı Yılmaz Şanlı ile görüşen Döveni CHP'den istifa ettiğini bildirdi.

Birleşik Metal-İş Mersin Bölge Temsilcisi **Rasim Gündal** ise "İşverenin CHP'den istifası bizi çok ilgilendirmiyor. Biz mücadelemizde kararlıyız. İşverenin sendikal örgütlülüğe karşı takındığı tutumu kamuoyuna anlatmaya devam edeceğiz. İşçi arkadaşlarımız kararlı. Pazartesi gününden itibaren yeni eylemler yapmaya hazırlanıyoruz" diye konuştu.

Gündal, patronun görüşme kanallarını kapatmasının sürecin hukuki boyutunu engellemeyeceğini ifade etti. Gündal, 65 işçinin açtığı işe iade davasının 20 Aralık'ta Mersin İş Mahkemesi'nde görüleceği bilgisini verdi.

Buca Belediyesi direnişinin güncesi...

15. gün: CHP işgal edildi

Taşeronlaştırmaya ve kölece çalışma koşullarına karşı mücadele eden Buca Belediyesi taşeron işçileri, direnişlerinin 15. gününde CHP Buca İlçe Başkanlığı'nı işgal ederek CHP'nin emek düşmanı yüzünü teşhir ettiler. CHP yönetimi ise işçileri polis zoruyla dışarı attırarak gözaltına aldırdı. Direnişçi işçilerden İnan Sezer, Batıgül Tunç ve Cem Kıran ile Mücadele Birliği çalışanı Özgür Burç CHP yönetimi ile görüşmek istediklerini, yönetimden biri gelene kadar içeriden çıkmayacaklarını söyleyerek bina kapısını kapattılar.

CHP yöneticileri ise polise haber vererek işçilerin dışarı çıkarılmasını istedi. İşçilerin içerden kapıyı tutması ve girişe izin vermemesi üzerine bir CHP yöneticisi kapıyı kırdı ve ardından polis içeri girerek işçilerin üzerine çullandı. İçeride ise yaşanan arbedenin ardından işçiler yakapaça gözaltına alındılar. Direnişçi 3 işçi ve Mücadele Birliği çalışanının gözaltına alınmasına tepki gösteren BDSP çalışanı Burcu Koçlu da polis zoruyla gözaltına alındı. Gözaltına alınan işçiler yerlerde sürüklenerek polis aracına götürüldüler. Haneye tecavüz ve polise mukavemetle suçlanan işçilerin tamamı serbest bırakıldı.

16. gün: İşçi-gençlik elele

Direnin 16. günü, işçilerin Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri ile dayanışmasına sahne oldu. CHP işgaline ve polis terörüne karşı direniş alanında kitlesel bir eylem gerçekleştirildi.

Öğle saatlerinde direnişçi işçilerden İnan Sezer ve Batıgül Tunç öğrencilerin eylemine destek vermek üzere yürüyüşün toplanma yeri olan mezarlığa doğru yola çıktılar. Burada yapılan destek konuşmasının ardından Dokuz Eylül İktisat Fakültesi'ne yüründü. Eylemin ardından işçiler, destekçi güçler ve Genç-Sen'liler ile birlikte yeniden direniş alanına döndüler.

Direnin alanında kitlesel bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın metninde bir gün önce yaşanan işgal anlatıldı ve basının konuyu çarpıttığı vurgulandı. Bazı çevrelerce direnişin bitirildiği haberinin etrafa yayıldığı ifade edilerek "Ama gördüğümüz gibi biz hala buradayız, yetkililer konuya duyarsız kaldıkça burada olmaya devam edeceğiz" denildi.

200'ü aşkın kişinin katıldığı eyleme aralarında BDSP, Alnteri, Mücadele Birliği, Halk Cephesi, EHP, Genç-Sen ve TÜMTİS'in bulunduğu kurumlar ile İzmir Sendikalar Birliği bileşeni sendikaların yöneticileri destek verdi. Özellikle eylem saatinde panzerler ve çevik kuvvet direniş alanının etrafına yığınak yaptı. Belediye ise direniş alanının elektriğini keserek işçileri karanlıkta bırakmaya çalıştı.

17. gün: Ziyaretler sürdü

Direnin 17. güne kar yağışıyla girdi. Soğuk havanın

kırılabilmesi için geceleri yanan direniş ateşi sabah saatlerinden itibaren harlandı. Sabah saatlerinde direnişçi işçilerden biri UPS direnişine destek eylemine katıldı.

Gün içinde, çalışan taşeron işçilerden, öğrencilerden destek ziyaretleri sürdü. Akşam saat 18.30'da SES direniş alanına ziyaret gerçekleştirdi. SES adına Ergün Demir bir konuşma yaptı. Yapılan konuşmada taşeron sorununa değinilerek taşeronlaşmanın aslında sistem sorunu olduğu dile getirildi. Buca halkından gelen yemek yardımı da kesilmedi. Gün içinde direniş alanına sürekli odun yardımı yapıldı.

18. gün: Direniş alanında ders

Buca direnişinin 18. gününde direniş alanında eğitim semineri gerçekleştirildi. İşçiler, **Çağdaş Hukukçular Derneği** (ÇHD) üyesi avukatlardan yasal hakları ve hukuksal süreç hakkında bilgi aldılar.

ÇHD bünyesinde faaliyet yürüten Sosyal ve Ekonomik Haklar Çalışma Grubu (SEHAG) çalışanı avukatlar İmdat Ataş, Erkan Göbekçin, Hüseyin Korkmaz ve Aysun Koç direniş alanına geldiler.

İlk olarak söz alan **Av. Hüseyin Korkmaz**, hukuk ve yasal mücadele üzerine konuştu. Hukuksal sürecin tek başına bir anlamı olmadığını ve çok şey beklememek gerektiğini belirten Korkmaz aslolanın fiili-meşru mücadele olduğunu vurguladı.

Korkmaz'ın ardından söz alan **Av. İmdat Ataş** ise işçilerin yaşadığı somutluktan yola çıkarak işe iade davaları ve yasal haklar üzerinde durdu. Dava açmak için gerekli koşullar, süreler gibi teknik bilgilendirmelerde bulundu.

Av. Aysun Koç, şu anki gibi bir durumda işe iadenin çok daha uygun olacağını ve avukat olarak bunu önerdiklerini, ancak kararı buradaki işçilerin vereceğini söyledi. Akşam saatlerinde ise Emek Gençliği ve İstanbul'dan gelen TEKEL işçileri direniş alanına bir ziyaret gerçekleştirdi.

19. gün: Soğuk hava koşulları

Soğuk hava koşullarına rağmen direniş kararlılıkla sürdü. Gün içinde Genel-İş 3 ve 5 Nolu şubelerin ziyaretleri gerçekleşti. Genel-İş 5 Nolu Şube işyeri temsilcileri Buca Belediye Başkanı Ercan Tatı ile yaptıkları görüşmeyi aktardılar. Görüşmede Ercan Tatı'nın işçilerin kendisine küfür ettiklerini ileri sürdüğü öğrenildi.

UPS işçileri ise kendi direniş alanlarından ayrıldıktan sonra saat 18.00 sularında Buca Belediyesi önündeki direniş alanını ziyaret ettiler. Gün içerisinde öğretmenlerden, Buca halkından, taşeron işçilerden ziyaretler sürdü.

20. gün: Polis-zabıta-ÖGB terörü

Direnin 20. gününde zabıta ve özel güvenlikler direniş alanındaki çadırın kaldırılmasını istediler. Bunu reddeden işçiler ile ilerici ve devrimci güçler dışedış bir mücadele verdiler.

Çatışmalar sırasında zabıta ve ÖGB'ler saldırının şiddetini arttırarak tek yakaladıkları kişileri linç etmeye çalıştılar. Bu zaman zarfında araçlara yüklenen kimi malzemeler de araçlardan alınarak yola dağıtıldı. Polisin de saldırıya dahil olmasıyla gerginlik daha da büyüdü. Saldırı sırasında 'Kardelen' isimli bir Mücadele Birliği çalışanı yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Çok sayıda kişi de zabıta ve güvenlik tarafından darp edildi.

BES üyeleri ücrette adalet istedi

BES İstanbul Şubeleri 15 Aralık günü İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı önünde basın açıklaması yaparak vergide ve ücrette adalet istedi.

Basın açıklamasını okuyan BES 3 No'lu Şube Başkanı Ahmet Acar, 2011 bütçesinin faiz, rant ve silahlanma bütçesi olduğunu söyleyerek, milli gelir dağılımındaki adaletsizliği giderecek, işsizliği önleyecek düzenlemelerin bulunmadığını belirtti. Maliye Bakanlığı'nın bütçeye gelir elde etmek için tüm kamu kurum ve kuruluşlarına ait eğitim ve sosyal tesisleri satışa çıkardığı, ormanların altın arama şirketlerine, derelerin ise HES için büyük şirketlere kiralanmak istendiği dile getirildi. Kamu emekçilerinin servislerinin dahi ücretli hale getirileceği belirtildi.

Maliye Bakanlığı'nın maliye emekçilerini yok sayan son ek ödeme düzenlemeleri ile ücret adaletsizliğini daha da derinleştirdiğinin ifade edildiği açıklama, ülkenin dört bir yanından 11 Şubat'ta Ankara'ya yürüneceği ve Mart ayında ise ülke genelinde hizmet üretiminden gelen gücün kullanılacağı ilan edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Deva ilaç'ta zam bahanesi

Kocaali Uzunçiftlik'te kurulu **Deva İlaç** fabrikasında, Sağlık Bakanlığı'nın ilaç fiyatlarındaki yüzde 10 zam uygulamasını bahane eden Deva ilaç patronu, toplu iş sözleşmesi döneminde olan sendikaya, "zam nedeniyle ciddi zarar ettikleri" gerekçesiyle bireysel sözleşme dayattı. Bireysel sözleşme dayatmasının örgütsüzleştirme saldırısı anlamına geldiğini belirten 114 işçi üretimden gelen gücünü kullandı.

Petrol-İş Sendikası Deva ilaç'ta geçen yıl toplu sözleşme imzalamıştı. 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren toplu sözleşme ile gelen ücret artışını ödeyemeyeceğini belirten Deva ilaç patronu geçtiğimiz haziran ayında "kısım kapatma" gerekçesiyle Petrol-İş üyesi 8 kadın işçiyi işten atmış ve sendika üyesi işçiler işten atma saldırısına karşı eylem gerçekleştirmişti.

Grup Suni Deri işçileri direnişte

Çorlu4da kurulu Grup Suni Deri işçileri işten atma saldırısıyla karşılaştı.

Deri-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Grup Suni Deri işçileri, fabrika önünde direnişe başladı. Örgütlenme çalışmasını 10 gün içinde tamamlayıp işçilerin tamamına yakınını sendikaya üye yapan Deri-İş, yetki için başvuru yaptı.

Sendikalaşma çalışmasından haberdar olan patronlar ise işçiler üzerinde istifa etmeleri yönlü baskı kurdu. Bundan sonuç alamayan patronlar 6 Aralık Pazartesi günü üç, 7 Aralık Salı günü ise iki işçi olmak üzere toplam 5 işçiyi işten attı. İşten atılan işçilerin fabrikaya girişleri engellendi.

Sendikalaşma mücadelesi kapı önündeki direnişin yanısıra içeride de kararlılıkla devam ediyor. Fabrikada çalışan işçiler, direnişçi işçilere destek olmak için iş yavaşlakma eylemi gerçekleştiriyor.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Kızıl Bayrak / İzmir

İşçi ve emekçiler “Torba Yasa”ya karşı alanlardaydı

KESK’ten ‘torba yasa’ya tepki

KESK üyeleri 14 Aralık günü, İstanbul, Adana ve İzmir’de AKP İl Başkanlıklarına yürüdü. İzmir’de Konak Meydanı’nda biraraya gelen **KESK İzmir Şubeler Platformu** bileşenleri AKP İl Başkanlığı’na yürüdü.

Basın açıklamasını okuyan KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve Eğitim Sen 1 Nolu Şube Başkanı Ali Rıza Özer, AKP’nin sermayeye öncelik veren yıkım politikalarını esas aldığını dile getirdi. Özer, iş güvencesini ortadan kaldıran, kamuda esnek, kuralsız ve güvencesiz çalışmayı yaygınlaştıracak değişikliklerin yer aldığı ‘torba yasa’ tasarısının AKP hükümetinin bugüne kadar gündeme getirdiği, emekçilere yönelik en kapsamlı ve en tehlikeli saldırı olduğuna dikkat çekti.

KESK Adana Şubeler Platformu’nun gerçekleştirdiği eylemde Uğur Mumcu Meydanı’ndan AKP İl Başkanlığı önüne yürüyüş gerçekleştirildi. Burada yapılan açıklamada, yasa tasarısının önemli amaçlarından birinin de kamu emekçilerinin iş güvencesini ellerinden almanın önünü açmak ve kamuda esnek çalışmayı yaygınlaştırmak olduğu söylendi.

Kamu emekçileri cephesinden tasarının detaylarının anlatıldığı açıklamada tasarının yasalaşmaması için mücadelenin yükseltileceği belirtildi.

İstanbul’da Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda bir araya gelen **KESK İstanbul Şubeler Platformu** bileşenleri, AKP Bakırköy İlçe Başkanlığı’na yürüdü. Yolum tek şeridinin trafiğe kapatıldığı yürüyüşte “Torba yasasına hayır..! / İstanbul KESK Şubeler Platformu” pankartı ve KESK flamaları taşındı.

AKP Bakırköy İlçe Başkanlığı önüne gelindiğinde platform adına basın açıklamasını gerçekleştiren Eğitim Sen 1 Nolu Şube Başkanı İsmail Demir, AKP’nin mezarda emekliliği dayattığına ve sağlığı ulaşılması zor bir alan haline getirdiğine vurgu yaptı.

Belediye-İş: “Tasarı çekilsin!”

İzmir’de 14 Aralık günü eylem gerçekleştiren Belediye-İş üyesi işçiler, belediye işçilerine tasfiyenin dayatılmayacağını belirttiler. İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde yapılan eylemde “Taşeronlaştırmaya, güvencesizleştirmeye, sendikasızaştırmaya, özelleştirmeye, AKP anayasasına hayır / Belediye-İş Sendikası İzmir Şubeleri” pankartı açıldı.

İzmir 6 Nolu Şube Başkanı Buket Mertoğlu tarafından yapılan basın açıklamasında tasarının norm kadro ve ihtiyaç fazlası adı altında binlerce belediye ve il özel idare işçisinin keyfi olarak başka kurumlara naklini sağlamaya yönelik hükümler içerdiğini belirtti. Mertoğlu, tasarının, Meclis’ten çekilmesini istedi.

İşçiler torbaya sığmıyor

Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri’ne üye işçiler 15 Aralık günü gerçekleştirdikleri yürüyüş ve basın açıklamasıyla meclisten geçirilmeye çalışılan “Torba yasaya” karşı mücadele kararlılıklarını haykırdılar.

Aksaray’da bulunan Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri binası önünde biraraya gelen belediye işçileri “Torba yasa: Güvencesizlik-kazanılmış hakların kaybı ve sendikasızaştırmadır-İşçiler torbaya sığmaz! Mücadele edeceğiz / Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri” pankartını açarak Çalışma ve Sosyal

Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürlüğü önüne yürüdüler.

Basın açıklamasını okuyan Belediye-İş 1 Nolu Şube Başkanı Serdar Cafer Özkul, meclise getirilen ‘torba yasa’ ile kamu borçlarının yeniden yapılandırılması adı altında, emekçilerin mevcut kazanılmış haklarının da tasarıya konulacağını, işçilerin ve kamu emekçilerinin güvencesiz çalışmaya ve yaşamaya mahkum edileceğini belirtti. Özkul, bütçenin yükünü çeken işçilerin ve emekçilerin büyük hak kayıplarına uğradıkları gelir vergisi oranlarının düşürülmesi ile ilgili hiçbir maddenin tasarıda yer olmadığını sözlerine ekledi. Özkul, bu yasal düzenlemeyle çalışanların rızası olmadan atamalarının yapılacağını ve farklı illere gönderilerek çalışanların aile birliğinin de bozulacağını ifade etti.

Ankara’da eylem

Genel-İş Sendikası 10 Aralık günü gerçekleştirdiği eylemle “Torba Yasa” tasarısı ile yaklaşık 50 bin belediye işçisinin tasfiye edileceğini belirtti. Bu yasa ile hükümetin belediyelerde kamu istihdamına son vereceği ve taşeronlaştırmaya yaygınlaştırılacağı söylendi.

Kızılay-Gima önünde yapılan açıklamaya Genel-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu, Ankara 1 ve 2 Nolu şubeler ile DİSK’e bağlı sendikalar katıldı.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Erol Ekici “torba yasa tasarısı” ile işçilerin ve kamu çalışanlarının, çalışma koşullarını ve özlük haklarını değiştiren birçok düzenlemenin, sendikalara danışmadan tepeden inme yöntemlerle kanun tasarısına eklendiğini söyledi.

Hükümetin 2003 yılında icat ettiği norm kadronun üstündeki tüm işçilerin söz konusu kurumlara gönderileceğini belirten Ekici, “ihtiyaç fazlası personel”in de bu kurumlara gönderilebileceğini söyledi. Bu şekilde belediyelerden sürülen işçilerin sendikası, toplu sözleşmesiz çalışmaya mahkum edileceğini ifade ederek TEKEL işçileri gibi 4/C pozisyonu içine alınarak geçici personel statüsüyle çalışmaya zorlanacaklarını, birkaç yıl sonra da işlerinden edileceklerini vurguladı.

Bu torba yasa tasarısı ile hükümetin belediyeleri tümüyle taşeron şirketlere teslim edeceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İzmir – Adana – İstanbul - Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

TİSK daha fazla esneklik ve işten atmada kolaylık istiyor!

Geçtiğimiz günlerde yapılan kapitalistlerin üst örgütü Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu’nun (TİSK) 24. Genel Kurulu için hazırlanan “Çalışma Raporu” yayınlandı. “Çalışma Raporu” kapitalistlerin hükümetin önüne koydukları çalışma programına ışık tutacak nitelikte. Elbette bu işçi sınıfı için kapsamlı saldırılar anlamına geliyor.

TİSK’in “Çalışma Raporu”nda ifade edilen saldırı planı içerisinde en çarpıcı olanlardan birisi **ücretsiz izin uygulaması**yla ilgili. Krizin en yoğun yaşandığı dönemde bu uygulamayı işçi sınıfına karşı etkili bir silah olarak kullanan kapitalistler daha fazlasını istiyorlar. “Çalışma Raporu”nda bu, şu şekilde ifade edilmiş: Yıllık ücretli izin kullanımındaki sınırlamalar kaldırılmalı, ücretsiz izin kullanılması kolaylaştırılmalı.

TİSK ayrıca “**Özel istihdam büroları** aracılığıyla geçici istihdam sistemi Türkiye’ye kazandırılmalı” diyerek kölelik sisteminin pekiştirilmesi yönündeki kararlılığını dile getiriyor.

Fakat bu kadar da yetmiyor TİSK’e. TİSK ayrıca “sosyal yükümlülükler yeniden düzenlenmeli, hem işçi kesimini tatmin edecek, hem de işveren üzerindeki çok önemli mali yükü hafifletebilecek makul çözüm yolu belirlenmelidir” diyerek tüm yüklerden kurtulmak istediğini ortaya koyuyor.

TİSK **kıdem tazminatı** hakkını da gündemde tutmaya devam ediyor. Raporunda bunu “işçi çıkarılması kaçınılmaz olan şirketler için kıdem tazminatları işsizlik Fonu’ndan ödensin.” diyerek ortaya koyuyor.

TİSK’in hükümetten talep ettiği ve işçi-emekçiler üzerindeki sömürü ve soygunun katmerlenmesiyle sonuçlanacak saldırı başlıklarından bir kısmı ise şöyle:

* Sanayinin kullandığı elektrik, doğalgaz ve akaryakıttaki vergi yükleri azaltılmalıdır. Elektrik satış fiyatını artıran TRT payı kaldırılmalıdır.

* İşgücünün becerilerinin artırılması için işletmelere Avrupa’dakilere benzer teşvik sağlanmalı.

* SSK primlerini düzenli ödeyen işverenler teşvik edilmeli, işsizleri işe alan işletmeler için, işsiz kişinin fondan alabileceği işsizlik ödemeleri, 3 yıla kadar işsizlerin sosyal güvenlik primlerine katkı olarak verilmelidir.

Sendika ağaları TİSK’in yanında

TİSK’in bu ve benzeri saldırı başlıklarını gündemleştirdiği genel kurulunu izleyenler arasında Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu ve Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu da vardı. Çalışma Bakanı Ömer Dinçer ve TİSK Başkanı Tuğrul Kutadgobilik’le gülücükler veren bu hainler, “uşaklığa devam” mesajı verdi.

Zira Kutadgobilik genel kurul konuşmasında “sosyal taraflar krize rağmen çalışma barışını koruyarak, toplu iş sözleşmelerini süreleri içinde yenileyerek çok başarılı bir sınav vermiştir. Türk işçi ve işverenin engin sağduyusu müspet sonuç vermiştir. Sosyal taraflar arasındaki diyalog ve mevcut istikrar, gelecekteki büyüme ve istihdam imkanları bakımından da temel güvencelerden biri olmaya devam etmelidir” derken bu gerçeğin altını çizmiştir.

Genel Kurula DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi de katılarak bu tablonun bir parçası oldu.

Toplumcu Eksen'in yeni sayısı çıktı!

Mühendislik, Mimarlık ve Planlamada Toplumcu Eksen'in "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği" dosya konulu 5. sayısı çıktı!

Toplumcu Eksen'in bu sayısındaki dosya konusu "İşçi sağlığı ve iş güvenliği". Türkiye'de ve dünyada meslek hastalıkları, iş kazaları ve teknik elemanların konumu, çalışma yaşamında kadın sağlığı ve yasal düzenlemeler gibi başlıklar dosya konusu kapsamında yer alıyor.

Bunlarla beraber BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan röportajını, Gaye Yılmaz'ın "Suyun metalaşması" kitabının tanıtımını ve güncel konulara dair hazırlanan makaleleri de yayında bulabilirsiniz.

Toplumcu Eksen 1 yaşında!

Yola çıktığı günden bu yana, teknik elemanlar içerisinde işçi sınıfının sesini yükseltme iddiası taşıyan Toplumcu Eksen, 1. yılını doldururken bu sayıda bir değerlendirme yazısı da mevcut.

Toplumcu Eksen'in "merhaba" yazısını yayınlıyoruz:

Merhaba, (Toplumcu Eksen, Yıl:2, Sayı:5)

Coğrafyanın bir ucundan başladık yürümeye. İzlemeye değil en kıyısına kadar görmeye. Çin'e yol olalım dedik önce. 23 yaşındaydık ve inşaat işçisiydik. Bir anda büyük bir acıyla irkilip bedenimize saplanan demir çubukları anlamlandırmaya çalıştık. Biraz önce inşaatın 1. katındaydık, şimdi ise bir hastanenin ameliyat masasında. Kanı gördük. Ve teri. Endişeyi, öfkeyi...

Hızlandırıp bakışlarımızı Rusya'ya uzandık alelacele. Yine bir şantiye alanındaaydık. Adımız ne Aloysha idi, ne de Milena. Küçük bir valiz ve üzerinde Fikret yazan mavi bir kimlikle düşmüştük ekmeğin derdine. Düştüğümüz yolun ölüme giden yol olacağından bihaber bir hevesle. Nasıl da gençtik. Ve nasıl da korunmasızdık. Dayanamadık...

Sonra diktik gözlerimizi Anadolu'ya. Dilimizi çevirdik Kürtçe'ye. "Roj baş" diyerek başladık uzun bir güne, haftaya ve aya. Çocuktuk. 12 yaşındaydık. Zordu çadırda yaşamak ve sineklerle baş etmek. Güzeldi umarsızca koşup oynamak. Kötüydü boz bulanık sulardan içmek. Hiçbir şey kader

değildi. Kader en sevdiğim arkadaşımın ismiydi ve hayat mevsimlik bir tarım işçisinin çocuğu olarak sıtmadan ölebilecek kadar sahiciydi.

"Durmayaalım" dedik. Pamuk tarlalarından geçtik. İki büküm olmuş kadınlardık. Yıpranmıştık. Hayalsiz ve çalışkandık. Sonra doluşup bir aracın içine onlarca takla atıp, sonsuza savrulduk. Gözlerimiz durmak bilmedi ne var ki. Kömür havzalarına, tersaneler cehennemine, temiz ve pak ofislere, kot kumlama atölyelerine, fabrikalara sızdı. Brezilya'nın Serra Pelada altın madeninde bir Salgado fotoğrafıyla çamura bulandı.

Sonuç olarak, her mekânın dili aynı farkındasızlığa takıldı. İşçi sağlığı ve güvenliği hak getire. İçimizde adını bile bilmediğimiz literatüre yeni girecek meslek hastalıkları dolanıyor.

Bu yüzden (yine) işte, güvencesiz ve farkındasız bir geleceğin kalbine bir bayrak da biz dikelim diye, yeni yıla yeni umutlarla girmek niyetiyle, bu sayımızı "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği" başlığına ayırdık. "Daha fazla geç kalmamalıyız" dedik ve sonrasına taşınacak mücadelenin dilini hep birlikte kuralım istedik.

Dosya konumuz dışında örgütümüz TMMOB'nin Genel Kurulu'na, Gaye Yılmaz'ın "Suyun Metalaşması" isimli kitabına, şanlı Ekim Devrimi'ne vb. daha birçok konuya dair yazılara yer verdik.

Sonuçta yine capcanlı geldik.

5. sayımızla bir kez daha merhaba!

Asistan hekimlerden protesto

İstanbul Tabip Odası Asistan Hekim Komisyonu 12 Aralık günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile nöbet ertesi izin haklarının gasbedilmesini protesto etti.

İstanbul Tıp Fakültesi 14 Mart Amfisi önünde yapılan açıklamada, asistan hekimlerin hem eğitim almaya hem de sağlık hizmeti sunmaya çalıştığı belirtildi. Acil sağlık hizmetlerinin de asistan hekimler tarafından verildiğinin söylendiği açıklamada nöbetler sonrasında asistanlara herhangi bir dinlenme süresinin verilmediği ifade edildi. Açıklamada, bu çalışma süresinin hem hizmeti veren hem de hizmetten faydalanan hastalar için sorunlar yarattığına dikkat çekildi. Yoğun ve uzun mesai saatlerinin hekimlerin tıbbi hatalar yapmasını kolaştırdığı dile getirildi.

Açıklamada sağlık çalışanlarına yönelik şiddet olaylarının da arttığı vurgulanarak, sağlık ortamında yaşanan her türlü aksaklık, yoğunluk ve yorgunluğun sonuçlarından hekimlerin sorumlu tutulduğu söylendi. Açıklamada ayrıca asistan hekimler çözüm önerilerini sıraladı.

Mühendislere tasfiye, gıdaya keyfiyet

5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu tüm maddeleriyle yürürlüğe girdi. Bu kanunla beraber sorumlu gıda yöneticisi olarak istihdam edilen 7-8 bin ziraat mühendisinin 5 bine yakını işsiz kalacak, kimya ve gıda mühendisleri için de benzer bir tablo oluşacak.

İşyerlerinin üretim kapasitesine göre zorunlu ziraat, gıda ve kimya mühendisi bulundurma hükmü, yasalaşan kanunla beraber ortadan kalkıyor. Kanun bir yandan 20 bin civarındaki işletmede üretilen gıdanın güvenilirliğinin nasıl sağlanacağına dair soru işaretleri yaratırken, diğer yandan da binlerce mühendisin tasfiye edilmesine yol açacak.

Gıda Mühendisleri Odası, Kimya Mühendisleri Odası ve Ziraat Mühendisleri Odası Başkanları konuyla ilgili yaptıkları açıklamada bu kanunun yasalaşmasıyla üretimin, işletmelerin keyfiyetine bırakılacağına dikkat çektiler. Sektörde gıda konusunda eğitim almış kişilerin dışlandığına ve sonuçta halk sağlığının yerine ticaret rantının tercih edildiğine vurgu yaptılar.

Güvencesizlik korkusu arttı

SES, "Sağlıkta Dönüşüm Programı" adı altında uygulamaya konan "reformlar"ın sağlık çalışanlarına etkilerini bir araştırmayla ortaya koydu.

Türkiye ölçeğinde 2562 kişiyle yapılan araştırmada, katılımcıların %75'i Sağlık Bakanlığı'na bağlı kurumlarda çalışanlardan, %23'ü ise üniversitede istihdam edilen sağlık emekçilerinden oluştu. Mayıs-Ağustos 2010 tarihlerinde yapılan araştırmada ağırlıklı olarak kadınlar (yüzde 65,1) yer aldı.

Araştırma kapsamında yöneltilen sorulara verilen yanıtlarda, iş güvencesini kaybetme korkusu, çalışma koşullarının ağırlaşması ve ücretle ilgili sorunlar öne çıktı.

Araştırmaya göre; çalışanların %42,2'si haftada 40-44 saat çalıştıklarını ifade ederken, %41,5'i 45-49 saat, %4,9'u 39 saatten az, %5,1'i ise 50 saatten fazla çalıştıklarını belirtti. Katılımcıların %41'i fazla mesaiye kaldıklarını belirtirken, %31'i fazla mesai karşılığı para almadıklarını ifade etti. Katılımcıların %60'ı ise yıllık izinlerinin 30 günden fazla olduğunu söylerken yıllık izni 20-29 gün olanların oranı %31, 19 gün ve daha az izin kullandığını söyleyenlerin oranı ise %5,2 olarak tespit edildi. Araştırmanın bir diğer önemli noktası ise çalışanların 1/3'ünün aylık gelirinin 1500-1999 TL arasında olduğu sonucuuydu.

Araştırmaya katılan sağlık emekçilerine yöneltilen sorular da sağlık emekçilerinin çalışma, yaşam koşullarının daha da kötüleştiğini bir kez daha gösterdi. Emekçilere yöneltilen, "Ülke koşulları düşünüldüğünde, çalışma koşullarım mükemmeldir", "Çalışma koşullarım giderek daha iyi hale getiriliyor", "Artık, daha esnek çalışabileceğimi düşünüyorum", "Çalışma koşullarım, 5 yılda çok değişmedi" gibi sorulara verilen yanıtlar ağırlıklı olarak "katılmıyorum" oldu. Soruları yanıtlayan çalışanların ezici bir çoğunluğunun (yüzde 80'den fazlası) "Sağlıkta dönüşümün, gelecekte çalışma koşullarımı daha da olumsuz etkileyeceğini düşünüyorum" cümlesine katılması ise en dikkat çekici noktalardan biri oldu.

İşini kaybetme konusu

"Bu ekonomik koşullarda, işimi değiştirerek iş güvencemi riske etmek istemiyorum", "Kolayca başka bir iş bulabileceğimi sanmıyorum" gibi cümlelere verilen 'katılıyorum-kesinlikle katılıyorum' türünden yanıtlar ise emekçilerin çalışma koşullarının gün be gün kötüleşmesinin yanı sıra iş güvencesini kaybetme korkusuna da işaret etti.

Emekliler Ankara'da buluştu!

“Haklarımızı İstiyoruz!” şiarıyla örgütlenen Emekli-Sen mitingi 11 Aralık Cumartesi günü Ankara’da gerçekleştirildi. Çeşitli illerden Ankara’ya gelen Emekli-Sen üyeleri, soğuk hava koşullarına rağmen taleplerini coşkulu bir biçimde dile getirdiler. Emekliler, İnsan Hakları Haftası’nda sendika haklarının gasbedilemeyeceğini söylediler.

Kolej Meydanı’nda buluşan Emekli-Sen üyeleri, Ziya Gökalp Caddesi’ni tek taraflı olarak trafiğe kapatarak yürüyüşe başladılar. En önde “Emekli-Sen” pankartı açılırken, hemen ardından “İnsan Hakları Günü’nde Haklarımızı İstiyoruz \ Emekli Sen” pankartı yer aldı. Ardından sırasıyla Ankara Çankaya, Mamak, Keçiören Şubeleri, İstanbul Aksaray Şube, Çorum, Bursa, Eskişehir, Hatay, İskenderun, Samsun’dan gelen emekliler pankartlarını açtılar. Eyleme katılan Genç Sen’lilerle birlikte “Gençler burada emekçinin yanında!” sloganı coşkuyla atıldı.

Sakarya Meydanı’na gelindiğinde ilk önce **DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Kani Beko** kısa bir konuşmayla kitleyi selamladı.

Beko’nun ardında basın metnini okumak üzere **Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen** söz aldı. Açıklamada, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi’nin insanlığın yüzyıllardır verdiği mücadele ile kazanıldığı, Türkiye’nin de 61 yıl önce bu bildirege imza attığını, ancak insan haklarının kullanılmasının önünde bizzat devlet eliyle konmuş birçok engelin olduğu vurgulandı.

Üniversite öğrencilerinin kolluk tarafından azgınca dövüldüğünü, hamile bir kadının bu darbelerle çocuğunu kaybettiğini hatırlatan Beysülen, asıl yapılmak istenenin eğitimin özelleştirilmesi olduğunu dile getirdi.

Ülkenin en önemli sorunu olan Kürt sorununa da değinilen açıklamada, sahte demokratikleşme yasalarıyla halkların oyalandığına dikkat çekilerek, ülke halklarının barış içinde yaşama iradelerinin zayıflatılmaya çalışıldığına vurgu yapıldı. Sorunun çözümü için iktidarı-muhalefetiyle demokrasinin tüm kurumları ile yerleşmesi için gerekli adımların atılması çağrısı yapıldı. Kitle bu konuşmanın ardından “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganını gür bir şekilde haykırdı.

Açıklamanın devamında yıllarca çalışarak ülkeye hizmet eden 9,5 milyon emekçinin bugün açlık sınırının altında alınan aylıkla yaşam savaşı verdiği vurgulandı. Bugüne kadar iktidara gelen tüm hükümetlerin sermayeye para aktarmak noktasında sıkıntı çekmediği, sıra emekçilere geldiğinde “kaynak yok” denilerek emekçilerin kandırılmaya çalışıldığı belirtildi. “Ulusal İstihdam Paket”i adı altında

Emekliler mücadeleye kararlılıklarını dile getirdiler...

Eskişehir Emekli-Sen: Haklarımızı almak için daha güçlü bir şekilde mücadele edeceğiz ve halkın iktidarını kuracağız. İnsanların üzerindeki yılgınlığı ve umutsuzluğu kaldıracacağız. AKP hükümeti sesini çıkaran herkese müdahale ediyor. Biz bugün tepkimizi göstermek için bir araya geldik ve bundan sonra daha da çoğalmalıyız.

Hatay Emekli-Sen: Emeklilere sendika hakkı verilmiyor. Sendika hakkımızı istiyoruz. Bugün limanlar, karayolları satılıyor. Emekçilere bütçe ayrılmıyor. Geçim sıkıntısı yaşıyoruz. Bunun için buraya geldik, tepkimizi göstermeye devam edeceğiz.

Bursa Emekli-Sen: Bundan sonra da mücadeleye devam edeceğiz. Bugün sesini çıkaran herkese müdahale ediliyor. Ama sesimizi kısamayacaklar ve mücadelemiz sürecektir. Şimdiye kadar gelen tüm hükümetler haklarımızı gasb ettiler. Sağlık özelleştirildi, eğitim özelleştirildi. Umudumuz mücadele etmekte.

sermayeye yeni kaynaklar yaratıldığına değinildi.

Sendikal haklarımız gasbedilemez

12 Eylül 2010’da yapılan halk oylamasında anayasada yapılan “Kamu çalışanları sendikalarının yapacakları toplu sözleşme hükümlerinin emeklilere yansıtılması konusu kanunla düzenlenir” şeklindeki ifadenin muğlak bırakıldığı ifade edilerek, iktidarın emeklilerle aynı masaya oturmaktan, emeklilerin örgütlenmesinden korktuğuna dikkat çekildi. Sendika kurma hakkının ellerinden alınamayacağı vurgulandı.

Ayrıca açıklamada emeklilik yaşının 65’e çıkarılmasıyla mezarda emeklilik yasasına tepki dile getirildiler. Sağlıkta özelleştirmeden, alınan katkı paylarına, maaş bordroları verilmediği için neye ne kadar para kesildiğinin bilinmediğine vurgu yapıldı. KEY ödemelerinde yaşanan sıkıntılardan, insanca yaşanacak ücret alamadıklarına dek pek çok soruna dikkat çekildi.

Ayrıca “Füze Savunma Kalkanı”nın bu topraklarda kurulması protesto edilerek, füze kalkanına harcanacak 8 milyar doların emekçilere ayrılması gerektiği vurgulandı.

Açıklama, taleplerin sıralanması ve “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganının güçlü bir şekilde atılmasıyla sona erdi..

Açıklamanın ardından kitle hep bir ağızdan ‘Ege Denizi Kararınca’ marşını coşkulu bir şekilde söyledi. Olumsuz hava koşullarından kaynaklı Adapazarı ve İzmir Emekli-Sen miting alanına yetişemedi.

Kızıl Bayrak | Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

UPS direnişi kar-kış demiyor

İzmir’de geleneksel hale gelen cumartesi eylemlerinden biri de 11 Aralık günü gerçekleştirildi. UPS aktarma merkezi önünde gerçekleştirilen eylem müzik dinletisi ve halaylarla başladı.

Eylemde konuşan TÜMTİS İzmir Şube Başkanı **Şükrü Günseli** UPS yetkililerine seslendi. “Baskılarınız, engellemeleriniz, bizleri bu onurlu yürüyüşünü engellemeye yetmedi, yetmeyecektir. Kar-kış demeden mücadelemiz sürecektir” diyerek UPS yetkililerine seslenen Günseli, somut bir adım atılmadığını söyledi. UPS yetkililerinin hala “talepleriniz nedir” diye sormalarını eleştiren Günseli, atılan 163 işçinin koşulsuz geri alınması, sendikaya yönelik baskı ve engellemelerin sona ermesi ve TİS’in bir an önce imzalanması taleplerini yeniden dile getirdi.

TÜMTİS’in uluslararası üst örgütü ITF ve ETF’nin aldığı eylem kararlarını hayat geçireceklerini söyleyen Günseli, yeni bir mücadele süreci başlatacaklarını ifade ederek tüm kurumları desteğe çağırdı.

Buca Belediyesi’nden işten atılan taşeron işçiler adına yapılan konuşmada ise UPS direnişi selamlandı. Belediye işçisi konuşmasını şu sözlerle noktaladı: “Bizler de sizin yaşadıklarınızı yaşıyoruz, somut adım atılmasını bekliyoruz. Ne kadar bekleyeceğimizi bilmiyoruz. Ama beklemeye savaşı kazanana kadar devam edeceğiz”

İşçi Hakları Derneği ve Grup Evin direnişi selamlayan ve desteklerinin süreceğini belirten birer konuşma yaptılar. Eylem müzik dinletisi eşliğinde çekiye halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

İşçi kardeşlerim, birlik olalım!

Ankara UPS’de işçiyim. Çalışma koşullarındaki zorluklar ve uygulanan baskılar devam ediyor. Küfürlü hitaplarla ve zorlamalarla işçileri aşağılayarak daha hızlı çalışmamız için üstümüzde baskı kuruyorlar. Bu tarz baskılar yüzünden dikkatimiz dağılıyor. Kolileri daha hızlı almaya çalışırken birçok işçi bantların arasına elini sıkıştırıyor. Bunun gibi birçok iş kazası oluyor.

Son zamanlarda işçilerin öfkesini dindirmek için saati belli olmayan çay molaları vermeye başladılar. Yemeği şirketin vermesi gerekirken işçilere getirtiyorlar. Ocak ayında belirlenen asgari ücret ile ilgili işçilere hiçbir şey söylenmiyor.

İşçi kardeşlerim, birlik olalım. Gücümüzü onlara gösterelim. Bu yaşam koşullarından ancak böyle kurtulabiliriz.

Ankara UPS’den bir işçi

Erdal Eren eylem ve etkinliklerle anıldı

“Erdallar’dan Alaattinler’e devrim bayrağı ellerimizde!”

İstanbul

13 Aralık günü Yoğurtçu Parkı Köprüsü’nde bira raya gelen DLB’liler Kadıköy Kenan Evren Anadolu Lisesi’ne yürüdüler. Yolum tek şeridinin trafiğe kapatıldığı yürüyüş sırasında üzerinde Erdal Eren ve Alaattin Karadağ’ın silüetlerinin olduğu “13 Aralık 1980... Erdal Eren faşist cunta tarafından idam edildi - Erdal Erenler’den Alaattin Karadağlar’a devrim bayrağı ellerimizde / DLB” pankartı açıldı.

Kenan Evren Anadolu Lisesi önüne gelindiğinde DLB adına basın açıklaması okundu. *“Bugün bizler liselerimizde farklı bir geleceğin düşünü gerçek kılmak için yola çıktık. Başka bir dünya yaratmak iddiasını taşıyoruz. Baskı, sömürü ve korku üzerine kurulmuş bu düzene karşı eşitliğin, özgürlüğün hâkimiyeti için, sosyalizm için mücadele yürütüyoruz. Düzeni ayakta tutmak için kullanılan şiddete karşı ‘zoru zor bozar’ diyerek devrimci mücadeleyi esas alıyoruz.”* sözleriyle başlayan açıklamada, mücadele tarihinden öğrenerek devrime yürüldüğü dile getirildi.

Liseli genç bir devrimci olan Erdal Eren’in faşist cunta tarafından yaşı büyütülerek idam edildiğinin hatırlatıldığı açıklamada, bu idamın toplumsal muhalefete gözdağı vermek için gerçekleştirildiği vurgulandı. Açıklamada Erdal Eren’den önce de bedel ödendiği ve ondan sonra da ödenmeye devam edildiği ifade edildi. Komünist bir işçi olan Alaattin Karadağ’ın polis tarafından infaz edildiğine değinilen açıklamada, *“İşte mahkeme kararlarıyla idam sehpalarında, kolluk güçleriyle sokak ortasında öldürülmüş iki devrimci. Katilleri devlettir! Ve bizler Devrimci Liseliler Birliği olarak bir kez daha haykırıyoruz! Bu bayrağı kapitalizmin burçlarına dikene kadar taşımaya devam edeceğiz! Bedeller ödedik bedel ödeteceğiz!”* denildi.

Erdal Eren’i katleden düzenin bekçilerinin şimdi yaptıkları hizmetin karşılığında sefa içinde yaşadıkları söylendi. Basın açıklamasının sonunda mücadele çağrısı yapılırken, *“Geleceğimizi ve özgürlüğümüzü çalanlara karşı Erdallar’ın mücadele ruhuyla yürüyoruz”* denildi.

Ankara’da mezar anması

Ankara BDSP tarafından 13 Aralık günü Erdal Eren’in Karşıyaka Mezarlığı’ndaki mezarı başında bir anma etkinliği gerçekleştirildi.

Karşıyaka Mezarlığı’nın 2. kapısı önünde bir araya gelen BDSP’liler “Erdal Eren ölümsüzdür- sosyalizm kazanacak / BDSP” pankartı açarak Erdal Eren’in mezarına yürüdüler.

Erdal Eren’in mezarı başına gelindiğinde ise ilk olarak Erdal Eren şahsında tüm devrim şehitleri adına saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun bitiminde gür bir şekilde “Katil devlet hesap verecek!” sloganı atıldı.

Erdal Eren’in hayatının anlatıldığı anmada şiir dinletisi de gerçekleştirildi. Etkinlik, Erdal Eren’e yazılmış olan “Büyü” adlı ezginin söylenmesiyle devam etti. Son olarak ise Erdal Eren’in devrimci kimliği üzerine bir konuşma yapıldı. Erdal Eren’in insanca bir yaşam ve sosyalizm mücadelesi için nasıl tereddütsüzce ölümü göğüslediği vurgulandı. Anma programı bittiğinde mezarlık çıkışına kadar sloganlarla yüründü.

Ankara’da anma

12 Aralık Pazar günü Birleşik Metal İşçileri Sendikası Anadolu Şube binasında **Ekim Gençliği** ve **Devrimci**

Liseliler Birliği tarafından düzenlenen etkinlik, Erdal Eren üzerine yapılan konuşmayla başladı.

Anma etkinliği, Erdal Eren ve Alaattin Karadağ şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen tüm devrimciler için saygı duruşu ile devam etti. Saygı duruşunun ardından söz alan bir **DLB’li**, Erdal Eren’in hayatını anlattı. Erdallar’ın devrettiği bayrağın bugün de taşınmaya devam ettiğini belirtti.

Sincan’dan Liselilerin Sesi okurlarının sunduğu şiir dinletisi ile ilerleyen etkinlik programı, Ekim Gençliği temsilcisinin, “devrimci kimlik” üzerine yaptığı konuşma ile devam etti. Konuşmada, Ekim Gençliği ve DLB saflarında mücadele çağrısı yapıldı. Serbest kürsü bölümünde söz alan meslek liseli bir genç ise yaşadığı staj sömürüsüne ve eğitimdeki eşitsizliğe değindi. Ayrıca üniversitelerin artık bir gelecek sunmadığını, sözde özgürlük alanı olan üniversitelerde polislerin varlığına dikkat çekti. Örgütlü mücadele vurgusu yapan liselinin konuştuğu bu bölümde canlı tartışmalar ve coşkulu konuşmalar yapıldı.

Etkinliğin ikinci bölümünde; **Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu** bir müzik dinletisi sundu. Ardından DLB ve Ekim Gençliği’nin hazırlamış olduğu sinevizyon gösterimi yapıldı. Anmaya 35 kişi katıldı.

GOP’ta anma

GOP DLB 11 Aralık günü gerçekleştirdiği etkinlikle Erdal Eren’i andı. Anma, açılış konuşması ile başladı. Erdal Eren ve Alaattin Karadağ şahsında devrimci kimlik ve mücadeleye vurgu yapıldı. Erdal Eren’in ve Alaattin Karadağ’ın örgütlü devrimciler oldukları için sistem tarafından hedef seçildikleri vurgulandı. Erdallar’dan Alaattinler’den devralınan devrim bayrağını daha yükseklerde tutmak gerektiği söylenerek açılış konuşması sona erdi.

Açılış konuşmasının ardından DLB’nin hazırladığı sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyonun ardından yapılan sohbetle etkinlik son erdi.

Sincan ve Çorlu’da DLB faaliyeti...

Ankara Sincan’da DLB’liler Etimesgut, Elvankent ve Sincan’ın çeşitli bölgelerine afiş, pul ve yazılama ile liselilere seslendiler. Liselilerin Sesi dergisi de kampanya çerçevesinde etkin biçimde kullanıldı.

Tekirdağ Çorlu’da DLB Girişimi, DLB’nin merkezi olarak çıkardığı pulları meslek liselerinin ve düz liselerin çevrelerinde, öğrencilerin yoğun olarak kullandığı duraklarda ve geçiş güzergahlarında kullandı. Faaliyet sırasında birçok liseliyle sohbet etme ve tanışma imkanı

DEÜ’de ulusalcı TGB çetesi ile çatışma

Dokuz Eylül Üniversitesi İktisat Kampüsü’nde 8 Aralık günü TGB’nin masa açması üzerine devrimci ve demokrat öğrenciler ajitasyon konuşmaları ile ulusalcı çeteyi teşhir ettiler. TGB’nin sahte sol söylemine vurgu yaparak karşı devrimci kimliğini anlattılar. TGB’nin bu çerçevedeki icraatlarının da sıralandığı konuşmalar devam ederken ulusalcı çete masasını toplayarak alandan ayrıldı. Öğrenciler sloganlar ve ajitasyon konuşmalarıyla kafeleri dolaşarak yaşanan süreci anlatmayı sürdürdüler.

9 Aralık Perşembe günü ise, sabah saatlerinde bir grup TGB’li ellerinde sopalarla İktisat Fakültesi’ne geldi. Bunun üzerine bir araya gelen devrimci ve demokrat öğrenciler, sloganlarla araya set çeken ÖGB’lere yüklendiler. ÖGB barikatının aşılp TGB’lilere müdahale edilmesiyle beraber çevik kuvvet alana girdi ve devrimci-demokrat öğrenciler bir süre çevik kuvvet polisleriyle çatıştı. Öğrenciler okulun dışına sürülünce okul kapılarını çevik kuvvetin üzerine kapattı. Polis gaz bombası kullanarak öğrencileri dağıttı.

İP/TGB çetesine yanıt!

İP/TGB provokasyonuna, devrimci demokrat ve yurtsever öğrenciler tarafından 10 Aralık günü gerçekleştirilen eylemle yanıt verildi.

Mezarlık durağında buluşan ilerici ve devrimci gençlik güçleri, Dokuz Eylül Üniversitesi İktisat Fakültesi’ne doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler. “Dolmabahçe’den Buca’ya işte demokrasi örneği” pankartı eşliğinde yürüyüşe geçen öğrenciler, İktisat Fakültesi önüne geldiler.

Kapının kapalı olmasıyla beraber öğrenciler sloganlarla bekleyişe geçtiler. Kapının açılmasının ardından ÖGB’leri ve rektörlüğü teşhir eden öğrenciler sloganlar eşliğinde oturma eylemi gerçekleştirdiler. Yaklaşık 20 dakikanın ardından fakülte içerisinden kapıya doğru sloganlarla beraber yurtsever öğrenciler geldi. Kapıda buluşan kitle sloganlarla ve alkışlarla içeriye girdi ve hazırlık binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eyleme destek veren direnişçi **İnan Sezer’e** konuşması için söz verildi.

İşçilerle öğrencilerin mücadelelerinin ortak olduğunu ve birlikte mücadele edilmesi gerektiğini vurgulayan Sezer, direnişlerini anlatarak öğrencileri akşam saatlerinde gerçekleştirecek olan basın açıklamasına çağırdı. “Taşeron işçisi yalnız değildir!”, “Yaşasın öğrenci işçi dayanışması!” sloganlarının ardından eylem mücadele çağrısıyla sona erdi.

Eyleme, Buca Belediyesi önünde direnişte olan Batıgöl Tunç da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

19-22 Aralık katliamı 10. yılında!

“Unutmadık, unutturmayacağız!”

19-22 Aralık 2000... Bu tarih asla unutulmayacaktır. Bundan tam 10 yıl önce büyük bir vahşet yaşandı bu topraklarda. Katliam emri verenlerin adına “hayata dönüş” dedikleri opresyonun hedefinde 20 zindanda direnen devrimci tutsaklar vardı. Bu tarihin unutulmayacak olmasının nedeni sadece sergilenen vahşet değildir. Bu tarih, zulmün karşısında sergilenen unutulmaz bir direnişin adıdır.

Bu tarih temellerinde komünistlerin ve ezilen halkların kanı olan bir devlet gerçeğine götürmektedir. Tehcirler, sürgünler, kıyımlar, bastırılan Kürt isyanları, taş üstünde taş bırakılmayan Dersim... Sermaye devleti tarafından gururla bakılan bu Türkiye tablosunda kullanılan tek renk insan kanıdır. 19-22 Aralık zindan katliamı da bu tablonun bir parçasıdır.

Emeğin sömürüsü üzerine kurulu olan bu rejimde hapishaneler düzenin aynası olmaya devam etmiştir. Dışarısını teslim almak isteyenlerin namlularını doğrulttukları ilk adres olmuştur zindanlar. Devletin zindan politikasının bir ayağı yok etmekse, öbür ayağı ise teslim almak olmuştur. Tutsak devrimcileri devrimci değerlerinden, mücadeleden koparmak ve kişiliksizleştirmek için planlı programlı çalışmalar yapılmıştır. 12 Eylül döneminde, zindanlarda bu politika en kaba haliyle hayata geçirilmeye çalışılmıştır. Ancak 12 Eylül generalleri de devrimci iradeyi teslim almayı başaramamıştır. Açlık grevleri, ölüm oruçları ve sayısız direniş ile bu planları çöpe atılmıştır.

Katliama planlı hazırlık

“Hayata dönüş” adıyla 19 Aralık’ta gerçekleştirilen operasyon, cezaevi katliamlarının en şiddetli halkasını oluşturmuştur. ‘90’lı yıllardan itibaren CIA merkezli planlanan saldırılar tutsakları teslim almaya yönelik hazırlanmıştır. Bunların başında ise hücre saldırısı gelmektedir. ‘91 yılında çıkartılan Terörle Mücadele Yasası (TMY) çerçevesinde hücre tipi cezaevlerinin yasal zemini döşenmiştir. Yasanın ardından devletin devrimci tutsakları hücrelere götürme girişimleri tutsakların direnişiyle püskürtülmüştü. Ancak zindanlara yönelik saldırılar Buca ve Ümraniye cezaevleri katliamlarıyla olduğu gibi sürdü.

‘96 yılında dönemin İçişleri Bakanı M. Ağar’ın hazırladığı genelgeyle cezaevlerine yönelik yeni saldırı planları yürürlüğe sokuldu. Bu genelgeye göre Eskişehir tabutluğu açıldı ve hücre tipi cezaevlerine geçişin ilk somut adımları atıldı. Aynı zamanda devrimci tutsakların bir dizi hakkı da gaspedildi. Devrimci tutsaklar bu genelgenin iptal edilmesi ve Eskişehir tabutluğunun kapatılması talebiyle Ölüm Orucu direnişine başladılar. 69 gün can bedeli süren direniş 12 devrimci tutsağın şehit düşmesi ve onlarcasının sakat kalması pahasına zafere ulaştı. Ancak ‘96 SAG ve ÖO Direnişinin üzerinden çok uzun süre geçmeden 10 tutsağın katledildiği Diyarbakır zindan katliamı gerçekleşti.

‘97 yılında çıkan Ağustos genelgesinin ardından ise F tipi cezaevleri inşaatları başlamıştı. 26 Eylül ‘99 tarihinde gerçekleşen vğenc.EB.D.doce 10 devrimci tutsağın yaşamını yitirdiği Ulucanlar katliamı ile hücre saldırısı startı da verilmiş oldu. Böylelikle bir yandan kamuoyuna koşulların “tehlikeli” olduğu ve “oda” sistemine geçilmesi gerektiği anlatılıyor, diğer yandan

ise cezaevlerindeki devrimci tutsaklara direnildiği ve hak talep edildiği koşullarda sonlarının Ulucanlar olacağı mesajı veriliyordu. Keza Burdur Cezaevi’ne gerçekleştirilen saldırının mesajı da aynıydı.

Hücre yapımları hızla sürerken, devletin F tiplerini meşrulaştırma kampanyaları da devam etti. İçeride devrimci tutsaklar, dışarıda tutsak yakınları, devrimciler ve ilerici kamuoyu hücre karşıtı mücadeleyi örtüyorlardı.

Sürecin ilerleyen günlerinde 3 devrimci örgüt (TKİP, TKP(ML), DHKP-C) zindanlarda beklemeci tutuma son vererek, yaklaşan saldırıya önden yanıt vermek amacıyla 20 Ekim tarihinde Ölüm Orucu Direnişi’ne başladılar. Cezaevleri yeni bir zindan direnişine daha tanıklık ediyordu. Direnişin coşkusuyla kamuoyu hareketlenmiş, tutsak yakını örgütlenmelerinden sendikalara, aydın ve sanatçılara kadar herkes direnişe sahip çıkmıştı. Bir süre sonra diğer devrimci çevrelerden de direnişin etkisiyle açlık grevlerine katılımlar oldu.

Direnin gücü karşısında Adalet Bakanlığı yeni bir manevra daha geliştirdi. F tiplerinin açılmasının ileri bir tarihe ertelendiğini söyleyerek direnişi bitirme çağrısında bulundu. Bu, devrimci tutsakları oyalamak ve direnişi kırmaya çalışmaktan başka bir anlama gelmiyordu. Bu nedenle devrimci tutsaklar tarafıgenc.EB.D.docndan kabul edilmesi mümkün değildi. Bu noktadan sonra devlet katliam hazırlıklarını hızlandırdı. Medyaya yayın yasağı konuldu, hastanelerde direnişçiler için özel bölümler hazırlandı, aydın ve sanatçılar susturuldu, aracı heyetin işlevi kaldırıldı, son olarak tüm kitle eylemlerine vahşice saldırıldı.

Katliam ve direniş

19 Aralık’a böyle bir sürecin sonunda gelindi. Operasyon ise bugüne kadar yapılan operasyonları aşan bir kapsamdaydı. 20 cezaevine birden aynı saatte gerçekleşen operasyonda binlerce asker, polis, gardiyan, özel tim kullanıldı. Ateşli silah, gaz bombaları, yakıcı kimyasallar, demir çubuk vb. ile devrimci tutsaklara saldırıldı. Operasyon sonucunda 28 devrimci tutsak başta ateşli silahlarla ve yakılarak vahşice katledildi. Yaralı ve sağ kalan binlerce tutsak ise F tipi cezaevlerine sokuldu. İskender buralarda

da sürdü. Kimlerin nereye gittiği günlerce belli olmadı.

19 Aralık’taki vahşi katliamın öteki yüzü ise sergilenen ölümüne direnişti. Her bir cezaevindeki tutsaklar saldırıyı direnişle yanıtladılar. Bedel ödeme kararlılığıyla sonuna kadar direnildi. Ümraniye ve Çanakkale cezaevlerinde direniş 4 gün boyunca devam etti. Tüm cezaevlerindeki devrimci tutsaklar direniş geleneğinin sürdürücüsü oldular. Bu süreç boyunca aralarında Hatice Yürekli yoldaşın da olduğu toplam 122 devrimci tutsak ölüm oruçlarında şehit düştü, onlarcası sakat kaldı.

Katliamın suç ortakları

19-22 Aralık katliamı ve devamında sürdürülen direniş, geçmişten geleceğe devredilen lekesiz bir bayrak olarak dalgalanmaya devam ediyor. Sınıflar mücadelesinde öylesine anlar vardır ki kendinden sonraki zaman dilimi içinde örnek alınacak tarihsel derslerle doludur. 10. yılına girdiğimiz bu katliam da böyledir. Her şeyden önce 19-22 Aralık katliamı düzenin gerçek kimliğini gösterirken uşaklarının maskesini düşürmüştür. Dönemin başbakanı olan Ecevit kendisinden umut bekleyen emekçilere gerçek yüzünü bir kez daha göstermiştir. Düzen solundan hala daha medet umanlar bu vahşete bir göz atmalıdır.

Yine bu katliamda sahibinin sesi burjuva medya yaptığı yayınlarla tetikçilik yapmaktan geri kalmamıştır. Cumhuriyet gazetesinin sözde demokrat yazarlarından “sahte oruç, kanlı iftar” başlığı atan gerici medyasına kadar düzen medyası devrimcilerin katledilmesinde suç ortağı olmuşlardır. Burjuva medya bu ülke tarihindeki tüm kanlı provokasyonların zeminini önceden hazırlamakla ünlenmiştir. Resmi tarihin borazanıdır onlar. 1951 olaylarından ‘77 1 Mayıs’na, 12 Eylül’den günümüze her katliamın arkasında onlar vardır. 19 Aralık günü gazete manşetleri de kan kokmaktadır.

Bu katliam emperyalizmden gelecek demokrasiyen medet umanlar için de bir aynadır. Çünkü F Tipleri AB tarafından da onaylanmıştır. Katliamın üzerinden daha yalnızca 48 saat geçmişken, üç emperyalist finans odağı peşpeşe aldıkları kararlarla katliamcıları ödüllendirerek katliamı kutsamışlardır. IMF İcra

Kurulu 10 milyar dolarlık krediyi onaylamıştır. Dünya Bankası ise 5 küsur milyar dolarlık bir başka krediyi onaylamıştır. Bunlar devrimci tutsaklara karşı sergilenen acımasızlığın, bu acımasızlık üzerinden sergilenen sözde kararlılığın emperyalist merkezlerce ödüllendirilmesidir.

Kendine demokrat AKP hükümetinin demokratlığının, Ecevitler ve CHP gibi düzen solcularının sahte demokratlığından bir farkı olmadığını sayısız kanıtı vardır kuşkusuz. F tipi cezaevlerinin mimarlarından olan ve operasyon sırasında Cezaevleri Genel Müdürlüğü görevinde bulunan Ali Suat Ertosun’a 2004 yılında AKP hükümeti kararıyla Devlet Bakanı Cemil Çiçek tarafından ‘Devlet Üstün Hizmet Madalyası’ verilmiş olması bu yüzden hiç de şaşırtıcı değildir.

Reformizmin utanç verici tutumu

Bu vesileyle dile getirilmesi gereken bir başka gerçek reformist partilerin bu katliam sürecinde sergilediği tutumdur. ÖDP Başkanlık Kurulu’nun 12 Aralık 2000 tarihli “acil” genelgesi unutulmayacaktır. Bütün ÖDP örgütlerinin derhal sokaktan çekilmesine, bütün ÖDP binalarının açlık grevi direnişlerine ve tutuklu yakınlarına kapatılmasına, şurada ya da burada açlık grevinde olan bütün ÖDP’lilerin bu eyleme derhal son vermesine, tüm bu kararlara mutlak biçimde uyulmasına yönelik utanç verici bir genelgedir bu. SİP-TKP’nin tutumu ise ÖDP’den daha vahim bir noktadaydı. ÖDP hiç değilse çatışma sertleşene kadar eylemlerin içindeydi. SİP-TKP ise bu süreç boyunca ortalıkta gözükmekken bizzat Aydemir Güler katliamın hemen sonrasına, oluk oluk devrimci kanı akarken kaleme aldığı bir yazıyla yüz kızartıcı bir tutum almıştır. Yine gazetesinde ilerici günlük bir gazetenin konuya dair yazması gerekenleri yazmak dışında EMEP de bu süreç boyunca sokakta görülmemiştir.

Görkemli direniş hafızalardan silinmeyecek!

Şimdi aradan 10 yıl geçti ve sular duruldu sananlar yanılıyor. Bu topraklar devrim toprağıdır. Kıyımlar, katliamlar, infazlar nafiledir. Devrim umudu filizlenmeye devam etmektedir. Çünkü bu toprağın bereketini devrim için savaşta düşenler arttırmaktadır. 19-22 Aralık tarihi hafızalarda sadece faşist sermaye diktatörlüğünün sergilediği vahşetle anılmayacaktır. Bu tarih tüm yönleriyle bilinçlerde bir berraklık sağlamaya yardımcı olurken, aynı zamanda devrimci direnişin görkemli bir sembolü olarak da hafızalarda kalacaktır. Bugün olduğu gibi gelecek kuşaklar bu tarihten, devrim davası uğruna gösterilen baş eğmez direnişçiliği öğreneceklerdir.

“Kazananlar her zaman direnenlerdir”

M. Kurşun

19 Aralık katliamının üzerinden 10 yıl geçti. 20 Ekim 2000’de direnişe başlarken temel şiarımız “İçerde dışarıda hücreleri parçala!” olmuştu. Uzun yıllar olmasa bile epeyce bir süredir içerde olduğum için, dışarıdaki hücreleri, kafamda tam canlandıramıyordum. Hücreler mekansal olarak zindanlarda inşa edilmişti. 19 Aralık’ta 20 zindana birden eş zamanlı gerçekleştirilen katliamla, hücreler uygulamaya sokuldu ve artık hücrelerdeydik. Ama dışarıdaki hücreler nelerdi? Bu soruya yanıtı tam olarak dışarı çıkınca, dışarıdaki hücreleri görünce buldum.

Örneğin, içerde A blokla C blok arası haberleşmek neredeyse imkansız denecek kadar zordu. Ama - abartarak söylüyorum- A blokta bir tutsak hapsirsa, C blokta yoldaşı “çok yaşa” diyordu. Yani mekansal olarak hücrelere hapsedilmiştik ama, kafa ve yürek olarak hücrelere hiç girmedik. Ancak dışarıda da bunun tam tersi vardı. Mekan olarak kimse hücrelerde değil, ama kafa ve yürek olarak herkes hücrelerdeydi. Bu durum yalnızca işçi emekçilerde değil, yazık ki, devrimcilerde de böyleydi. İçerde ölüme kararlılıkla giden yoldaşların siper yoldaşlarının yüzündeki coşku dışarıda yoktu. İçerde değil ama dışarıda “yenilgi” psikolojisi vardı. İşçi emekçilerin hücrelere hapsolmasının teorik çözümlemesini yapmak kolay, ama devrimcilerin bu durumunun çözümlemesi kolay değildi.

İçerde 20 zindana birden aynı anda saldırılacağını düşünmesek bile, her zindan kendi imkanlarıyla saldırıya hazırlıklıydı. En büyük cephanemiz de Ulucanlar direnişiyle bir üst boyuta sıçratılan direniş geleneğiydi. Bu yüzden 19 Aralık’ta sermayenin hunharca saldırısına rağmen, hücrelere konduk ama **yenilmedik**. Hatta siyasal olarak zafer kazandık.

Ne var ki, dışarı ne teknik olarak, ne de moral olarak 19 Aralık saldırısına hazırlıklı değildi. 19 Aralık’ta dışarıda, içerdekiyle aynı şiddette olmasa bile aynı oranda bir saldırı gerçekleşti. Dışarı içeriye destek olmak bir yana, saldırıya karşı kendini koruyamadı. 19 Aralık’tan yaklaşık 15 gün sonra günlük gazeteleri almaya başladığımızda, 19 Aralık sonrası içeriye azımsanmayacak sayıda devrimci girmesine karşın, yine de gazetelerde eylem haberleri aramaya başlamıştık. Yazık ki, ya hiç eylem yapılmamıştı ya da burjuva basının sansür duvarını aşabilecek güçte eylemler yapılmamıştı. Oysaki 18 Aralık’ta dahi sayısı binleri geçen eylemler oluyordu.

Özcesi sermaye içerde amacına ulaşmasa bile, dışarıda —o gün için- amacına ulaşmıştı. İçerisi için güçlü bir şekilde “yenilmedik” derken, dışarı için aynı şeyi söyleyemiyordum. İçeride kafa ve yüreklere kurulamayan hücreler dışarıda kurulmuştu. Elbette bu sadece 19 Aralık saldırısına dayanan bir durum değil, nedenleri üzerine uzun uzun yazmak gerekir, ama şimdi sadece sonucu üzerinde duruyorum.

İçerisi ve dışarı farklı cepheler olduğu için ilk anda psikolojik durum farklı olsa bile, devrimci hareket bir bütün olduğu için, bir süre sonra durum aynılaştı. İçerde teslim olmama kararlılığı aşınmadı ama, kazanma kararlılığı aştı. İçerideki dökülmeler bile, bundan sonra başladı. Dökülmelerin çokluğuna rağmen, toplam olarak teslim olmama kararlılığı korundu. Bu kararlılık, yılların direniş birikimiyle, 19 Aralık **direnişinin** üzerinde duruyordu. Böylesi sağlam bir temel üzerinde yükselen kararlılık sarsılmıyordu.

Bugün içerde olduğu gibi dışarıda da hücreler yıkılmış değil. Ama özellikle son iki yıldır dışarıdaki hücrelere darbeler iniyor. TEKELE direnişi ve sınıfın nispeten hareketlenmesi, 19 Aralık’ta devrimcilerin üzerine kalın bir örtü olarak örtülen yenilgi psikolojisini araladı. TEKELE direnişiyle sınıf hücrelere güçlü bir darbe vurdu. Genel grev şiarı cılız da olsa bu direniş sayesinde yaşam buldu. Genel grevin ve genel direnişin zayıflığı, başta Türk İş olmak üzere sendikal bürokrasinin çabaları sayesinde. Sınıfın diğer bölüklerinin sınırlı da olsa, TEKELE işçileri için eyleme geçmesi hücrelere vurulmuş bir darbedir. Bu darbe devrimciler üzerindeki uğursuz örtüyü de araladı. Sınıf, kendisini görmeyenlere **öncülük** etti! Son iki yıldaki gelişmeler 19 Aralık katliamının hesabının sorulması ve hücrelerin yıkılması için, dayanılacak zemini bir kez daha gösterdi: İşçi sınıfı. **TEKELE** işçileri de devrimci tutsaklar gibi somut olarak kazanamamış olsalar bile, gösterdikleri direniş düzenin birçok duvarını tuzla buz etti.

Son olarak bilinen bir sözü yinelemek yerinde olur: Direnenler her zaman kazanamayabilir. Ama kazananlar her zaman direnenlerdir!

(19 Aralık katliamından önce Çankırı Cezaevi’nde bulunan Muharrem Kurşun, Ölüm Orucu Direnişi’ne 1. Ekip’ten katıldı. Operasyonun ardından Sincan F Tipi Cezaevi’ne konuldu. Soluksuz sürdürdüğü direnişin ilerleyen evrelerinde kaldırıldığı hastaneden tahliye edildi...)

Avrupa'da gençlik sokaklarda!

Avrupa genelinde toplumsal hareketlilik hız kesmeden devam ediyor. Özellikle geçtiğimiz hafta İngiltere'de gerçekleşen öğrenci protestoları Avrupa'daki mücadele sürecine yeni bir boyut kazandırdı.

İngiltere'de koalisyonu oluşturan muhafazakar ve liberal demokrat parti, kasım ayında kararlaştırdıkları üniversite harçlarının 3 katına çıkarılması kararını geçtiğimiz günlerde parlamentodan geçirerek yasallaştırdı. Üniversite harçlarını 3.290 sterlinden 9 bin sterline (7 bin TL'den 21 bin TL) çıkaran bu karara karşı başta Londra olmak birçok kent geniş katılımli öğrenci protestolarına sahne oldu. Eylemlere yaklaşık 50 bin kişi katıldı. Parlamento meydanında polisle çatışan öğrenciler, yoldan geçen veliaht prens ve eşinin aracına da yumurta ve boya atarak tepkilerini dile getirdiler. Asalak Kraliyet Ailesi'ne karşı yapılan bu eylem burjuva basında şok etkisi yaratacak kadar etkili oldu.

Eylemler ilk olarak koalisyon partilerinin (muhafazakar-liberal demokratlar) binalarını taşıyarak başlamıştı. Tasarının görüşülmeye başlanması üzerine ise çeşitli üniversiteler kesintisiz eylemlere sahne oldu. Bazı üniversiteler işgal edildi. Ortaöğretim öğrencilerinden, akademisyenlere kadar birçok eğitim-öğretim emekçisinin karşı çıktığı yasa tasarısı küçük bir farkla da olsa parlamentodan geçti. Öğrencilerin tepkisini çeken konulardan biri de Liberal Demokrat Parti'nin seçimlerin öncesinde üniversite harçlarının sabit kalacağı yönünde vaatde bulunmuş olmasıydı. Bu partinin yasanın geçmesinde evet oyu kullanması gençliğin öfkesinin daha da artmasına neden oldu, Muhafazakar Parti lideri ve Başbakan David Cameron ile Liberal Demokrat Parti lideri ve Başbakan Yardımcısı Nick Clegg tasarının geçmesinin baş sorumluları olarak hedefteydi.

İngiltere'de hükümetin kurulmasıyla yeni kemer sıkma politikalarına hız verildi. Bu nedenle de yüksek eğitim görmek artık gerçek bir lüks haline aldı. İşçi ve emekçi sınıfa mensup aile çocuklarının üniversitede eğitim almaları giderek bir hayal haline geldi. Eğitim İngiltere'de temel bir kamusal hak olarak değerlendiriliyordu. Fakat harçlara yapılan zam ve yeni düzenlemeler bu hakkın tümünden gasbedildiğini gösteriyor.

İngiliz devleti çıkan yasayla 7 milyar sterlin "yük" oluşturan eğitim masrafını 4 milyar sterline düşürmeyi planlamakta. Yani 3 milyar sterlinlik fark öğrencilere yüklenmektedir. İngiliz devleti "daha acil ihtiyaçlara" cevap vermek adına bu yöntemi savunmaktadır. Ama Vodafone şirketi 6 milyar sterlinlik vergi borcundan kaçıyor. Benzer durumdaki diğer kapitalist şirketlerin de borçlarını ödemediği ya da hasıraltı edildiği düşünüldüğünde hükümetin gerçek niyeti açığa çıkmaktadır. Ortaya çıkan öfkenin nedeni de bu gerçeklerin öğrenciler tarafından da net biçimde görülebiliyor olmasındandır. Acil politikalar adı altında işçi ve emekçi çocuklarının eğitim hakkını ortadan kaldırırken kapitalist şirketlere kamu kaynakları hovardaca aktarılmaktadır.

İngiltere'deki eylemlere paralel olarak 14 Aralık günü İtalyan öğrenciler de sokaklardaydı. Medya patronu Berlusconi hükümetinin parlamentoda güven

oylaması yaptığı esnada özellikle öğrencilerin oluşturduğu 100 bini aşkın kişi militan eylemler gerçekleştirdi. "Eğitim reformu" adı altında Berlusconi hükümetinin hayata geçirdiği yıkım projeleri protesto edildi. Başkent Roma sokaklarında öğrenciler polisle çatıştı.

Hollanda'da da öğrenci protestoları yaşandı. Hollanda hükümetinin aldığı bütçe kararına göre artık ikinci üniversite okuyan öğrencilerin masrafını devlet karşılamayacak. Ayrıca okullarını uzatan öğrenciler binlerce Euro ceza ödeyecek. Hollanda'da öğrencilerin ödenekleri kesilerek kredi almaları teşvik edilecek. Yani eğitim almak isteyenler yüklü borç altına girecek. Tüm bu kararlara karşı öğrenciler birçok kentte eyleme geçerken, 21 Ocak'ta da derslerin boykot edilmesi yönünde çağrıda bulunuldu.

Yunanistan'da ise ekonomik kriz sonrasında kötü gidişin önlenmesi için hükümetin yeni kemer sıkma politikasına ilk tepki öğrencilerden geldi. Dayatılan saldırı dalgasına karşı özellikle başkent Atina sokaklarında polisle çatışmalar çıktı.

Avrupa genelinde son günlerde yoğunlaşan bu öğrenci hareketi birer birer hükümetlerin uyguladığı politikalarla tepki olarak algılanmamalıdır. Avrupa Birliği'nin krize karşı ortak bir tutumla ve üye ülkelerin bütününde uygulamaya çalıştığı krize karşı önlem paketi saldırıların temelini oluşturuyor. Neo-liberal politikaların uygulanmasının kaçınılmaz sonucu olarak eğitim de piyasaya açılarak yeniden dizayn ediliyor. Piyasalaşmanın doğal sonucu eğitimin özelleştirilmesidir. Amerikan eğitim sistemi gibi üniversiteler yüksek harçlara bağlanarak sadece zengin sınıfın okumasına olanak veriliyor. Bu politika da AB mekanizmaları üzerinden Avrupa geneline yayılmaya başlanmıştır.

Ancak öğrenci eylemlerinin dikkat çeken bir yönü ise işçi sınıfının desteğinden yoksun olmasıdır. Çocukları için yüksek harçlar ödemek zorunda kalacak olan da işçi-emekçilerdir. Bu da gençlik hareketinin gücünü sınırlamaktadır, saldırıyı

10 Aralık 2010 | İngiltere

püskürtecek bir güce kavuşamamaktadır. Benzer bir şeyi tersinden bir türlü eşgüdümlü hareketi sağlayamayan Fransa ve Yunanistan için de söylemek gerekir.

Daha beş on yıl öncesinde Avrupa'nın birçok ülkesinde eğitimin parasız olduğu, emekçilere çeşitli kalemlerde sosyal ödentiler yapıldığı bir tablo mevcuttu. Şimdi ise kriz bahane edilerek emekçilere ağır faturalar kesilmeye çalışılıyor. Avrupa kapitalizmi açısından deniz tükeniyor. Ne gençliğe verebilecek çok bir şeyi kalmıştır ne de milyonlarca işçi ve emekçiye. Bunun için Avrupa'da sosyal mücadeleler büyümeye devam edecektir. Zamanla kendi iç yetersizliklerini giderecek olanakları da yaratarak olgunlaşacak ve devrimci bir nitelik kazanacaktır. Yunanistan, Fransa, İspanya, Portekiz, İtalya, Hollanda ve İngiltere'de gelişen mücadeleler bunu gösteriyor. Şu sıralar diğer Avrupalı devletlere burun kıvrıran Almanya, diğerlerine göre ekonomik açıdan ne kadar güçlü olduğunu iddia ederse etsin şimdi sırada o var. Dolayısıyla Alman işçi emekçileri ve gençliğinin de sahnedeki yerini alması şaşırtıcı olmayacaktır.

İşçi ve emekçiler sokağa çıktı!

14 Aralık 2010 / İtalya

İtalya'da öğrenciler sokakta

İtalya'da Başbakan Silvio Berlusconi'nin parlamentonun alt kanadı Temsilciler Meclisi'ndeki güvenoylaması sırasında kitlesel ve militan sokak gösterileri gerçekleştirildi.

14 Aralık günü gerçekleşen ve Berlusconi'nin 311'e 314 oyla "kılpayı" geçebildiği oylama sırasında, öğrencilerin başını çektiği kitlesel eylemler ve sokak gösterileri düzenlendi. Eğitim Üniversite ve Araştırma Bakanı Maria Stella Gelmini tarafından hazırlanan kararnameyle gündeme gelen "eğitim reformu" başta olmak üzere, Berlusconi hükümeti eliyle hayata geçirilen yıkım saldırılarına dönük öfkenin öne çıktığı eylemlerde mücadele kararlılığı vardı.

İtalya'da gerçekleştirilen eylemlerin merkezi başkent Roma'ydı. Yaklaşık iki hafta önce onaylanan "yüksek öğrenim reformu"na karşı geçtiğimiz ay başlayan eylemlerin devamı niteliğindeki protestolarda, Roma sokaklarında yüzbini aşkın kişi toplandı. Temsilciler Meclisi'ndeki oylama sırasında gerçekleşen eylemlerde, polisler parlamento binasına giden yolları kapatarak buraları adeta ablukaya aldı. Eylemlerde polis gaz bombası kullanarak öğrencilere müdahalede bulundu. Kentin birçok noktasında ise öğrenciler taleplerini haykırarak, kendilerine müdahale eden polislerle çatıştı.

Milan'daki gösteriler sırasında ise 50'ye yakın eylemci borsayı işgal etti. Eylemciler işgal eylemi sırasında "Siz bir avuç vurguncu ırkçısınız" yazılı pankart açtılar.

3 bine yakın öğrenci Sicilya bölgesinde bulunan **Katanya**'nın merkezine yürüyüş düzenledi.

Palermo'da ise öğrenciler havaalanında kısa süreli oturma eylemi düzenlediler. Eylem sırasında öğrenciler "Hepsini bloke edelim, hepsi gitsin" şiarlı pankart açtılar.

Bari, Cagliari, Genoa, Napoli ve Torino kentlerinde de öfkeli protestolar gerçekleştirildi.

Hamburg'da SPD işgali

Almanya'nın Hamburg kentinde yaklaşık 50 üniversite öğrencisi, üniversite harçlarını protesto etmek amacıyla Sosyal Demokrat Parti'nin (SPD) Hamburg parti teşkilatı binasını işgal etti. Üniversite öğrencileri, harçların kaldırılmasını talep etti. "Harçlara Karşı Eylem Günleri" sloganıyla üniversite öğrencileri tarafından eylemler gerçekleştiriliyor.

Yunanistan'da öfke sokakta

Yunanistan'da sosyal yıkım ve kölelik saldırılarına karşı öfke dinmiyor. Yüzbinlerce işçi, emekçi ve genç hak ve özgürlükleri için sokaklarda. Hükümetin "reform" adı altındaki saldırı programlarını protesto eden onbinlerce kişi 15 Aralık günü militan sokak eylemleriyle Atina sokaklarını ateşe verdi. Krizden bu yana yedinci kez gerçekleştirilen genel grev ise hayatı felç etti.

Göstericiler, Yunan parlamentosunun da bulunduğu Sindagma Meydanı'ndaki iki otele molotof kokteyli attı. Yangın çok büyümeden itfaiye görevlileri tarafından söndürüldü. Ancak göstericiler polisle çatışmaya devam etti. Eski ulaştırma bakanlarından Kostis Hatzidakis de protesto eylemlerinden payına düşeni aldı. Hatzidakis'i ellerinde taşlarla kovalayan yaklaşık 200 gösterici, "Hırsızlar! Utanın!" diye bağırdı.

Protestocular, hükümetin, ücret ve ödenek kesintileri başta olmak üzere kamu ve özel sektör çalışanlarının iş koşullarıyla ilgili reformlarını protesto eden sloganlar attılar.

Yunanistan'da süren genel grevler hayatı felç etti. Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY) ile Yunanistan İşçi Sendikaları Federasyonu'nun (GSEE) çağrısıyla çalışanlar, öğle saatlerinden itibaren iş bırakma eylemine başladı.

Grev nedeniyle ulaşım ciddi biçimde aksadı. Havaalanları, demir yolları, otobüs ve vapur seferlerinin yanı sıra hastane ve okullar da grevden etkilendi. Eyleme şehiriçi hizmet veren otobüs, trolleybüs, tramvay, tren ile metro çalışanlarının katılmasıyla başkent merkezinde ulaşım felç oldu.

Bangladeş polisi 3 işçiyi katletti

Sömürü ve kölelik cehennemi **Bangladeş**'te, asgari ücretin arttırılması talebiyle eylem yapan tekstil işçilerine saldıran polis 3 işçiyi katletti. Güney Asya ülkesi Bangladeş'in en büyük liman kenti Çittagong'da yaşanan polis saldırısı sırasında yaşamını yitiren 3 kişinin de erkek işçiler olduğu ifade edilirken, saldırı sırasında 150 kişinin de yaralandığı belirtildi.

Polisin başkent Dakka ve Narayangaj kentlerindeki gösterilere müdahalesi sırasında ise 100 kişi yaralandı. Kapitalistler ve onların koruyucusu polis ise, fabrikaları mümkün olan en kısa sürede yeniden açma derdine düştü. Tekstil işçilerinin asgari ücreti 2005'ten beri aynı kalmıştı. İşçiler, 2007'den beri greve çıkmıştı. 2008'de greve çıkan işçiler, 2009'da greve çıkmıştı. 2010'da greve çıkmıştı. 2011'de greve çıkmıştı. 2012'de greve çıkmıştı. 2013'de greve çıkmıştı. 2014'de greve çıkmıştı. 2015'de greve çıkmıştı. 2016'da greve çıkmıştı. 2017'de greve çıkmıştı. 2018'de greve çıkmıştı. 2019'da greve çıkmıştı. 2020'de greve çıkmıştı. 2021'de greve çıkmıştı. 2022'de greve çıkmıştı. 2023'de greve çıkmıştı. 2024'de greve çıkmıştı. 2025'de greve çıkmıştı. 2026'da greve çıkmıştı. 2027'de greve çıkmıştı. 2028'de greve çıkmıştı. 2029'da greve çıkmıştı. 2030'de greve çıkmıştı. 2031'de greve çıkmıştı. 2032'de greve çıkmıştı. 2033'de greve çıkmıştı. 2034'de greve çıkmıştı. 2035'de greve çıkmıştı. 2036'da greve çıkmıştı. 2037'de greve çıkmıştı. 2038'de greve çıkmıştı. 2039'da greve çıkmıştı. 2040'de greve çıkmıştı. 2041'de greve çıkmıştı. 2042'de greve çıkmıştı. 2043'de greve çıkmıştı. 2044'de greve çıkmıştı. 2045'de greve çıkmıştı. 2046'da greve çıkmıştı. 2047'de greve çıkmıştı. 2048'de greve çıkmıştı. 2049'da greve çıkmıştı. 2050'de greve çıkmıştı. 2051'de greve çıkmıştı. 2052'de greve çıkmıştı. 2053'de greve çıkmıştı. 2054'de greve çıkmıştı. 2055'de greve çıkmıştı. 2056'da greve çıkmıştı. 2057'de greve çıkmıştı. 2058'de greve çıkmıştı. 2059'da greve çıkmıştı. 2060'de greve çıkmıştı. 2061'de greve çıkmıştı. 2062'de greve çıkmıştı. 2063'de greve çıkmıştı. 2064'de greve çıkmıştı. 2065'de greve çıkmıştı. 2066'da greve çıkmıştı. 2067'de greve çıkmıştı. 2068'de greve çıkmıştı. 2069'da greve çıkmıştı. 2070'de greve çıkmıştı. 2071'de greve çıkmıştı. 2072'de greve çıkmıştı. 2073'de greve çıkmıştı. 2074'de greve çıkmıştı. 2075'de greve çıkmıştı. 2076'da greve çıkmıştı. 2077'de greve çıkmıştı. 2078'de greve çıkmıştı. 2079'da greve çıkmıştı. 2080'de greve çıkmıştı. 2081'de greve çıkmıştı. 2082'de greve çıkmıştı. 2083'de greve çıkmıştı. 2084'de greve çıkmıştı. 2085'de greve çıkmıştı. 2086'da greve çıkmıştı. 2087'de greve çıkmıştı. 2088'de greve çıkmıştı. 2089'da greve çıkmıştı. 2090'de greve çıkmıştı. 2091'de greve çıkmıştı. 2092'de greve çıkmıştı. 2093'de greve çıkmıştı. 2094'de greve çıkmıştı. 2095'de greve çıkmıştı. 2096'da greve çıkmıştı. 2097'de greve çıkmıştı. 2098'de greve çıkmıştı. 2099'da greve çıkmıştı. 2100'de greve çıkmıştı. 2101'de greve çıkmıştı. 2102'de greve çıkmıştı. 2103'de greve çıkmıştı. 2104'de greve çıkmıştı. 2105'de greve çıkmıştı. 2106'da greve çıkmıştı. 2107'de greve çıkmıştı. 2108'de greve çıkmıştı. 2109'da greve çıkmıştı. 2110'de greve çıkmıştı. 2111'de greve çıkmıştı. 2112'de greve çıkmıştı. 2113'de greve çıkmıştı. 2114'de greve çıkmıştı. 2115'de greve çıkmıştı. 2116'da greve çıkmıştı. 2117'de greve çıkmıştı. 2118'de greve çıkmıştı. 2119'da greve çıkmıştı. 2120'de greve çıkmıştı. 2121'de greve çıkmıştı. 2122'de greve çıkmıştı. 2123'de greve çıkmıştı. 2124'de greve çıkmıştı. 2125'de greve çıkmıştı. 2126'da greve çıkmıştı. 2127'de greve çıkmıştı. 2128'de greve çıkmıştı. 2129'da greve çıkmıştı. 2130'de greve çıkmıştı. 2131'de greve çıkmıştı. 2132'de greve çıkmıştı. 2133'de greve çıkmıştı. 2134'de greve çıkmıştı. 2135'de greve çıkmıştı. 2136'da greve çıkmıştı. 2137'de greve çıkmıştı. 2138'de greve çıkmıştı. 2139'da greve çıkmıştı. 2140'de greve çıkmıştı. 2141'de greve çıkmıştı. 2142'de greve çıkmıştı. 2143'de greve çıkmıştı. 2144'de greve çıkmıştı. 2145'de greve çıkmıştı. 2146'da greve çıkmıştı. 2147'de greve çıkmıştı. 2148'de greve çıkmıştı. 2149'da greve çıkmıştı. 2150'de greve çıkmıştı. 2151'de greve çıkmıştı. 2152'de greve çıkmıştı. 2153'de greve çıkmıştı. 2154'de greve çıkmıştı. 2155'de greve çıkmıştı. 2156'da greve çıkmıştı. 2157'de greve çıkmıştı. 2158'de greve çıkmıştı. 2159'da greve çıkmıştı. 2160'de greve çıkmıştı. 2161'de greve çıkmıştı. 2162'de greve çıkmıştı. 2163'de greve çıkmıştı. 2164'de greve çıkmıştı. 2165'de greve çıkmıştı. 2166'da greve çıkmıştı. 2167'de greve çıkmıştı. 2168'de greve çıkmıştı. 2169'da greve çıkmıştı. 2170'de greve çıkmıştı. 2171'de greve çıkmıştı. 2172'de greve çıkmıştı. 2173'de greve çıkmıştı. 2174'de greve çıkmıştı. 2175'de greve çıkmıştı. 2176'da greve çıkmıştı. 2177'de greve çıkmıştı. 2178'de greve çıkmıştı. 2179'da greve çıkmıştı. 2180'de greve çıkmıştı. 2181'de greve çıkmıştı. 2182'de greve çıkmıştı. 2183'de greve çıkmıştı. 2184'de greve çıkmıştı. 2185'de greve çıkmıştı. 2186'da greve çıkmıştı. 2187'de greve çıkmıştı. 2188'de greve çıkmıştı. 2189'da greve çıkmıştı. 2190'de greve çıkmıştı. 2191'de greve çıkmıştı. 2192'de greve çıkmıştı. 2193'de greve çıkmıştı. 2194'de greve çıkmıştı. 2195'de greve çıkmıştı. 2196'da greve çıkmıştı. 2197'de greve çıkmıştı. 2198'de greve çıkmıştı. 2199'da greve çıkmıştı. 2200'de greve çıkmıştı. 2201'de greve çıkmıştı. 2202'de greve çıkmıştı. 2203'de greve çıkmıştı. 2204'de greve çıkmıştı. 2205'de greve çıkmıştı. 2206'da greve çıkmıştı. 2207'de greve çıkmıştı. 2208'de greve çıkmıştı. 2209'da greve çıkmıştı. 2210'de greve çıkmıştı. 2211'de greve çıkmıştı. 2212'de greve çıkmıştı. 2213'de greve çıkmıştı. 2214'de greve çıkmıştı. 2215'de greve çıkmıştı. 2216'da greve çıkmıştı. 2217'de greve çıkmıştı. 2218'de greve çıkmıştı. 2219'da greve çıkmıştı. 2220'de greve çıkmıştı. 2221'de greve çıkmıştı. 2222'de greve çıkmıştı. 2223'de greve çıkmıştı. 2224'de greve çıkmıştı. 2225'de greve çıkmıştı. 2226'da greve çıkmıştı. 2227'de greve çıkmıştı. 2228'de greve çıkmıştı. 2229'da greve çıkmıştı. 2230'de greve çıkmıştı. 2231'de greve çıkmıştı. 2232'de greve çıkmıştı. 2233'de greve çıkmıştı. 2234'de greve çıkmıştı. 2235'de greve çıkmıştı. 2236'da greve çıkmıştı. 2237'de greve çıkmıştı. 2238'de greve çıkmıştı. 2239'da greve çıkmıştı. 2240'de greve çıkmıştı. 2241'de greve çıkmıştı. 2242'de greve çıkmıştı. 2243'de greve çıkmıştı. 2244'de greve çıkmıştı. 2245'de greve çıkmıştı. 2246'da greve çıkmıştı. 2247'de greve çıkmıştı. 2248'de greve çıkmıştı. 2249'da greve çıkmıştı. 2250'de greve çıkmıştı. 2251'de greve çıkmıştı. 2252'de greve çıkmıştı. 2253'de greve çıkmıştı. 2254'de greve çıkmıştı. 2255'de greve çıkmıştı. 2256'da greve çıkmıştı. 2257'de greve çıkmıştı. 2258'de greve çıkmıştı. 2259'da greve çıkmıştı. 2260'de greve çıkmıştı. 2261'de greve çıkmıştı. 2262'de greve çıkmıştı. 2263'de greve çıkmıştı. 2264'de greve çıkmıştı. 2265'de greve çıkmıştı. 2266'da greve çıkmıştı. 2267'de greve çıkmıştı. 2268'de greve çıkmıştı. 2269'da greve çıkmıştı. 2270'de greve çıkmıştı. 2271'de greve çıkmıştı. 2272'de greve çıkmıştı. 2273'de greve çıkmıştı. 2274'de greve çıkmıştı. 2275'de greve çıkmıştı. 2276'da greve çıkmıştı. 2277'de greve çıkmıştı. 2278'de greve çıkmıştı. 2279'da greve çıkmıştı. 2280'de greve çıkmıştı. 2281'de greve çıkmıştı. 2282'de greve çıkmıştı. 2283'de greve çıkmıştı. 2284'de greve çıkmıştı. 2285'de greve çıkmıştı. 2286'da greve çıkmıştı. 2287'de greve çıkmıştı. 2288'de greve çıkmıştı. 2289'da greve çıkmıştı. 2290'de greve çıkmıştı. 2291'de greve çıkmıştı. 2292'de greve çıkmıştı. 2293'de greve çıkmıştı. 2294'de greve çıkmıştı. 2295'de greve çıkmıştı. 2296'da greve çıkmıştı. 2297'de greve çıkmıştı. 2298'de greve çıkmıştı. 2299'da greve çıkmıştı. 2300'de greve çıkmıştı. 2301'de greve çıkmıştı. 2302'de greve çıkmıştı. 2303'de greve çıkmıştı. 2304'de greve çıkmıştı. 2305'de greve çıkmıştı. 2306'da greve çıkmıştı. 2307'de greve çıkmıştı. 2308'de greve çıkmıştı. 2309'da greve çıkmıştı. 2310'de greve çıkmıştı. 2311'de greve çıkmıştı. 2312'de greve çıkmıştı. 2313'de greve çıkmıştı. 2314'de greve çıkmıştı. 2315'de greve çıkmıştı. 2316'da greve çıkmıştı. 2317'de greve çıkmıştı. 2318'de greve çıkmıştı. 2319'da greve çıkmıştı. 2320'de greve çıkmıştı. 2321'de greve çıkmıştı. 2322'de greve çıkmıştı. 2323'de greve çıkmıştı. 2324'de greve çıkmıştı. 2325'de greve çıkmıştı. 2326'da greve çıkmıştı. 2327'de greve çıkmıştı. 2328'de greve çıkmıştı. 2329'da greve çıkmıştı. 2330'de greve çıkmıştı. 2331'de greve çıkmıştı. 2332'de greve çıkmıştı. 2333'de greve çıkmıştı. 2334'de greve çıkmıştı. 2335'de greve çıkmıştı. 2336'da greve çıkmıştı. 2337'de greve çıkmıştı. 2338'de greve çıkmıştı. 2339'da greve çıkmıştı. 2340'de greve çıkmıştı. 2341'de greve çıkmıştı. 2342'de greve çıkmıştı. 2343'de greve çıkmıştı. 2344'de greve çıkmıştı. 2345'de greve çıkmıştı. 2346'da greve çıkmıştı. 2347'de greve çıkmıştı. 2348'de greve çıkmıştı. 2349'da greve çıkmıştı. 2350'de greve çıkmıştı. 2351'de greve çıkmıştı. 2352'de greve çıkmıştı. 2353'de greve çıkmıştı. 2354'de greve çıkmıştı. 2355'de greve çıkmıştı. 2356'da greve çıkmıştı. 2357'de greve çıkmıştı. 2358'de greve çıkmıştı. 2359'da greve çıkmıştı. 2360'de greve çıkmıştı. 2361'de greve çıkmıştı. 2362'de greve çıkmıştı. 2363'de greve çıkmıştı. 2364'de greve çıkmıştı. 2365'de greve çıkmıştı. 2366'da greve çıkmıştı. 2367'de greve çıkmıştı. 2368'de greve çıkmıştı. 2369'da greve çıkmıştı. 2370'de greve çıkmıştı. 2371'de greve çıkmıştı. 2372'de greve çıkmıştı. 2373'de greve çıkmıştı. 2374'de greve çıkmıştı. 2375'de greve çıkmıştı. 2376'da greve çıkmıştı. 2377'de greve çıkmıştı. 2378'de greve çıkmıştı. 2379'da greve çıkmıştı. 2380'de greve çıkmıştı. 2381'de greve çıkmıştı. 2382'de greve çıkmıştı. 2383'de greve çıkmıştı. 2384'de greve çıkmıştı. 2385'de greve çıkmıştı. 2386'da greve çıkmıştı. 2387'de greve çıkmıştı. 2388'de greve çıkmıştı. 2389'da greve çıkmıştı. 2390'de greve çıkmıştı. 2391'de greve çıkmıştı. 2392'de greve çıkmıştı. 2393'de greve çıkmıştı. 2394'de greve çıkmıştı. 2395'de greve çıkmıştı. 2396'da greve çıkmıştı. 2397'de greve çıkmıştı. 2398'de greve çıkmıştı. 2399'da greve çıkmıştı. 2400'de greve çıkmıştı. 2401'de greve çıkmıştı. 2402'de greve çıkmıştı. 2403'de greve çıkmıştı. 2404'de greve çıkmıştı. 2405'de greve çıkmıştı. 2406'da greve çıkmıştı. 2407'de greve çıkmıştı. 2408'de greve çıkmıştı. 2409'da greve çıkmıştı. 2410'de greve çıkmıştı. 2411'de greve çıkmıştı. 2412'de greve çıkmıştı. 2413'de greve çıkmıştı. 2414'de greve çıkmıştı. 2415'de greve çıkmıştı. 2416'da greve çıkmıştı. 2417'de greve çıkmıştı. 2418'de greve çıkmıştı. 2419'da greve çıkmıştı. 2420'de greve çıkmıştı. 2421'de greve çıkmıştı. 2422'de greve çıkmıştı. 2423'de greve çıkmıştı. 2424'de greve çıkmıştı. 2425'de greve çıkmıştı. 2426'da greve çıkmıştı. 2427'de greve çıkmıştı. 2428'de greve çıkmıştı. 2429'da greve çıkmıştı. 2430'de greve çıkmıştı. 2431'de greve çıkmıştı. 2432'de greve çıkmıştı. 2433'de greve çıkmıştı. 2434'de greve çıkmıştı. 2435'de greve çıkmıştı. 2436'da greve çıkmıştı. 2437'de greve çıkmıştı. 2438'de greve çıkmıştı. 2439'da greve çıkmıştı. 2440'de greve çıkmıştı. 2441'de greve çıkmıştı. 2442'de greve çıkmıştı. 2443'de greve çıkmıştı. 2444'de greve çıkmıştı. 2445'de greve çıkmıştı. 2446'da greve çıkmıştı. 2447'de greve çıkmıştı. 2448'de greve çıkmıştı. 2449'da greve çıkmıştı. 2450'de greve çıkmıştı. 2451'de greve çıkmıştı. 2452'de greve çıkmıştı. 2453'de greve çıkmıştı. 2454'de greve çıkmıştı. 2455'de greve çıkmıştı. 2456'da greve çıkmıştı. 2457'de greve çıkmıştı. 2458'de greve çıkmıştı. 2459'da greve çıkmıştı. 2460'de greve çıkmıştı. 2461'de greve çıkmıştı. 2462'de greve çıkmıştı. 2463'de greve çıkmıştı. 2464'de greve çıkmıştı. 2465'de greve çıkmıştı. 2466'da greve çıkmıştı. 2467'de greve çıkmıştı. 2468'de greve çıkmıştı. 2469'da greve çıkmıştı. 2470'de greve çıkmıştı. 2471'de greve çıkmıştı. 2472'de greve çıkmıştı. 2473'de greve çıkmıştı. 2474'de greve çıkmıştı. 2475'de greve çıkmıştı. 2476'da greve çıkmıştı. 2477'de greve çıkmıştı. 2478'de greve çıkmıştı. 2479'da greve çıkmıştı. 2480'de greve çıkmıştı. 2481'de greve çıkmıştı. 2482'de greve çıkmıştı. 2483'de greve çıkmıştı. 2484'de greve çıkmıştı. 2485'de greve çıkmıştı. 2486'da greve çıkmıştı. 2487'de greve çıkmıştı. 2488'de greve çıkmıştı. 2489'da greve çıkmıştı. 2490'de greve çıkmıştı. 2491'de greve çıkmıştı. 2492'de greve çıkmıştı. 2493'de greve çıkmıştı. 2494'de greve çıkmıştı. 2495'de greve çıkmıştı. 2496'da greve çıkmıştı. 2497'de greve çıkmıştı. 2498'de greve çıkmıştı. 2499'da greve çıkmıştı. 2500'de greve çıkmıştı. 2501'de greve çıkmıştı. 2502'de greve çıkmıştı. 2503'de greve çıkmıştı. 2504'de greve çıkmıştı. 2505'de greve çıkmıştı. 2506'da greve çıkmıştı. 2507'de greve çıkmıştı. 2508'de greve çıkmıştı. 2509'da greve çıkmıştı. 2510'de greve çıkmıştı. 2511'de greve çıkmıştı. 2512'de greve çıkmıştı. 2513'de greve çıkmıştı. 2514'de greve çıkmıştı. 2515'de greve çıkmıştı. 2516'da greve çıkmıştı. 2517'de greve çıkmıştı. 2518'de greve çıkmıştı. 2519'da greve çıkmıştı. 2520'de greve çıkmıştı. 2521'de greve çıkmıştı. 2522'de greve çıkmıştı. 2523'de greve çıkmıştı. 2524'de greve çıkmıştı. 2525'de greve çıkmıştı. 2526'da greve çıkmıştı. 2527'de greve çıkmıştı. 2528'de greve çıkmıştı. 2529'da greve çıkmıştı. 2530'de greve çıkmıştı. 2531'de greve çıkmıştı. 2532'de greve çıkmıştı. 2533'de greve çıkmıştı. 2534'de greve çıkmıştı. 2535'de greve çıkmıştı. 2536'da greve çıkmıştı. 2537'de greve çıkmıştı. 2538'de greve çıkmıştı. 2539'da greve çıkmıştı. 2540'de greve çıkmıştı. 2541'de greve çıkmıştı. 2542'de greve çıkmıştı. 2543'de greve çıkmıştı. 2544'de greve çıkmıştı. 2545'de greve çıkmıştı. 2546'da greve çıkmıştı. 2547'de greve çıkmıştı. 2548'de greve çıkmıştı. 2549'da greve çıkmıştı. 2550'de greve çıkmıştı. 2551'de greve çıkmıştı. 2552'de greve çıkmıştı. 2553'de greve çıkmıştı. 2554'de greve çıkmıştı. 2555'de greve çıkmıştı. 2556'da greve çıkmıştı. 2557'de greve çıkmıştı. 2558'de greve çıkmıştı. 2559'da greve çıkmıştı. 2560'de greve çıkmıştı. 2561'de greve çıkmıştı. 2562'de greve çıkmıştı. 2563'de greve çıkmıştı. 2564'de greve çıkmıştı. 2565'de greve çıkmıştı. 2566'da greve çıkmıştı. 2567'de greve çıkmıştı. 2568'de greve çıkmıştı. 2569'da greve çıkmıştı. 2570'de greve çıkmıştı. 2571'de greve çıkmıştı. 2572'de greve çıkmıştı. 2573'de greve çıkmıştı. 2574'de greve çıkmıştı. 2575'de greve çıkmıştı. 2576'da greve çıkmıştı. 2577'de greve çıkmıştı. 2578'de greve çıkmıştı. 2579'da greve çıkmıştı. 2580'de greve çıkmıştı. 2581'de greve çıkmıştı. 2582'de greve çıkmıştı. 2583'de greve çıkmıştı. 2584'de greve çıkmıştı. 2585'de greve çıkmıştı. 2586'da greve çıkmıştı. 2587'de greve çıkmıştı. 2588'de greve çıkmıştı. 2589'da greve çıkmıştı. 2590'de greve çıkmıştı. 2591'de greve çıkmıştı. 2592'de greve çıkmıştı. 2593'de greve çıkmıştı. 2594'de greve çıkmıştı. 2595'de greve çıkmıştı. 2596'da greve çıkmıştı. 2597'de greve çıkmıştı. 2598'de greve çıkmıştı. 2599'da greve çıkmıştı. 2600'de greve çıkmıştı. 2601'de greve çıkmıştı. 2602'de greve çıkmıştı. 2603'de greve çıkmıştı. 2604'de greve çıkmıştı. 2605'de greve çıkmıştı. 2606'da greve çıkmıştı. 2607'de greve çıkmıştı. 2608'de greve çıkmıştı. 2609'da greve çıkmıştı. 2610'de greve çıkmıştı. 2611'de greve çıkmıştı. 2612'de greve çıkmıştı. 2613'de greve çıkmıştı. 2614'de greve çıkmıştı. 2615'de greve çıkmıştı. 2616'da greve çıkmıştı. 2617'de greve çıkmıştı. 2618'de greve çıkmıştı. 2619'da greve çıkmıştı. 2620'de greve çıkmıştı. 2621'de greve çıkmıştı. 2622'de greve çıkmıştı. 2623'de greve çıkmıştı. 2624'de greve çıkmıştı. 2625'de greve çıkmıştı. 2626'da greve çıkmıştı. 2627'de greve çıkmıştı. 2628'de greve çıkmıştı. 2629'da greve çıkmıştı. 2630'de greve çıkmıştı. 2631'de greve çıkmıştı. 2632'de greve çıkmıştı. 2633'de greve çıkmıştı. 2634'de greve çıkmıştı. 2635'de greve çıkmıştı. 2636'da greve çıkmıştı. 2637'de greve çıkmıştı. 2638'de greve çıkmıştı. 2639'da greve çıkmıştı. 2640'de greve çıkmıştı. 2641'de greve çıkmıştı. 2642'de greve çıkmıştı. 2643'de greve çıkmıştı. 2644'de greve çıkmıştı. 2645'de greve çıkmıştı. 2646'da greve çıkmıştı. 2647'de greve çıkmıştı. 2648'de greve çıkmıştı. 2649'da greve çıkmıştı. 2650'de greve çıkmıştı. 2651'de greve çıkmıştı. 2652'de greve çıkmıştı. 2653'de greve çıkmıştı. 2654'de greve çıkmıştı. 2655'de greve çıkmıştı. 2656'da greve çıkmıştı. 2657'de greve çıkmıştı. 2658'de greve çıkmıştı. 2659'da greve çıkmıştı. 2660'de greve çıkmıştı. 2661'de greve çıkmıştı. 2662'de greve çıkmıştı. 2663'de greve çıkmıştı. 2664'de greve çıkmıştı. 2665'de greve çıkmıştı. 2666'da greve çıkmıştı. 2667'de greve çıkmıştı. 2668'de greve çıkmıştı. 2669'da greve çıkmıştı. 2670'de greve çıkmıştı. 2671'de greve çıkmıştı. 2672'de greve çıkmıştı. 2673'de greve çıkmıştı. 2674'de greve çıkmıştı. 2675'de greve çıkmıştı. 2676'da greve çıkmıştı. 2677'de greve çıkmıştı. 2678'de greve çıkmıştı. 2679'da greve çıkmıştı. 2680'de greve çıkmıştı. 2681'de greve çıkmıştı. 2682'de greve çıkmıştı. 2683'de greve çıkmıştı. 2684'de greve çıkmıştı. 2685'de greve çıkmıştı. 2686'da greve çıkmıştı. 2687'de greve çıkmıştı. 2688'de greve çıkmıştı. 2689'da greve çıkmıştı. 2690'de greve çıkmıştı. 2691'de greve çıkmıştı. 2692'de greve çıkmıştı. 2693'de greve çıkmıştı. 2694'de greve çıkmıştı. 2695'de greve çıkmıştı. 2696'da greve çıkmıştı. 2697'de greve çıkmıştı. 2698'de greve çıkmıştı. 2699'da greve çıkmıştı. 2700'de greve çıkmıştı. 2701'de greve çıkmıştı. 2702'de greve çıkmıştı. 2703'de greve çıkmıştı. 2704'de greve çıkmıştı. 2705'de greve çıkmıştı. 2706'da greve çıkmıştı. 2707'de greve çıkmıştı. 2708'de greve çıkmıştı. 2709'da greve çıkmıştı. 2710'de greve çıkmıştı. 2711'de greve çıkmıştı. 2712'de greve çıkmıştı. 2713'de greve çıkmıştı. 2714'de greve çıkmıştı. 2715'de greve çıkmıştı. 2716'da greve çıkmıştı. 2717'de greve çıkmıştı. 2718'de greve çıkmıştı. 2719'da greve çıkmıştı. 2720'de greve çıkmıştı. 2721'de greve çıkmıştı. 2722'de greve çıkmıştı. 2723'de greve çıkmıştı. 2724'de greve çıkmıştı. 2725'de greve çıkmıştı. 2726'da greve çıkmıştı. 2727'de greve çıkmıştı. 2728'de greve çıkmıştı. 2729'da greve çıkmıştı. 2730'de greve çıkmıştı. 2731'de greve çıkmıştı. 2732'de greve çıkmıştı. 2733'de greve çıkmıştı. 2734'de greve çıkmıştı. 2735'de greve çıkmıştı. 2736'da greve çıkmıştı. 2737'de greve çıkmıştı. 2738'de greve çıkmıştı. 2739'da greve çıkmıştı. 2740'de greve çıkmıştı. 2741'de greve çıkmıştı. 2742'de greve çıkmıştı. 2743'de greve çıkmıştı. 2744'de greve çıkmıştı. 2745'de greve çıkmıştı. 2746'da greve çıkmıştı. 2747'de greve çıkmıştı. 2748'de greve çıkmıştı. 2749'da greve çıkmıştı. 2750'de greve çıkmıştı. 2751'de greve çıkmıştı. 2752'de greve çıkmıştı. 2753'de greve çıkmıştı. 2754'de greve çıkmıştı. 2755'de greve çıkmıştı. 2756'da greve çıkmıştı. 2757'de greve çıkmıştı. 2758'de greve çıkmıştı. 2759'da greve çıkmıştı. 2760'de greve çıkmıştı. 2761'de greve çıkmıştı. 2762'de greve çıkmıştı. 2763'de greve çıkmıştı. 2764'de greve çıkmıştı. 2765'de greve çıkmıştı. 2766'da greve çıkmıştı. 2767'de greve çıkmıştı. 2768'de greve çıkmıştı. 2769'da greve çıkmıştı. 2770'de greve çıkmıştı. 2771'de greve çıkmıştı. 2772'de greve çıkmıştı. 2773'de greve çıkmıştı. 2774'de greve çıkmıştı. 2775'de greve çıkmıştı. 2776'da greve çıkmıştı. 2777'de greve çıkmıştı. 2778'de greve çıkmıştı

Devrimci ve ilerici güçler “füze kalkanı” projesine karşı Taksim’den haykırdı...

“Emperyalizme ve siyonizme ‘kalkan’ olmayacağız!”

Emperyalist savaş aygıtı NATO’nun ABD patentli “füze savunma kalkanı projesi” 11 Aralık günü Taksim’de gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

Bir araya gelen devrimci ve ilerici güçler Galatasaray Lisesi’nden Taksim Tramvay Durağı’na gerçekleştirdikleri “Emperyalizme ve siyonizme ‘kalkan’ olmama” kararlılığını haykırdılar.

“NATO’ya ve füze kalkanı projesine hayır!”

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Federasyonu, **Devrimci Hareket**, Emek ve Özgürlük Cephesi, **Emekçi Hareket Partisi**, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, **Halk Cephesi**, Kaldıraç, **Odak**, Partizan, **Proleterce Devrimci Duruş**, Sosyalist Demokrasi Partisi ve **Toplumsal Özgürlük Platformu**’nun örgütleyici olduğu eylem için kitle Galatasaray Lisesi önünde bir araya geldi. “NATO’ya ve füze kalkanı projesine hayır! Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız!” pankartı açan devrimci ve ilerici güçler, Taksim Tramvay Durağı’na yürüyüşe geçtiler.

Sağanak yağmura ve soğuk havaya rağmen coşkulu geçen yürüyüş boyunca, ajitasyon konuşmalarıyla emperyalizmin Ortadoğu’daki kirli politikaları teşhir edildi.

“Füze kalkanı emekçileri ve ezilen halklarını hedef alıyor”

Taksim Tramvay Durağı’na gelindiğinde eylemi örgütleyen bileşenler adına basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamada, uzunca bir süredir gündemde yer tutan “füze savunma kalkanı” projesinin “NATO’nun yeni strateji konsepti” ile birlikte kabul edildiği hatırlatıldı. TC devletinin, ABD başta olmak üzere emperyalistlerin Ortadoğu’da yürüttüğü kirli politikalar ve savaşlara taşeronluk yapacağını,

onlarla birlikte bölge halklarına saldıracağını, yani emperyalist-siyonist güçlere “kalkan” olacağını açıkça beyan ettiğini vurgulandı.

“Hedef gösterilen bir ülke ismi koydurmadık” diyerek “başarı narası” atan işbirlikçi ve uşak düzen güçlerinin yaptığının, halkları aptal yerine koymaktan ve işbirlikçiliklerini örtmeye çalışmaktan başka bir şey olmadığı söylendi.

NATO’nun ABD patentli “füze kalkanı” projesinin tüm dünya işçi, emekçilerini ve ezilen halklarını tehdit ettiği belirtilen açıklamada şunlar söylendi: *“Bugün Ortadoğu halklarına doğrultulan namluların bir ucu, hiç şüphe yok ki Türkiye ve Kürdistan’dan Avrupa’ya, Asya’dan Latin Amerika’ya dünyanın diğer bölgelerindeki ilerici ve devrimci mücadeleleri de hedef almaktadır. Bunalmış içerisinde debelenen emperyalist sistem, olası kitlesel kalkışmaların da erkenden önünü almak niyetindedir.”*

“Emperyalistlerden ve işbirlikçilerinden hesap soracağız!”

Türkiyeli egemen sınıfların, bir yandan da işçilere ve emekçilere dönük sosyal yıkım saldırılarını ve kölece çalışma koşullarını derinleştirdiğinin söylendiği açıklamada, Kürt ulusu başta olmak üzere ezilen halklara dönük baskı ve sömürünün katmerlendiği ifade edildi. Emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan işbirlikçi egemen sınıfların, hem içeride hem de dışarıda işçilere, emekçilere ve ezilen halklara dönük suç işlediği yeni suçların ise yolunu düzlediği dile getirildi.

NATO’dan çıkılsın, emperyalist üsler kapatılsın! Tüm emperyalist anlaşmalar iptal edilsin!” şiarlarını yükseltmek gerektiği vurgulanarak emperyalist-siyonist güçlerin ve işbirlikçi-uşak TC devletinin planlarını bozmak için mücadele çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Anadilde eğitim” paneli

Kayseri İşçi Kültür Evi’nde 11 Aralık Cumartesi günü “Anadilde eğitim” paneli gerçekleştirildi.

Panel, anadilde eğitimle ilgili slayt gösterisi ile başladı.

Daha sonra sunuma geçildi.

BDSP temsilcisi tarafından yapılan sunumda öncelikle dünyada yasaklanan dillerin kısa sürede kaybolduğu ve anadilde eğitimin en temel haklardan biri olduğu dile getirildi. Sömürgeci sermaye devletinin her konuda olduğu gibi Kürt halkının anadilde eğitim hakkını ihlal ederek insanlık dışı uygulamaları benimsediği belirtildi.

BDSP temsilcisi sunumunun devamında *“Sosyal ve kültürel asimilasyonun en güçlü silahlarından biri anadil kullanımının engellenmesidir. İnsan kendi kültürel değerlerini, anadiliyle öğrenir ve kendi anadiliyle de gelecek kuşaklara aktarır. Türk devleti kuruluşundan bu yana Kürt halkının varlığını tanımadı, bunun bir parçası olarak Kürt dilini asimile çalışmasına yöneldi. Recep Tayyip Erdoğan’ın deyimiyle, bu yapılanlar kültürel soykırımın daniskasıdır!”* dedi.

Kürt sorunu konusunda reformist solun tutumuna değinen BDSP temsilcisi birlik ve beraberliğin ancak gönüllülüğten ve bunun ezilen halka, kendi kaderini tayin hakkının önkoşulsuz tanınmasından geçtiğini belirtti. Ulusal baskı ve eşitsizliğin sınıfsal baskı ve eşitsizliğin bir yansıması olduğunu, ulusal sorunun köklü ve kalıcı çözümünün ancak proletarya devrimi koşullarında mümkün olacağını ifade etti. Komünistlerin; her türlü ulusal baskı, eşitsizlik ve ayrıcalığın ortadan kaldırılması, Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı, tüm dillerin tam hak eşitliğinin sağlanması, zorunlu devlet dilinin kaldırılması, herkesin kendi anadilinde eğitim hakkına kavuşması, tüm azınlık milliyetlere kendi dillerini ve kültürlerini kullanma, koruma ve geliştirmesi için savaştığını belirterek sunumunu sonlandırdı.

Panelin ikinci bölümünde katılımcıların soruları yanıtladı. Bu esnada son derece canlı tartışmalar gerçekleştirildi. Saat 14.00’te başlayıp 17.00’de biten panele 35 kişi katıldı.

Esenyurt’ta “Zor dönem devrimciliği ve devrimci kimlik” semineri

Esenyurt BDSP, “Zor dönem devrimciliği ve devrimci kimlik” başlıklı eğitim semineri gerçekleştirdi. Seminerde sınıf hareketinin durumu ve komünist hareketin misyonu üzerine canlı tartışmalar yürütüldü.

BDSP temsilcisi 50’lerden günümüze mücadele tarihi üzerine bir sunum gerçekleştirdi. Bu tarihsel mücadele sürecinde komünist hareketin ortaya çıkışı ve ideolojik platformu ortaya konuldu. Komünistlerin, 80 sonrası esen tasfiyeci rüzgarın karşısında kararlılıkla devrim davasını sahiplendikleri dile getirildi. Dönemin zor koşullarında dahi devrim davasında gösterilen sarsılmaz inancın bugün işçi sınıfını devrime taşıyacak olan irade olduğu söylendi.

Zor dönem devrimcileri Habip, Ümit, Hatice ve Alaattin şahsında devrimci kimlik üzerine tartışmalar yürütüldü. Bu yiğit devrimcilerin iradesi ve bilincini kuşanarak; onların ölümü küçülten, inancı büyüten devrimci kimliklerine bürünmek gerekliliğine vurgu yapıldı. Ardından sorulan sorular ve katılımcıların düşüncelerini ifade etmeleriyle seminer sona erdi.

Kızıl Bayrak / Kayseri - Esenyurt

Maraş'ın katili sermaye devleti!

32 yıl önce Aralık ayında Maraş'ta büyük bir katliam yaşandı. Yüzlerce kişi öldürüldü, bin 500 kişi yaralandı. Katliam toplumsal mücadeleyi ezmek için tezgahlanan Amerikan patentli 12 Eylül darbesine zemin hazırlamak için gerçekleştirilen operasyonların bir parçasıydı. Zaten Bülent Ecevit'in ölümünden sonra açılan özel arşivinde bulunan belge ve bilgiler de katliamın MİT-CİA tarafından eşgüdüm içinde planlandığını açık hale getirmişti.

Uzun yıllar boyunca saklanan İçişleri Bakanlığı raporunda sinemada gerçekleşen provokasyon ve sonrasında gelişen katliama ilişkin ayrıntılı bilgiler yer alıyor. Raporda katliamın uygulayıcısı olan faşistlerin tek tek isimleri belirtiliyor. Hüseyin Yıldız, Ünal Ağaoğlu, Haluk Kırıcı, Mustafa Özmen, Mustafa Düger, Remzi Çayır, Mustafa Demir, Bünyamin Adanalı, Ahmet Ercüment Gedikli, Mustafa Korkmaz ve İsmail Ufuk adlı katiller katliamdan önce Maraş'a gelmişlerdi. Aynı dönemde MİT-CİA elamanları da Maraş'ı mesken tutmuştu. Milli piyangocu kılığında Maraş'ta dolaşan devlet görevlileri Alevilerin yoğun olarak yaşadıkları semtlerde nüfus sayımı yapıyorlar diyerek evlerde kaç kişi yaşadığını saptadılar. Ayrıca Aleviler'in yaşadığı evleri kırmızı boya ile işaretlediler.

Katliam, faşistlerin Aleviler'in uğrak yeri olan Akın Kırathanesi'ni bombalamasıyla başladı. Faşistler bombalama olayından sonra iki devrimci öğretmeni de katlettiler. Hemen ardından ise öğretmenlerin cenaze törenine katılmaya hazırlanan kitleye yönelik saldırı hazırlıklarına başladılar. Maraş müftüsü cenazelere yapılacak saldırı konusunda kışkırtıcı rolünü oynadı. Devletin resmi aracına binip bütün Maraş'ı dolaşır "Aleviler Cuma namazında camileri bombalayacaklar. Müslüman kardeşlerimizi katliamdan korumak için toplanalım. Bir Alevi öldüren cennete gider" sözleriyle katliamcıları teşvik etti. Maraş Devlet Hastanesi Başhekemi de katledilen devrimci öğretmenlerin çıkış işlemlerini geciktirip, Cuma namazının çıkışı olan saate denk getirerek katliamcılarının ekmeğine yağ sürdü. Bağlarbaşı imamı Mustafa Yıldız "Oruç ve namazla hacı olunmaz. Bir Alevi öldüren beş sefer hacca gitmiş gibi sevap kazanır" diyerek gerici gürürları kışkırttı.

Ardık katliam için her şey hazır. Faşistler Cuma

namazından çıkan kitleyi kışkırtıp, galeyana getirerek cenaze töreninin yapıldığı yere saldırdılar. İşyerlerini tahrip ettiler. DİSK, TÖB-DER, POL-DER binalarını yakıp yıktılar. Önceden kırmızı boya ile işaretlenen Alevilerin evlerini bastılar. Evlerde katliamlar gerçekleştirildiler. Kadınlara tecavüz ettiler. Hamile kadınların karınlarını deştiler. Çocukların gözlerini şişlerle oydular. İnsanları baltalarla doğradılar. Ardından da evleri ateşe verdiler.

Faşist katiller ellerinde ağır makineli silahlarla evleri tararken bile devrimciler ve Alevi emekçiler faşist saldırılar karşısında pusmadılar. Direniş yolunu seçtiler. Taşlarla, sopalarla, eski av tüfekleriyle faşist saldırılara karşı yiğitçe direndiler. Katillerin ellerindeki ağır silahlara aldırmadan hayatlarını feda etmeyi göze alarak son nefeslerine kadar çarpıştılar. Büyük direniş karşısında şaşkına dönen kontrgerilla elemanları, sivil faşistler mahalleleri terk etmek zorunda kaldılar. İlan edilen sıkıyönetime, devlet terörüne rağmen Aleviler ve devrimciler barikatları terk etmediler. Barikatların başında günlerce nöbet tuttular. Devletin saldırılarını da büyük bir direngenlikle karşılayıp püskürttüler.

Katliam sırasında Maraş'ta bulunan İçişleri Bakanı katilleri değil, katliama maruz kalan Alevileri ve devrimcileri suçladı. İçişleri Bakanı, katliamın solcuların tahriki nedeniyle yaşandığını söyleyebilecek kadar alçalabilirdi. Katliamı gerçekleştiren sivil faşistlerin başındaki kişi olan Alpaslan Türkeş'i ziyaret edip katliamcılarının önünü açmak için neler yapılabileceğini konuşup tartışan da aynı bakandı. Faşist sermaye devleti bütün gücüyle katliamcılarının yanında yer aldı. Kolluk güçleri kendilerine sığınan insanları katillere teslim ettiler. Devlet hastanesinde yaralı olarak yatan insanların öldürülmesine göz yumdular.

Faşist katiller işini bitirdikten sonra nihayet kolluk güçleri Maraş sokaklarında göründüler. Amaçları katliama uğrayan Alevi emekçilerini ve devrimcileri sindirmektir. Alevi emekçilerinin yaşadığı mahalleler tanklarla kuşatıldı. Namluları Aleviler'e dönük olan makineli tüfekler kentin dört bir yanında kuruldu. Faşist katillerin katletmeyi başaramadığı Aleviler'in ve devrimcilerin yaşadığı evler basıldı, didik didik arandı. Bu baskınların ardından Aleviler ve devrimciler, işkencelerden geçirildiler. Günlerce süren işkenceleri yıllardır Devrimci Arşivinde kaydediyoruz. Maraş katliamını

firsata çevirmek isteyen Bülent Ecevit'in başbakan olduğu CHP hükümeti Maraş'ta sıkıyönetim ilan etti.

Kontrgerilla hukuku da katliamcılarının yanında yer aldı. Ortada MHP, MİSK, ÜGD vb. faşist örgütlerin katliamda oynadığı role ilişkin yüzlerce belge vardı. Mahkeme tüm bu bilgi ve belgeleri kayıtlara geçirmesine rağmen dava zaman aşımına uğratıldı. Maraş dosyası kapatıldı. Faşist katiller bu sayede serbest kaldılar. Ökkeş Kenger örneğinde olduğu gibi milletvekili bile seçilebildiler.

Maraş katliamının failleri daha ortaya çıkan belgelerle daha açık hale geldi. Örneğin ABD Başkonsolosluğu'nun ikinci kâtibi katliamdan kısa bir süre önce Maraş bölgesine ve Aleviler'in yoğun olarak yaşadığı Çorum, Amasya, Sivas vb. illere ziyaretler gerçekleştirmişti. Ziyaretler sırasında Alevi-Sünni çatışmasını körüklemeye yönelik konuşmalar yaptığı, katliamdan sonra yakalanan faşist katillerin verdikleri ifadelerde yer aldı. CİA katliam sırasında hazırladığı ve sonradan deşifre olan raporda yer alan, "Plan kararlaştırıldığı gibi uygulanıyor" ifadesiyle katliamın tam göbeğinde yer aldığını ortaya koydu.

Maraş; ordusuyla, polisiyle, hükümetiyle, medyasıyla sermaye devletinin ABD destekli bir katliamı olarak tarihteki yerini aldı. Maraş katliamı, bizzat kontrgerilla devleti tarafından, Aleviler'i, devrimcileri hedefleyen bir katliam olarak planlandı. Bu katliamla kontrgerilla devleti devrimci mücadeleyi yok etmek, devrimci mücadeleye destek veren Alevi emekçilere gözdağı vermek istedi.

Maraş katliamı devletin katliam geleneğinde sadece bir halkadır. Maraş ve benzeri katliamların hesabını sormak ve yenilerine engel olmak; bu çürümüş devlete ve onun gerisindeki emperyalizme karşı kararlı bir mücadele vermektir.

Nevin Berktas için eylem

12 Eylül zindanlarını anlattığı "İnancın Sınandığı Zor Mekanlar: Hücreler" kitabından dolayı hapis cezası alan ve 3 Kasım 2010 tarihinde tutuklanarak Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'ne konulan **Nevin Berktas**'ın serbest bırakılması talebiyle 10 Aralık günü bir eylem gerçekleştirildi.

Proleterce Devrimci Duruş'un Bakırköy Cezaevi önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasında "Nevin Berktas serbest bırakılsın!" pankartı açıldı.

Basın açıklamasında, Berktas'ın devrimci geçmişine, cezaevi süreçlerine ve tutuklanmasına gerekçe gösterilen kitabı yazdığı döneme değinildi. İçeriği itibarıyla, Berktas'ın kaleme aldığı kitabın bir "suç duyurusu" niteliğinde olduğuna vurgu yapılan açıklamada 12 Eylül mahkemelerinin hiçbir kanıt olmadan yılları bulan cezalar verdiği hatırlatıldı.

Açıklama şu sözlerle devam etti: "12 Eylül mahkemeleri hiçbir kanıt olmadan yılları bulan ağır cezalar verdi. Yetmedi infazları yaktı. Yetmedi yıllarca fazladan yatırdı. Defalarca işkencelerden geçirdi, hücrelere attı, disiplin cezaları verdi. Bütün bunlar sömürü ve baskı düzenine başkaldıran, tüm işkencelere ve cezalara direnen devrim ve sosyalizm inancını yitirmeyen kişilere yapıldı. Şimdi de aynı zihniyet devam ediyor. Nevin Berktas şahsında direnen, başeğmeyen insan yargılanıyor." Açıklamanın son bölümünde ise Berktas'ın serbest bırakılması talebi dile getirildi. Dayanışma kartları, mektup ve imzalarla Berktas'la dayanışmayı yükseltme çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Engelliler haftasında faşist uğultular...

Türkiye’de 12 milyon engelli insan var. 12 milyon insan yaşamın her alanında devasa sorunlarla yüz yüze yaşama mücadelesi veriyor. Gelecek güvencesi, yaşama kalitesi, sağlık hizmetine ulaşmak, eğitim hakkından faydalanmak, toplumsal yaşama ve üretime katılmak gibi başlıklar altında toplanabilecek yığınla sorun engelli bireylerin yaşamını oluşturuyor. Bu sorunlar yığını elbette, bireyin bedensel ya da zihinsel engelinden değil, toplumsal düzenin insanlık dışı ve akıl dışı yapısından kaynaklanıyor. İnsanca yaşama hakkını hiçe sayan bu düzen içinde pek çok engelli kişi, yalnızlık içinde sokakta yaşamaya mahkum. Açlıkla, bakımsızlıkla, sefaletle yüz yüze kalarak yaşamını yitiriyor, şiddete, tacize, tecavüze maruz kalıyor.

İnsanca yaşama hakkı hiçe sayılan milyonlarca engelli insan sadece, seçim arefelerinde bir de engelliler haftasında hatırlanıyor. Seçim dönemlerinde, başbakan adayları, milletvekili adayları, belediye başkanı adayları adeta, engellilerle kim daha çok fotoğraf çektirecek yarışına giriyor, engelli insanları topluma şirin görünmek ve duygu sömürüsü yapmak için utanmazca kullanıyorlar. Engelliler haftasında ise, yaşama hakları acımasızca hiçe sayılan insanlar, kutlamalarla, şenliklerle selamlanıyor, yapmacık sevgi gösterileri ile birlikte ilgiye maruz bırakılıyor. Bu hafta atlatıldıktan sonra yaşam “normale” dönüyor, milyonlarca insan, gönül rahatlığı ile düzenin acımasızlığına terk ediliyor.

Bu yıl, bu ikiyüzlü “kutlama” haftasında olaylar beklenen ve alışıldan biraz daha farklı seyretti. Tam da engelliler haftasında, tam da engellilerin sorunlarının tartışıldığı resmi bir toplantıda, uzman ağızlardan, engellileri hedef alan tanıdık faşizan fısıltılar yükseldi... Bu yıl, Türkiye’de, engelliler haftasında, sosyal hizmetler kurumunun bir toplantısında, zihinsel engelli kadınların kısırlaştırılmasının gerekliliği tartışıldı. Tarih bu tartışmayı Nazi döneminden tanıyordu. Üstün ırk yaratmak peşinde olan Alman faşizmi, binlerce engelli insanı kısırlaştırmış, binlercesini kısırlaştırırken öldürmüş, binlercesini de kısırlaştırmak yerine doğrudan öldürmüştü.

Adolf Hitler, bu katliamları şu cümlelerle açıklıyordu: “Devlet için zihin ve beden eğitiminin önemli bir yeri vardır, ancak insan seçimi de en az bunun kadar önemlidir. Devletin, genetik olarak

hastalıklı veya alenen hasta olan bireylerin üreme için uygun olmadıklarını deklare etme sorumluluğu vardır... Ve bu sorumluluğu hiçbir anlayış göstermeden ve başkalarının da anlamalarını beklemeden acımasızca uygulamalıdır... 600 yıllık bir zaman dilimi boyunca vücudu sakat olan veya fiziksel olarak hasta olan kimselerin üremesini durdurmak... insan sağlığında bugün elde edilemeyen bir gelişim sağlayacaktır. Eğer ırkın en sağlıklı olan üyeleri planlı bir şekilde ürerlerse sonuçta bugün hala taşıdığımız hem ruhsal hem de bedensel açıdan bozuk tohumların olmadığı... bir ırk oluşacaktır.”

2010 yılı Türkiye’si’nde, “engellileri kısırlaştırılalım” tartışmasıyla Hitler selamlandı. Yer Kocaeli Sosyal Hizmetler Kurulu toplantısıydı. Kocaeli Valisi Ercan Topaca başkanlığında düzenlenen bu toplantıya hepsi “uzman” olan kurul üyeleri katılmıştı. Üye uzmanlardan, diş hekimi Sevil Çağlar, zihinsel engelli kadınlara tecavüz edilmesi konusu üstüne düşünmüş taşınmış ve şu sonuca ulaşmıştı: *“Maalesef zihinsel engelli kızlarımız tecavüze uğruyor ve çocuk dünyaya getiriyor. Bu, benim mahallemde bile yaşandı. Erkekler zihinsel engelli kıza inşaatta tecavüz ediyor. Kız hamile kalıyor ama bazı yollarla düşük yapmaya zorlanıyor. Çocuk doğsa bile bakma güçleri yok. Dünyada, bu durumdaki kızları kısırlaştırma tartışmaları var. Üniversitelerde kurulacak etik kurullar kısırlaştırma konusunu ele almalı.”*

Sevil Çağlar doktor ve toplumsal sorunlar üzerine “düşünür” olmanın dışında, iki çocuk annesi bir kadın...

Bir diğer “uzman” kurul üyesi, Kocaeli Üniversitesi Rektör Yardımcısı Sevim Gökalp, hemen bu tartışmaya destek vererek düşüncelerini kattı: “Zihinsel engelli bir kız, doğuracağı çocuğun sorumluluğunu alamaz. Sadece üniversitemizde değil, şu an devlet hastanelerinde de etik kurullar var. Karar oradan alınabilir.” Üçüncü bir kadın kurul üyesi, avukat Serpil Özok ise tartışmaya hukuki açıdan yaklaşarak, yaşanan utanç verici sahnede yerini aldı: “Zihinsel engelli bir kızın evlilik yapmasına izin varken, kısırlaştırılması konusunda izin olmaması çelişkili bir durum.” Bu tartışmaya katılan Vali Topaca, “Doğru olan kızlarımızı korumak, kollamak fakat koruyamıyoruz. Kızlarımızı koruma amaçlı bir düşünce bu. Ancak, mahkeme kararı ile olmalıdır” diyerek devletin acizliğini ifade etmiş, olayın hukuki boyutunun araştırılmasını ve konunun bir sonraki toplantıda tekrar tartışılmasını önererek acizliğin faşizmle telafi edilmesine kapı aralamıştı. Olayın kamuoyuna yansımaları ve ilk eleştirilerin gelmesinin ardından ise, kendisini toparlayarak şu açıklamayı yaptı: *“Evet, toplantıda böyle bir konuşma geçti. Ancak toplumdaki bireylerin sağlık ve güvenliğini düşünmek devletin görevidir. Zihinsel engelli kızların kısırlaştırılması gibi bir şey düşünülemez”*

Engelliler haftasının sahte gösterileri ve işe yaramaz sevecenlikleri arasında, tarihin Nazi katliamlarından tanıdığı bir tartışmayı, Kocaeli’nde yeniden açmaya cüret eden bu “uzmanlar”, insanın insanca yaşama hakkına saygı duymak yeteneğinden yoksundurlar. Zihinsel engelli bir kadının insanca yaşamaya hakkı olduğunu kavrayamadıklarından, toplumun ve devletin onu koruma görevini, zorunluluğunu da, “ama koruyamıyoruz” diyerek geçiştirirler. Bir kadının bedeninde, kendi onayını

olmadan uygulanacak olan kısırlaştırma operasyonunun, tıpkı tecavüz gibi bir suç ve travma olduğunu düşünmek onlara uzak. Mağdurun kısırlaştırılmasının, tecavüz suçunu azaltmayacağı, aksine teşvik edeceği açıkken, bu sonuç onları ilgilendirmez. Öyle anlaşıyor ki, eğer ortada çocuk yoksa, yaşama hakkına saygı duymadıkları bir kadının defalarca tecavüze uğrayarak yaşaması da onlar için dert değil. Dünyaya gelen her çocuğun sadece annesi tarafından değil, tüm toplum tarafından sahiplenilip büyütülmesi ise, onlar için asla anlayamayacakları bir ütopya. Tecavüzün, şiddetin olmadığı, zihinsel engelli bireylerin sokakta yaşamaya mahkum edilmediği, insanın insanca yaşayabileceği bir toplumsal düzen özlemine ise, onların kararmış yüreklerinde yer yok.

Dehşet verici bu tabloya şaşırmamak gerek. Çünkü onlar kapitalizmin yetiştirdiği düzenin gözbebeği uzmanlarıdır. Kapitalizm, işçilere, emekçilere, engellilere insanca yaşama hakkı tanımadığını her gün yeniden ilan ederken, uzman ağızlardan yükselen faşist uğultulara şaşırmamak, ama insanca yaşanacak bir düzen kurmak için mücadeleyi yükseltmek gerekiyor.

Muğla’da coşkulu miting

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES); aile hekimliği uygulaması, taşeronlaştırma, güvencesiz çalıştırma ve paralı sağlık hizmetine karşı 11 Aralık günü Muğla’da miting gerçekleştirdi. Mitinge İzmir, Aydın, Denizli, Uşak, Isparta, Burdur ve Manisa’dan sağlık emekçileri katıldı. Muğla’nın miting bölgesi olarak seçilmesinin nedeni ise aile hekimliği uygulamasının diğer illerden sonra Muğla’da başlayacak olmasıydı.

Muğla Devlet Hastanesi önünden yürüyüşe geçen kortejlerin en önünde “Aile hekimliği masalı yalan, taşeronlaştırma, güvencesiz çalıştırma, paralı sağlık hizmeti gerçek / KESK” pankartı yer aldı. Ardından SES’e bağlı şubeler, Muğla Tabip Odası ile ilerci ve devrimci kurumlar yürüdü.

Muğlalı emekçilerin alkışlarla destek verdiği eylem coşkulu bir atmosferde geçti.

Muğla eski garaj alanına gelindiğinde kitleyi “Muğla İHD Şubesi” ve “Şerzan Kurt” pankartı açan öğrenciler karşıladı. SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun mitingde yaptığı konuşmada, sahte hayaller sunarak sağlıklı ticarileştiren, güvencesiz çalışmayı dayatan, taşeronlaştırarak, sendikasılaştırarak iş güvenliğini emekçilerin elinden alan zihniyete karşı mitingde olduklarını söyledi. Tayyip Erdoğan’a ve Recep Akdağ’a seslendi.

Öğrencilere dönük saldırılara da değinen Yorgun, aile hekimliği uygulamasını sokaklarda mücadele ederek engelleyeceklerini söyledi. Yorgun konuşmasını mücadele çağrısı yaparak bitirdi.

Muğla Tabip Odası Başkanı Naki Bulut ise 10 Aralık 2010 tarihinin, sağlık adına kara bir gün olarak anılacağını söyleyerek sağlık ocaklarının kapatılıp doktorların mecburi aile hekimliğine zorlandığını belirtti. Muğla Emniyeti’nin ortamı terörlere etmek amacıyla gerçekleştirdiği polis ablukası dikkat çekerken eyleme yaklaşık bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mücadele Postası

İstanbul'da Metrobüs gerçeği

İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) İstanbul Şubesi, “İstanbul ulaşımı ve metrobüs” başlıklı raporunda İstanbul’un trafik sorununa “çözüm” olarak sunulan metrobüsleri değerlendirdi.

Metrobüsün devreye alındığı gün kapasitesini doldurduğunu vurgulayan İMO, kısa bir süre sonra bu yükün taşınamaz hale geleceğini belirtti. Metrobüsün İstanbul için doğru bir proje olduğunu ancak yanlış uygulandığını ifade eden İMO İstanbul Şube Başkanı Cemal Gökçe, metrobüs ile birlikte metro ulaşımının tamamen rafa kaldırdıldığını vurguladı.

Bir saatte banliyö treni veya metro ile 40-60 bin, hafif raylı sistem ile 15-22 bin, tramvay ile 6-9 bin, körüklü otobüsle 10-15 bin, otobüs ile 8-12 bin, metrobüs ile 12-20 bin kişinin bir yerden bir yere taşındığının belirtildiği raporda, hafif raylı sistem ile özel yolda işletilen körüklü otobüsler arasındaki büyük yatırım farklarına karşın aynı yolcu kapasitesine sahip oldukları belirtildi.

“Metrobüs hatları genellikle yolcu talebi artış potansiyeli bulunan ulaşım koridorları için geçici olarak planlanır ve yapılır. Bu koridorlarda yolculuk talebinin artışına bağlı olarak uzun vadede daha yüksek kapasiteli raylı sistem yapılması ve işletilmesi planlanır. Avcılar-Söğütlüçeşme hattındaki metrobüs işletmesi yerine de raylı sistemin hizmet vermesi gerekmektedir. Metrobüs kapasitesi son noktaya ulaşmıştır” denilen raporda, metrobüs sisteminin bir süre sonra hafif raylı sisteme yükselmek zorunda kaldığına dikkat çekildi.

Hollanda’dan alınan 50 metrobüsün tanesinin 1 milyon 200 bin avro olduğu belirtilerek bu para karşılığında aynı kapasiteye sahip Türkiye’de üretilen 4 adet araç alınabileceğinin altı çizildi.

Yıkıma karşı silahlı direniş

Erzurum’un Palandöken ilçesinde “Kentsel dönüşüm projesi” kapsamında evi yıkılmak istenen bir emekçi, belediyenin yıkım ekiplerine ve polise karşı silahıyla direndi. Evini yıktırmamak için evine kapanan Kerem Akan adlı kişi, pencereden av tüfeğiyle havaya ateş etti.

Eşi ve 9 çocuğu ile birlikte yıkım ekiplerine karşı direniş gösteren Kerem Akan evini yıktırmayacağını belirterek, gerekirse silah kullanabileceğini söyledi. “Beni kullanmaya mecbur etmeyin” diyerek kararlılığını gösteren Akan, ekiplerin evin önündeki barakaları yıkmaya başlaması üzerine havaya ateş etmeye başladı.

Belediye ve polis ekipleri uzun süre Akan’ı eyleminden vazgeçirmeye çalışsa da başarılı olamadı. Bu girişimlere Akan silahını ateşleyerek karşılık verdi.

Uzun süre direnen Akan eyleminde başarılı oldu. Yıkım ekipleri yıkımı gerçekleştirilmeden geri döndüler. Daha sonra gözaltına alınan Akan hakkında ise meskun mahalde silah kullandığı için yasal işlem yapılacağı belirtildi.

Halis devrimcileri selamladı

BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis, 10 Aralık günü 68 kuşağına “başbelası” diyen TBMM Anayasa Komisyonu Başkanı Burhan Kuzu ve AKP kurmaylarına yanıt verdi. Meclis kürsüsünden yaptığı konuşmada “Denizler, Mahirler, Kaypakkayalar Türkiye siyasi tarihinde en şanlı, en şerefli sayfalara imza atmış gençlerdi” diyen Halis, bugüne kadar her türlü baskıyla, şiddetle, zulümle karşı karşıya kalmış sol, sosyalist, devrimci dergi ve gazeteleri selamladı. Halis şöyle konuştu:

“Sayın başkan, değerli milletvekilleri; ben de grubum adına söz almış bulunmaktayım. Sizleri saygıyla selamlıyorum.

Bugün, İnsan Hakları Günü. Herkes kendi cephesinden insan haklarını değerlendirdi. Ben isterdim ki bugün sizlerin İnsan Hakları Günü’nü kutlayarak söze başlamış olaydım. Ancak, yığınlarca insan hakkı ihlalinin olduğu bir ülkede insan haklarını kutlamak yerine, insan hakları savunucularını, demokrasi ve özgürlük mücadelesi verenleri selamlayarak söze başlamak istiyorum.

Düşünün ki öğrenci gençlik hakkını arıyor ve hakkını ararken-kabul edersiniz veya etmezsiniz- bir kaç yumurta atılıyor ve bu ülkenin bir bakanı çıkıp 68 kuşağına atfen 40 yıl öncesine, 50 yıl öncesine gidiyor ve “68 kuşağı da böyleydi. Bunlar memleketin baş belasıydılar.” diyor. Her şeyden önce, o sizin “baş belası” dedikleriniz, Türkiye’nin siyasi tarihinde, en şanlı, en şerefli sayfalara imza atmış gençlerdi. Kimdi bunlar? Denizlerdi, Hüseyinlerdi, Yusufırdı; darağacının gölgesinde Türk ve Kürt halklarının kardeşliği için slogan atmışlardı ve bedenlerini davaları için feda etmişlerdi. Kimdi bu gençler? Yine, Türkiye halklarının özgürlüğü ve bağımsızlığı için Kızıldere’de slogan atarak, marş söyleyerek kurşunlara, bombalara hedef olan Mahir Çayanlardı. Kimdi bu gençler, sizin deyiminizle “baş belaları”? Bu halkın davası için, Türkiye halklarının davası için işkencelerde “ser verip sır vermeyen”, lime lime bedenleriyle direnen İbrahim Kaypakkayalardı. Şimdi, eğer Türkiye’nin siyasi tarihinde şanlı bir sayfa aranacaksa burada aranır; yoksa ne idamlar için kalem kıranlar, ne işkence için ferman verenler, ne de top, tank, tüfek atılması için yine talimat verenlerden aranır.

Dünden bugüne bir şey değişmemiş olacak ki bazı zihniyetlerde, bugün de hala bu ülkede Kürtlerin Alevilerin ve Sosyalistlerin hak talepleri kanla bastırılıyor. Nedir bu kanla bastırılan talepler? Düşünce ve ifade özgürlüğü. Düşünün ki “Kürtlerin Partisi” olarak adlandırdığınız, bizce Türkiye Partisi olan DTP yani Demokratik Toplum Partisi geçen yıl, bugün kapatıldı. Neydi suçu? Sadece Kürtlerin hak ve özgürlüklerini politikada eksen yapmasydı. Ne oldu? DTP milletvekillerine, yani sayısı 20 olan bugünkü BDP milletvekillerine 2.333 yıl ceza talep ediliyor.

Tabi düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün asıl aracı dildir. Dili bir başka yere göndermenin aracı da yine basındır, yayındır. Dün, Kızıldere’de insanları katleden zihniyet, Denizleri idam eden zihniyet, İbrahimleri lime lime işkenceyle parçalayan zihniyet, bugün de yine Komünistlerin kendi düşüncelerini ifade etme ve yayma hakkı tanımıyor. Bakın son 15 yılda Kürtlerin çıkardığı, öyle söylüyorum, madem ki Kürtlerin yayını Gündem adıyla başlayan gazete geleneği yüzlerce defa kapatıldı, biz bile sayısını bilmiyoruz. Yine Azadiya Welat gazetesi “Kürtçe yayın yapıyor” diye yayın yönetmenine yani Vedat Kurşun’a 166 yıl ceza verildi. Bugün, basın özgürlüğü kapsamında Türkiye cezaevlerinde 39 tutuklu gazeteci var ve yayını durdurulan 12 gazete ve dergi var. Yine ifade özgürlüğü kapsamında 790 kişi para cezası almış, toplam 1.485 yıl hapis cezası istenmiş. Kime? Gazetecilere. Kime? Düşüncelerini ifade etmek ve yaymak isteyenlere.

Şimdi ben, burada, düşünceleri uğruna mücadele veren, bu kadar bedeli göze almış, bu yayın ve insanları saygıyla anıyor ve burada bugüne kadar her türlü baskıyla, şiddetle, zulümle karşı karşıya kalmış dergi ve gazeteleri okumak istiyorum; Gündem gazetesi, Devrimci Demokrasi, Günlük, Evrensel, Azadiya Welat, Kızıl Bayrak, İşçi-Köylü, Sorun Polemik, Atılım, Yürüyüş, Alınteri, Mücadele Birliği, Odak, Proleterce Devrimci Duruş, Devrimci Hareket, Sosyalist Barikat ve adını burada anmadığım birçok dergi. Hepsini saygıyla selamlıyor ve mücadelelerinde başarılar diliyor, yanında olacağımızı bir daha söylüyorum.”

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt.
No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220
Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı
Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

19 Aralık'ı unutmadık, unutturmayacağız!

Cengiz Çalikoparan
Mustafa Yılmaz
Murat Ordekci
Nilufer Alcan

Fırat Tavuk

Ali Ateş

Halil Onder

Ahmet İbili

Aşur Korkmaz

Şefiur Tezgel

Gülser Tuzcu

Seyhan Doğan

Özlem Ercan

Ercan Polat

Umut Gedik

Rıza Poyraz

Haydar Akbaba

Alp Ata Akçagöz

Muharrem Buldukoğlu

Hasan Güngörmez

Fidan Kalşen

Fahri Sarı

Sultan Sarı

İlker Babacan

Murat Özdemir

İrfan Ortakçı

Ali İhsan Özkan

Berrin Bıçkılar

Yasemin Cancı

Yazgülü Güder Öztürk

Katil devlet hesap verecek!